

LECCIONARI

I (C)

EN LLENGUA VALENCIANA

PER ALS DUMENGES I FESTES DEL SENYOR
-ANY C-

Presentació

En 1980, l'associació cristiana Amunt el Cor publicava el Leccionari en Llengua Valenciana per als Dumenges i Festes del Senyor, treball d'un destacat equip de sacerdots i seglars valencians encapçalats pel que fora el seu fundador i president, el sacerdot, canonge i erudit valencià Josep Alminyana i Vallés. La Societat d'Amadors de les Glòries Valencianes Lo Rat Penat el va reeditar en abril de 2007, afegint-li els texts de les misses en llengua valenciana de Sant Vicent Ferrer i de la Mare de Deu dels Desamparats, aprovats per Roma en 1983.

Com molt be dien els seus primer editors, *“este volum únicament té caràcter privat i és, per tant, per a us particular. Els seus texts no són típics ni oficials, ni tampoc pretenen ser-ho; sabem que això no és de la nostra competència, sino exclusivament de la Santa Sèu. Ab este volum, igual com ab els atres llibres anteriorment editats, oferim un nou element de treball pastoral als nostres capellans i religiosos de la Província Eclesiàstica Valentina preocupats pel be integral del nostre poble fidel i, cóm no, també a la nostra Jerarquia, per si el vol tindre en conte, com a una possible i sincera aportació i ajuda, a l'hora de preparar els texts llitúrgics típics i oficials definitius en Llengua Valenciana.”*

En el número extraordinari 3465 del Bolletí Oficial de l'Arquebisbat de València, es varen publicar les Constitucions del Sínode Diocesà de València (2019-2021). En el punt 12 de l'Undècima proposta, *Iglesia, cultura, educación y sociedad*, a on es tracta el tema *El “valenciano” o lengua valenciana: una realidad en la vida social y eclesial*, se demana a l'Arquebisbe, en comunió en els Bisbes sufragàneus de Sogorp-Castelló i d'Oriola-Alacant, que *“den los pasos necesarios para constituir los grupos de trabajo para la traducción valenciana de los textos litúrgicos más allá de polémicas y de intereses no eclesiales que sirvan a la comunión que se expresa, de suyo, en la celebración litúrgica”* i que *“se proceda, por el bien pastoral y de una Iglesia evangelizadora, a esta versión valenciana de los textos litúrgicos oficiales cuanto antes. Y habrá de tenerse muy en cuenta que este tema no se mezcle con implicaciones o intromisiones políticas”*. I el punt 20 afig: *“cumpliéndose lo establecido en el canon 838 del CIC”* (Còdic de Dret Canònic), el qual diu que l'ordenació de la sagrada llitúrgia depén exclusivament de l'autoritat de l'Iglésia, també en quant a les traduccions dels texts llitúrgics.

El capítul II, punt 48, de la Constitució *Sacrosanctum Concilium* sobre la Sagrada Llitúrgia, que parla sobre l'Eucaristia, diu: *“Per tant, l'Iglésia, en diligent recapte, procura que els cristians no assistixquen a este misteri de fe com a estranys i muts espectadors, sino que comprenent-lo be a través dels ritos i oracions, participen conscients, piadosa i activament en l'acció sagrada, siguen instruïts en la paraula de Deu.”* Mentres es porten a terme els treballs per a esta edició oficial, en la que esperem prevalga, junt ad este esperit del *Concili Vaticà II*, el consens necessari entre les diferents sensibilitats llingüístiques per a procurar un text pròxim al poble i assumible per tots els fidels de parla valenciana, la Secció de Llengua i Lliteratura Valencianes ha cregut convenient fer una nova edició del Leccionari en Llengua Valenciana estructurada en tres volums: Leccionari I (A), Leccionari I (B) i

Leccionari I (C), d'acort en la nova numeració dels Leccionaris de la Missa de la *Conferència Episcopal Espanyola*, la qual, en la presentació dels nous Leccionaris en castellà, expressa el seu fi: que els nous volums tinguen una numeració més coherent, en la que el número I es indicatiu del *Leccionari dominical* del denominat *Propi del Temps*, i les lletres A-B-C que l'acompanyen fan referència al respectiu cicle anual al que correspon el llibre.

Aprofitant la nova edició, s'han corregit errors de les edicions anteriors, actualisant el text segons la Nova Gramàtica de la Llengua Valenciana i el Diccionari General de la Llengua Valenciana. S'han corregit per tant, a banda d'alguns errors en les cites bíbliques, uns atres de tipo ortogràfic i també lèxic. Per eixemple, s'ha minimisat l'us de la preposició 'ab', considerant-la només en aquells casos en que pot presentar confusió l'us de la preposició 'en', si be, en el context de la teologia cristiana es prou habitual este cas.

S'ha canviat també el criteri de reduir el tamany de la lletra en aquells versículs de llectura optativa que s'havia adoptat per a evitar un excessiu número de pàgines en la seua edició en paper (la presentació en tres volums diferents fa innecessari este criteri). En esta nova edició, les llectures que tenen una versió optativa més breu se situen a continuació de la versió llarga, introduïdes pel text *O be, més breu*, fent referència a la cita corresponent als versículs que conté realment.

DUMENGES D'ADVENT

DUMENGE I D'ADVENT

PRIMERA LLECTURA

Li faré nàixer a Davit un renou llegítim

Lectura del llibre del profeta Jeremies 33, 14-16

Vindran dies —diu l'oràcul del Senyor—, en que compliré aquella promesa que tinc feta a la Casa d'Israel i a la Casa de Judà.

En aquells dies i en aquella hora li suscitaré a Davit un renou llegítim, que farà justícia i bondat en la terra. En aquells dies serà salvat el poble de Judà i viurà tranquil·la la ciutat de Jerusalem, i la nomenaran aixina: «El-Senyor-és-la-nostra-justícia».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 24, 4bc-5ab. 8-9. 10 i 14 (R./: 1b)

R./ A tu, Senyor, eleve la meua ànima.

Fes, Senyor, que conega els teus camins,
que deprenha les teues sendes.
Encamina'm i instruïx-me en la teua veritat,
perque tu eres el meu Deu i Salvador. **R./**

El Senyor és bondadós i recte;
per això ensenya el bon camí als pecadors.
En el juí assistix a l'indigent
i als humils els ensenya el seu camí. **R./**

Les sendes del Senyor són misericòrdia i llealtat
per als qui guarden la seua aliança.
El Senyor se fa conéixer íntimament als seus fidels,
i els revela la seua aliança. **R./**

SEGONA LLECTURA

*Que el Senyor enfortisca els vostres cors
per al dia que vinga Jesús, el Nostre Senyor*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica **3, 12–4, 2**

Germans:

Que el Senyor vullga omplir-vos abundantment d'un amor tan gran entre uns i altres i a tots, com el que yo tinc per vosatres per a que sigau sants i estigau nets de culpa davant de Deu, el nostre Pare, el dia en que Jesús, el nostre Senyor, vinga en els seus sants.

I ara, germans, volem fer-vos una exhortació i una petició, en Jesús, el Senyor: Vosatres vàreu rebre la nostra ensenyança sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Deu: procediu aixina i seguïu avant. Ya sabeu les instruccions que vos donarem de part de Jesús, el Senyor.

Paraula de Deu.

Aleluya Sal 84, 8

R./ Aleluya. Fes-nos vore, Senyor, la claror de la teua mirada i dona-nos la teua salvació. **R./** Aleluya.

EVANGELI

S'acosta la vostra lliberació

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc **21, 25-28. 34-36**

En aquell temps, digué Jesús als seus discípuls:

«Hi haurà prodigis en el sol, la lluna i les estrelles; i en la terra, les nacions viuran en l'ai al cor, sobresaltades per les remors de la mar i l'ímpetu de les ones. La gent se quedarà sense alé per la por, pensant en els desastres que sobrevindran per tot el món, ya que les potències del cel bambalejaran. En seguida voran vindre al Fill de l'home sobre un núvol, en gran poder i majestat.

Quan tot açò comence a succeir, prengau alé i alceu el cap, perque s'acosta la vostra lliberació.

Estigau atents: no deixeu que l'excés en menjar i beure o la preocupació dels negocis fatigue el vostre cor, i vos caiga damunt aquell dia de sobte; perque vindrà, segur, com una trampa sobre tots els hòmens de la terra. Estigau sempre alerta, pregant en tota ocasió i demanant que pugau escapar-vos de tot açò que ha de passar i mantindre-vos irrepressibles davant del Fill de l'home».

Paraula del Senyor.

DUMENGE II D'ADVENT

PRIMERA LLECTURA

Deu farà que es veja la seua resplandor sobre tu

Lectura del llibre del profeta Baruc 5, 1-9

Jerusalem, despulla't del teu vestit de dol i d'aflicció i viste't les gales perpètuas de la glòria de Deu; enrolla't en el manteu de la bondat de Deu i posa't en el cap la diadema de la glòria de l'Etern perquè Deu farà que es veja la teua resplandor per tot el món. Tindràs per a sempre este nom que Deu t'impondrà: «Pau-en-la-justícia. Glòria-en-la-pietat».

Alça't, Jerusalem, aguaita des del pinàcul, mira a l'orient i contempla als teus fills, reunits de llevant a ponent, per la veu de l'Esperit, gojosos perquè Deu s'enrecorda de tu. Quan varen eixir, ixqueren a peu custodiats d'enemics; però ara Deu te'ls retorna gloriosament en carrossa real. Deu ordena que baixen les altures més altes i les montanyes perpètuas; ha manat que s'ompliguen els barrancs i es nivelle la terra, per a que Israel camine segur, guiat per la glòria de Deu.

Ha manat als boscs i als arbres aromàtics que facen ombra a Israel. Deu conduirà a Israel ple d'alegria a la llum de la seua glòria, en aquella bondat i amor que li són propis.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 125, 1-2ab, 2cd-3, 4-5. 6 (R./: 3)

R./ És gran lo que el Senyor fa en favor nostre,
¡en quin goig ho celebrem!

Quan el Senyor restaurà la sòrt de Sió,
nos quedàrem com ensomiant;
la nostra boca s'omplí de rialles,
i els nostres llavis, de crits d'alegria. **R./**

Els atres pobles se dien: «És gran
lo que el Senyor ha fet a favor d'ells.»
És gran lo que el Senyor fa a favor nostre,
¡en quin goig ho celebrem! **R./**

Canvia, Senyor, la nostra sòrt
com l'aigua renova l'estepa del Neguep.
Els qui sembraven en llàgrimes,
criden de goig en la sega. **R./**

En anar, anaven plorant,
emportant-se la llavor;
en tornar, tornen cantant,
duent les seues garbes. *R./*

SEGONA LLECTURA

Mantingau-vos nets i irreprochables per al Dia de Crist

Lectura de la carta de l'apòstol sant Pau als cristians de Filipis 1, 4-6, 8-11

Germans:

Quan rese per vosatres, ho faig sempre ple d'alegria. Perque heu segut col·laboradors meus en l'obra de l'Evangeli, des del primer dia fins a hui. Esta és la meua confiança: Que Deu, que ha inaugurat entre vosatres una empresa bona, la portarà avant fins al Dia de Jesucrist.

Deu és testic de lo entranyablement que vos vullc, en Jesucrist. I esta és la meua oració: que la vostra comunitat d'amor seguixca creixent més i més en comprensió i delicadea espiritual. Aixina podreu discernir lo que millor convinga i aplegareu al Dia de Crist nets i irreprochables, carregats dels fruits de salvació que otorga Jesucrist, per a glòria i alabança de Deu.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 3, 4cd. 6

R./ Aleluya. Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seues sendes. Tot lo món vorà la salvació de Deu. *R./* Aleluya.

EVANGELI

Tot lo món vorà la salvació de Deu

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç 3, 1-6

L'any quinze del regnat de l'emperador Tiberi, mentres Ponç Pilat era governador de Judea, Herodes, virrei de Galilea, son germà Filip, virrei d'Iturea i Traconítide, i Lisànies, virrei d'Abiline, baix el pontificat d'Anàs i Caifàs, Deu parlà en el desert a Joan, fill de Zacaries. Joan recorregué totes les terres riberenques del Jordà batejant a la gent i proclamant que la conversió és necessària per a obtindre el perdó dels pecats, com està escrit en el Llibre dels Oràculs del profeta Isaïes: «S'ou una veu, algú crida en el desert: prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seues sendes; que es nivellen els barrancs, que baixen les montanyes i les llomes; que els camins tòrts s'adrecen i que desaparega lo que hi ha d'escabrós, a fi de que tot el món contemple la salvació de Deu».

Paraula del Senyor.

DUMENGE III D'ADVENT «GAUDETE»

PRIMERA LLECTURA *El Senyor s'alegra i es complau en tu*

Lectura del llibre del profeta Sofonies 3, 14-18a

Congratula't, filla de Sió, crida de goig, Israel, alegra't i felicita't de tot cor, Jerusalem. El Senyor ha pagat la teua condena, ha fet fugir als teus enemics. Tens dins de tu al Senyor, rei d'Israel, no voràs mai més ningun desastre.

Aquell dia diran a Jerusalem: «No tingues por, Sió, no deixes caure les teues mans. El Senyor, el teu Deu, el tens en mig de tu, és un guerrer que salva. Ell s'alegra i es complau en tu, te vol i es transporta d'alegria com en un dia de festa».

Paraula de Deu.

Salm responsorial Is 12, 2-3. 4bcd. 5-6 (R./: 6)

R./ Crida ple de goig:

¡Qué gran és en mig de tu el Sant d'Israel!

El Senyor és el Deu que em salva;
confie en ell i no m'espante de res.
D'ell me ve la força i la victòria
i és ell qui m'ha salvat. **R./**

Cantant de goig anirem a buscar aigua
de les fonts de la salvació.
Alabeu al Senyor, invoqueu el seu sant nom;
confeu als pobles les seues gestes,
recordeu a tots que el seu nom és Excelent. **R./**

Canteu al Senyor que ha fet coses grandioses;
publiqueu-ho per tota la terra.
Salta de goig i aclama'l, poble de Sió.
¡Qué gran és en mig de tu el Sant d'Israel! **R./**

SEGONA LLECTURA

El Senyor està prop

Lectura de la carta de l'apòstol sant Pau als cristians de Filips **4, 4-7**

Germans:

Vixcau sempre contents en el Senyor; vos ho repetixc, vixcau contents. Que la vostra bondat la conega tot lo món. El Senyor està a punt d'aplegar. No vos inquieteu per res; sino que, en qualsevol situació, oferiu a Deu les vostres peticions acompanyant les vostres oracions i súpriques en l'acció de gràcies.

I la pau de Deu, que sobrepassa tot enteniment humà, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments per mig de Jesucrist.

Paraula de Deu.

Aleluya Is 61, 1

R./ Aleluya. L'Esperit del Senyor reposa sobre mi i m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres. **R./** Aleluya.

EVANGELI

¿Qué és lo que hem de fer?

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc **3, 10-18**

En aquell temps:

La gent preguntava a Joan: «¿I qué és lo que hem de fer?».

Ell contestà: «Qui tinga dos túniques, que en done una a qui no en té; i qui tinga menjar, que faça lo mateix».

Vingueren també a fer-se batejar uns cobradors d'imposts que li preguntaren: «Mestre, nosatres, ¿qué és lo que hem de fer?».

Ell els digué: «No demaneu més tribut del que marca la llei».

També li preguntaren uns militars: «I nosatres, ¿qué hem de fer?»

Ell els respongué: «No feu extorsió, ni vos aprofitau de ningú amenaçant-lo en denúncies, sino contenteu-vos en la vostra paga».

El poble vivia en l'expectació i tot el món se preguntava si no seria Joan, potser, el Messies; ell prengué la paraula i va declarar públicament: «Yo vos batege només en aigua, pero darrere de mi ve el qui és més poderós que yo, tan poderós, que no soc digne de deslligar-li la correja de les seues sandàlies. Ell vos batejarà en l'Esperit Sant i fòc; ya té la mà en la forca per a aventar la seua era; guardarà el blat en el graner i cremarà la palla en una foguera que no s'apaga mai».

En estos i uns atres molts discursos més, Joan exhortava i anunciava al poble la Bona Nova de la salvació.

Paraula del Senyor.

DUMENGE IV D'ADVENT

PRIMERA LLECTURA

De tu eixirà el qui ha de conduir a Israel

Lectura del llibre del profeta Miquees 5, 1-4a

Açò diu el Senyor:

Tu, Belem d'Efrata, eres chicoteta entre les aldees de Judà; pero de tu eixirà el qui ha de conduir a Israel. Els seus orígens són lluntans, de temps immemorial. Els tindrà abandonats fins al temps en que la mare done a llum; i els restants dels seus germans tornaran cap als fills d'Israel. Posat dret pasturarà en la força del Senyor, per la glòria del nom del Senyor, el seu Deu.

Viuran tranquils perque es manifestarà gran d'un cap a l'atre de la terra, i ell serà la nostra pau.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 79, 2ac i 3b. 15-16. 18-19 (R./: 4)

R./ Oh, Deu, renova-nos;
fes-nos vore la claror de la teua mirada i salva-nos.

Pastor d'Israel, escolta-nos;
tu que t'assentes sobre els querubins, resplandix;
desvela el teu poder
i vine a salvar-nos. **R./**

Deu de l'Univers, gira't;
mira des del cel, i vine a visitar la teua vinya,
el cep que la teua mà havia plantat
i que tu feres tant robust. **R./**

Que la teua mà protegixca al teu elegit,
a l'home que tu feres tant fort;
no nos apartarem mai més de tu;
dona-nos vida, i invocarem el teu sant nom. **R./**

SEGONA LLECTURA

Ací estic, oh Deu, per a fer la teua voluntat

Lectura de la carta als Hebreus 10, 5-10

Germans:

Quan Crist entrà en el món digué: «Tu, oh Deu, no vols sacrificis ni ofrenes, pero m'has format un cos; no t'agraden els holocausts ni les víctimes d'expiació. Per això dic ara: Ací vinc yo per a fer la teua voluntat, com està escrit de mi en el llibre».

Primer diu que els sacrificis i les ofrenes, els holocausts i les víctimes d'expiació no les vol Deu ni li agraden, i això que totes són coses que s'ofrenen segons la llei. A continuació afig: «Ací vinc yo per a fer la teua voluntat». Nega lo primer per a confirmar lo segon. I per l'oblació del cos de Jesucrist, feta d'una volta per a sempre, segons eixa voluntat de Deu, som tots santificats.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 1, 38

R./ Aleluya. Soc l'esclava del Senyor; que es complixquen en mi les teues paraules.

R./ Aleluya.

EVANGELI

¿Quí soc yo per a que vinga a visitar-me la mare del meu Senyor?

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç 1, 39-45

En aquells dies, Maria es posà en camí i se n'anà a pressa a la montanya, a un poble de Judà; entrà en casa de Zacaries i saludà a Isabel.

A penes Isabel va sentir la salutació de Maria, la criatura que portava en les seues entranyes saltà d'alegria, Isabel s'omplí de l'Esperit Sant i digué en totes les seues forces:

«¡Beneïda tu entre les dones i beneït el fruit del teu ventre! ¿Quí soc yo per a que vinga a visitar-me la mare del meu Senyor? A penes la teua salutació aplegà als meus oïts, saltà de goig la criatura dins de les meues entranyes. ¡Feliç tu, porque has cregut que el Senyor complirà les promeses que t'han fet!».

Paraula del Senyor.

TEMPS DE NADAL

25 de decembre

NADAL
MISSA DE LA VIGÍLIA

Les llectures següents se llegiran en la missa que se celebra la vesprada del dia 24 de decembre, be abans de les I vespres de Nadal, be en acabant.

PRIMERA LLECTURA
El Senyor t'amarà

Lectura del llibre del profeta Isaïes 62, 1-5

Per amor de Sió no vullc callar, per amor de Jerusalem no descansaré fins que aparega la seua justícia com l'aurora i la seua salvació flamege com una antorcha encesa.

Els atres pobles voran la teua justícia, tots els reis voran la teua glòria i et posaran de nou un nom designat per la boca del Senyor. Seràs una corona magnífica en les mans del Senyor, i una diadema real en la palma del teu Deu.

Ya no et podran dir mai més «L'Abandonada», ni a la teua terra, «La Devastada»; a tu et diran «La Preferida», i a la teua terra, «La Desposada», perquè el Senyor te preferix a tu i tindrà marit la teua terra.

Com un jove es casa en la seua núvia, aixina et prendrà per esposa qui t'haja reconstruït; l'alegria que té el marit en la seua dona la tindrà el teu Deu en tu.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 88, 4-5. 16-17. 27 i 29 (R./: Cf. 2a)

R./ Senyor, cantaré eternament la teua misericòrdia.

He fet aliança en els meus elegits,
jurant a Davit, el meu servent:
«T'he creat per a sempre una dinastia,
mantindré per tots els sigles el teu tro». **R./**

Senyor, feliç el poble que sap glorificar-te,
que camina a la llum de la teua presència;
el teu nom és el seu goig de cada dia,
i la teua justícia, el seu orgull. **R./**

Ell m'invocarà: «Tu eres mon pare,
el meu Deu i la roca que em salva».
Li mantindré per a sempre el meu amor
i la meua aliança en ell serà perpètua. **R./**

SEGONA LLECTURA
Sant Pau dona testimoni de Crist, el Fill de Davit

Lectura dels Fets dels Apòstols **13, 16-17. 22-25**

Troband-se en Antioquia de Pisídia, Pau s'alçà en la sinagoga, feu senyal de silenci en la mà i digué:

Israelites i vosatres els qui creeu en Deu, escolteu-me. El Deu del poble d'Israel elegí als nostres pares i, quan vivien com a forasters en Egipte, els va fer un poble immens i els tragué d'allí en el poder del seu braç.

Més tart els donà a Davit per rei, de qui va fer esta alabança: «He trobat que Davit, fill de Jessé, és un home com el que desija el meu cor, que durà a terme tot lo que em proponc». Com ho havia promés, de la seua descendència Deu va traure per a Israel un Salvador, que és Jesús. Abans d'ell, vingué Joan, com a precursor, predicant a tot el poble d'Israel un batisme que li servira com a senyal de conversió. Pero Joan, a punt d'acabar la seua vida, dia: «¿Quí penseu vosatres que soc yo? No soc el qui espereu; darrere de mi en ve un atre, a qui no mereixc deslligar-li les sandàlies».

Paraula de Deu.

Aleluya

R./ Aleluya. Demà les culpes seran borrades de la terra i el Salvador del món serà el nostre rei. **R./** Aleluya.

EVANGELI
Genealogia de Jesús, el Messies, fill de Davit

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu **1, 1-25**

Genealogia de Jesús, el Messies, fill de Davit, fill d'Abraham:

Abraham va ser el pare d'Isaac; Isaac, de Jacop; Jacop, de Judà i dels seus germans; Judà va ser el pare de Fares i Zaré, i la mare d'ells fon Tamar. Fares va ser el pare d'Hesron, i Hesron ho va ser d'Aram. Aram va ser pare d'Aminadap; Aminadap, de Nahason; Nahason, de Salmon, i Salmon, de Booz; la mare de Booz fon Rahap. Booz va ser el pare d'Obet, i la mare d'Obet fon Rut. Obet va ser el pare de Jessé, i Jessé, el pare del rei Davit.

Davit va ser el pare de Salomó, naixcut de la dona d'Uries; Salomó va ser el pare de Roboam; Roboam, d'Abies; i Abies, d'Asà. Asà fon el pare de Josafat; Josafat, de Joram; Joram, d'Ozies; Ozies, de Joatam; Joatam, d'Acaz; i Acaz, d'Ezequies. Ezequies va ser el pare de Manassés; Manassés, d'Amós; Amós, de Josies; i Josies, de Jaconies i dels seus germans, en temps de la deportació a Babilònia.

Despuix de la deportació, Jaconies va ser el pare de Salatiel; Salatiel, de Zorobabel; Zorobabel, d'Abihut; Abihut, d'Eliaquim; i Eliaquim d'Azor. Azor fon el pare de Sadoc; Sadoc, d'Aquim; i Aquim, d'Elihut. Elihut va ser el pare d'Eleazar,

Eleazar, de Matan; i Matan, de Jacop.

Finalment Jacop fon el pare de Josep, l'espós de Maria, de la qual naixqué Jesús, que és el Messies.

En total, per tant, hi hagué catorze generacions d'Abraham fins a Davit; unes atres catorze, de Davit fins a la deportació a Babilònia; i catorze més, de la deportació fins al Messies.

Jesús, el Messies, vingué al món d'esta manera:

Maria, sa mare, estava compromesa per a casar-se en Josep; i resultà que, abans de viure junts en matrimoni, ella concebé un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espós, que era un home bo, volent evitar-li la deshonra pública, se propongué desfer en secret el compromís matrimonial.

Mentres ell s'ho pensava, se li aparegué en ensomis un àngel del Senyor que li digué; «Josep, fill de Davit, no tingues por d'endur-te a ta casa a Maria com a muller. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; tindrà un fill i tu li has de posar el nom de Jesús, perque ell salvarà dels pecats al seu poble».

Tot açò va passar per a que es complira lo que el Senyor havia anunciat per boca del profeta: «La verge concebrà i donarà a llum un fill al qui de nom posarà Emmanuel», que vol dir «Deu-ab-nosatres».

Quan Josep se despertà, complí lo que l'àngel del Senyor li havia manat, i l'acceptà com a muller seua; i sense haver tingut entre ells relacions matrimonials, va nàixer el fill, al qual Josep li posà el nom de Jesús.

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 1, 18-25

Jesús, el Messies, vingué al món d'esta manera:

Maria, sa mare, estava compromesa per a casar-se en Josep; i resultà que, abans de viure junts en matrimoni, ella concebé un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espós, que era un home bo, volent evitar-li la deshonra pública, se propongué desfer en secret el compromís matrimonial.

Mentres ell s'ho pensava, se li aparegué en ensomis un àngel del Senyor que li digué; «Josep, fill de Davit, no tingues por d'endur-te a ta casa a Maria com a muller. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; tindrà un fill i tu li has de posar el nom de Jesús, perque ell salvarà dels pecats al seu poble».

Tot açò va passar per a que es complira lo que el Senyor havia anunciat per boca del profeta: «La verge concebrà i donarà a llum un fill al qui de nom posarà Emmanuel», que vol dir «Deu-ab-nosatres».

Quan Josep se despertà, complí lo que l'àngel del Senyor li havia manat, i l'acceptà com a muller seua; i sense haver tingut entre ells relacions matrimonials, va nàixer el fill, al qual Josep li posà el nom de Jesús.

Paraula del Senyor.

MISSA DE MIJANIT

PRIMERA LLECTURA

Se nos ha donat un fill

Lectura del llibre del profeta Isaïes 9, 1-6

El poble, que caminava en la foscor, ha vist una gran llum; una llum resplandí per als qui vivien en un país tan negre com la mort. Els vas omplir de goig i d'una alegria immensa; s'alegren davant de tu com els segadors en acabar la sega, com fan festa els vencedors quan se repartixen el botí. Perque has fet astelles el jou que l'oprimia, el bastó que duya als muscles, i l'agullada de l'arreador; tot ho has fet trossos com en el dia de Madian. Perque el calcer del soldat que chafa fort i la túnica chopada en sanc seran consumits, aliment del fòc.

Perque un chiquet nos ha naixcut, se nos ha donat un fill que porta al muscle l'insígnia de l'imperi, i Deu l'ha nomenat: «Conseller-maravellós», «Deu-fort», «Pare-sempitern», «Príncip-de-la-pau». Serà immens el seu principat, i sense condicions ni fi, la seua pau, quan s'assentarà en el tro de Davit i quan el seu regne serà fonamentat i sostingut, des d'ara i per a sempre, sobre el dret i la justícia. Açò és lo que farà el zel del Senyor del món.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 95, 1-2a. 2b-3. 11-12. 13 (R./: Cf. Lc 11)

R./ Hui nos ha naixcut un salvador,
que és el Messies, el Senyor.

Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu al Senyor per tota la terra;
canteu al Senyor, beneïu el seu nom,
anuncieu de dia en dia que nos ha salvat. **R./**

Proclameu tots els dies la seua victòria,
conteu als pobles la seua glòria,
i els seus prodigis, a totes les nacions. **R./**

Que el cel s'alegre, i la terra faça festa,
que breme la mar en tot lo que es mou;
que exulten els camps en tot lo que hi ha en ells
i ballen de goig els arbres de la selva. **R./**

Hem vist que ve el Senyor,
que ve a governar la terra;
Ell regirà tot el món en justícia,
i tots els pobles, en la seua fidelitat. **R./**

SEGONA LLECTURA

S'ha manifestat l'amor de Deu, que vol salvar a tots els hòmens

Lectura de la carta de sant Pau a Tit **2, 11-14**

Germans:

Ya s'ha fet visible l'amor de Deu, que du la salvació a tots els hòmens, i nos ensenya a renunciar a l'impietat, a les passions desordenades d'este món i a viure, ya des d'ara, una vida de sobrietat, d'honradea i de pietat, mentres esperem que es complisca feliçment la nostra esperança: la manifestació de la glòria de Jesucrist, Deu gran i salvador nostre. Ell mateix se sacrificà per nosatres per a rescatar-nos de l'esclavitut del pecat i fer de nosatres un poble seu, ben net i elegit, entregat del tot a fer el be.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 2, 10-11

R./ Aleluya. Vos anuncie una gran alegria: hui vos ha naixcut un salvador, que és el Messies, el Senyor. R./ Aleluya.

EVANGELI

Hui nos ha naixcut un salvador

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc **2, 1-14**

Per aquells dies, l'emperador August de Roma publicà un edicte ordenant que es fera el cens de tots els habitants del seu imperi. Quan se va fer este primer empadronament, Quirini era governador de Síria. Per a complir l'edicte, tots havien d'anar a inscriure's a la població d'a on descendia cada u.

Per això Josep, que era de la casa i família de Davit, va pujar des de Nazaret de Galilea a Judea, al poble de Davit, nomenat Belem, per a inscriure's en Maria, la seua esposa, que esperava un fill.

Mentres estaven allí, se van complir els dies del part i Maria va donar a llum al seu fill, el primogènit; li posà els bolquers i el gità en un pesebre perque no havien trobat hostage en l'hostal.

En la mateixa comarca, vivint al ras, hi havia uns pastors que velaven, guardant de nit les seues rabetes. De sobte se'ls aparegué un àngel del Senyor i la resplendor de la glòria del Senyor els omplí de llum. Els pastors se van esglayar moltíssim. Pero l'àngel els va dir: «No tingau por, perque vinc a dur-vos una bona notícia, que omplirà d'una gran alegria a tot el poble: hui, en la ciutat de Davit, vos ha naixcut un salvador, que és el Messies, el Senyor. Les senyes per a que el reconegau són estes: trobareu al chiquet en bolquerets i gitat en un pesebre». En aquell mateix instant s'uní a l'àngel una multitud d'uns atres àngels del cel que alabaven a Deu i cantaven:

«Glòria a Deu en lo alt del cel, i pau en la terra als hòmens que ama el Senyor».

Paraula de Senyor.

En les misses que se celebren el dia de Nadal s'utilisaran les llectures ací anotades; no obstant açò, per raons pastorals se podran elegir també les llectures més aptes d'una de les tres misses.

MISSA DE L'ALBA

PRIMERA LLECTURA

El teu salvador està ací

Lectura del llibre del profeta Isaïes **62, 11-12**

Escolteu lo que el Senyor fa oir fins a l'extrem de la terra:

«Digau a la ciutat de Sió: Mira: el teu salvador ya està ací; l'acompanya el premi de la seua victòria i el precedix la recompensa dels seus trofeus. A vosatres vos diran «El-poble-sant», «Els-redimits-del-Senyor»; i a tu te diran «La-de-l'enamorat», «La-ciutat-no-abandonada».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 96, 1 i 6. 11-12

R./ Hui resplandix una llum per a nosatres:
nos ha naixcut el Senyor.

El Senyor és rei: que la terra goge
i s'alegren les illes innumerables.
El cel pregona la seua justícia,
i tots els pobles contempen la seua glòria. **R./**

La llum apunta per als honrats,
i l'alegria, per als sincers de cor.
Alegreu-vos, justs, ab el Senyor,
enaltiu el recort del seu sant nom. **R./**

SEGONA LLECTURA

Deu nos salva per la seua misericòrdia

Lectura de la carta de sant Pau a Tit **3, 4-7**

Germans:

Ara ya s'ha fet patent la bondat i l'amor que Deu, salvador nostre, té als hòmens. Ell nos ha salvat, no en virtut dels nostres mèrits, sino per pura bondat seua; i ho ha fet a través de l'aigua, que nos fa nàixer de nou, i nos renova en l'acció de l'Esperit Sant, que Deu ha abocat a mans plenes sobre nosatres per mig de Jesucrist, el nostre Salvador. Aixina, justificats per la seua gràcia, som ya hereus de la vida eterna que des d'ara tenim dret a esperar.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 2, 14

R./ Aleluya. Glòria a Deu en lo alt del cel, i pau en la terra als hòmens que ama el Senyor. R./ Aleluya.

EVANGELI

Els pastors trobaren a Maria i a Josep en el chiquet

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç 2, 15-20

Quan els àngels se'n tornaren al cel, els pastors se dien els uns als altres: «Anem en seguida a Belem a vore això que ha passat i que el Senyor nos ha fet saber». Anaren corrent i trobaren a Maria, a Josep i al recent naixcut gitat en el pesebre. Havent-lo vist en els seus propis ulls, van contar tot lo que l'àngel els havia dit d'aquell chiquet.

I tots els qui ho escoltaven es meravellaven de lo que dien els pastors. Maria, per la seua part, conservava estos recorts en lo més íntim del seu cor i els meditava contínuament.

En acabant, els pastors se'n tornaren glorificant a Deu i alabant-lo per lo que havien vist i sentit; ya que tot ho van trobar com els ho havien anunciat.

Paraula del Senyor.

MISSA DEL DIA

PRIMERA LLECTURA

D'un cap a l'atre de la terra voran la salvació del nostre Deu

Lectura del llibre del profeta Isaïes 52, 7-10

¡Quin goig sentir en les montanyes els passos del pregoner que anuncia la pau i la bona nova, que pregonja la salvació i diu a la ciutat de Sió: «El teu Deu és rei»! ¡Atenció!: els teus sentineles alcen la veu i criden, plens de goig, porque veuen, cara a cara, al Senyor que torna a Sió.

Canteu, ruïnes de Jerusalem. Alceu, totes, el crit d'alegria, porque el Senyor ha consolat al seu poble i ha redimit a Jerusalem. A la vista de tots els pobles el Senyor ha estés el seu braç sagrat, i, d'un cap a l'atre de la terra, tots voran la salvació del nostre Deu.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 97, 1. 2-3ab. 3cd-4. 5-6 (R./: 3c)

R./ D'un cap a l'atre de la terra
tots han vist la salvació del nostre Deu.

Canteu al Senyor un càntic nou,
puix ha fet obres prodigioses;
la seua dreta i el seu braç sagrat
s'han fet en la victòria. **R./**

El Senyor anuncia la seua victòria
i revela la seua justícia a les nacions.
L'han mogut la misericòrdia i la fidelitat
que li té a la Casa d'Israel. **R./**

D'un cap a l'atre de la terra,
tots han vist la victòria del nostre Deu.
Aclameu al Senyor, tots els de la terra,
i esclateu en cants de goig i en ovacions. **R./**

Canteu al Senyor els vostres himnes,
canteu-los al sò de les vostres citres;
aclameu al Rei i Senyor
al sò de trompetes i a toc de clarins. **R./**

SEGONA LLECTURA

Deu nos ha parlat en la persona del Fill

Lectura de la carta als Hebreus 1, 1-6

En distintes ocasions i de moltes maneres, Deu antigament parlà als nostres pares per boca dels profetes; pero ara, en estos dies de l'etapa final, nos ha parlat en la persona del seu Fill, a qui l'ha constituït hereu de tot, per mig del qual ya havia dut al món a l'existència. I el Fill, que és resplandor de la glòria del Pare i image perfecta del seu ser, i que sosté l'univers en el poder de la seua paraula, despuix d'haver-nos purificat dels pecats, compartix, en les altures, junt al tro de la majestat de Deu, el seu poder sobirà, i ocupa un lloc de valedor tant més superior al dels àngels com més incomparable és el títol que ha heretat.

Perque, en efecte, mai li ha dit Deu a cap dels àngels: «Tu eres el meu Fill, hui t'he engendrat»; ni tampoc: «Yo seré son Pare, i ell serà el meu Fill». Inclús, quan presenta al món al seu Fill primogènit, ordena: «Que tots els àngels de Deu se prosternen davant d'ell».

Paraula de Deu.

Aleluya

R./ Aleluya. Naix la claror d'un dia sant: vingau, pobles, adoreu al Senyor; que hui ha baixat a la terra una gran llum. R./ Aleluya.

EVANGELI

El qui és la Paraula se va fer home i acampà entre nosatres

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 1, 1-18

Al principi ya existia el qui és la Paraula. El qui és la Paraula estava ab Deu i era Deu.

Ell, per tant, estava ab Deu des del principi i per ell tot ha vingut a l'existència; res no ha segut creat sense ell, i per la seua vida viu tot lo que existix.

La seua vida és la llum dels hòmens. La Llum resplandix en mig de la foscor, pero la foscor no ha pogut ofegar-la.

Més tart, Deu envià a un home que es dia Joan. Perque era un testimoni, vingué a donar testimoni de la Llum, a fi de que per ell tots aplegaren a la fe. Ell no era la Llum; venia només a donar testimoni.

A lo últim aparegué en el món el qui és la Llum verdadera, la que allumena a tots els hòmens. Estava present en el món, en eixe món que li deu l'existència, pero el món no l'ha reconegut. Ha vingut a sa casa, i ni els seus l'han acollit.

Però a tots els qui l'han acceptat i creuen en el seu nom, els concedix poder ser fills de Deu; estos són naixcuts, no per descendència de sanc, ni pel voler de sos pares o pel voler humà, sino per voluntat del mateix Deu.

El qui és la Paraula es va fer home i acampà entre nosatres: i hem contemplat la seua glòria, glòria que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

D'ell donà testimoni Joan, quan cridava: «Este és aquell de qui yo dia: El qui ve darrere de mi és més gran que yo, porque, abans que yo naixquera, ell ya existia».

De l'abundància de la seua plenitud tots nosatres hem obtingut gràcia sobre gràcia. Perque, mentres la Llei, Deu la donà per Moisés, la gràcia i la veritat nos han vingut per Jesucrist.

A Deu, ningú l'ha vist mai; el seu Fill únic, que és Deu i està en el sí del Pare, és qui nos l'ha donat a conèixer.

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 1, 1-5.9-14 8

Al principi ya existia el qui és la Paraula. El qui és la Paraula estava ab Deu i era Deu.

Ell, per tant, estava ab Deu des del principi i per ell tot ha vingut a l'existència; res no ha segut creat sense ell, i per la seua vida viu tot lo que existix.

La seua vida és la llum dels hòmens. La Llum resplandix en mig de la foscor,

pero la foscor no ha pogut ofegar-la.

A lo últim aparegué en el món el qui és la Llum verdadera, la que allumena a tots els hòmens. Estava present en el món, en eixe món que li deu l'existència, pero el món no l'ha reconegut. Ha vingut a sa casa, i ni els seus l'han acollit.

Però a tots els qui l'han acceptat i creuen en el seu nom, els concedix poder ser fills de Deu; estos són naixcuts, no per descendència de sanc, ni pel voler de sos pares o pel voler humà, sino per voluntat del mateix Deu.

El qui és la Paraula es va fer home i acampà entre nosatres: i hem contemplat la seua glòria, glòria que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

Paraula del Senyor.

LA SAGRADA FAMÍLIA: JESÚS, MARIA I JOSEP

En el dumentge de dins de l'octava de Nadal, o be, si no n'hi ha, en el dia 30 de decembre.

PRIMERA LLECTURA *Qui creu en el Senyor honra a sos pares*

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic 3, 3-7. 14-17a; grec 2-6.12-14

És voluntat de Deu que els fills honren al pare i reconeguen els drets de la mare. Qui respecta al pare expia els pecats, qui honra a la mare es guanya un tesor. Els propis fills faran feliç al qui honra a son pare; quan rese, Deu l'escoltarà. Qui honra al pare viurà molts anys, qui creu a sa mare obtindrà del Senyor la recompensa.

Fill meu, cuida de ton pare en la seua vellea, no el mortifiques mentres vixca. Si es debilita el seu enteniment, sigues compassiu, tin paciència i no et burles d'ell, encara que estigues en plena força. Deu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en conte per a compensar els teus pecats.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 127, 1-2. 3. 4-5 (R./: 1)

R./ Feliços els qui temen al Senyor,
i van seguint els seus camins.

Feliços els qui temen al Senyor,
i van seguint els seus camins.
Quan menges del fruit de les teues mans,
seràs feliç i afortunat. **R./**

La teua dòna serà com una parra fecunda
en l'intimitat de ta casa;
i els fills, com plantons d'olivera
al voltant de la teua taula. **R./**

Esta és la recompensa dels qui temen al Senyor.
Que el Senyor te beneïxca des de Sió,
i pugues vore prosperar a Jerusalem
tots els dies de la teua vida. **R./**

SEGONA LLECTURA
Vida familiar en el Senyor

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses **3, 12-21**

Germans:

Revestiu-vos en els sentiments que convenen a la vostra vocació d'elegits de Deu, ja que Ell vos ha santificat i vos ha donat el seu amor: sigau compassius, bondadosos, humils, pacients i comprensius; aguanteu-vos els uns als altres i, quan algú tinga alguna queixa contra un altre, perdoneu-vos-la. El Senyor vos ha perdonat; perdoneu també vosatres. I per damunt de tot açò, ameu-vos, que l'amor és el coronament de la perfecció. Que la pau de Crist regne en les vostres vides; recordeu que ad esta pau vos ha cridat Deu per a formar part, com a membres, d'un sol cos. I sigau ben agraïts.

Que la paraula de Crist, en tota la seua riquesa, òmpliga els vostres cors, i instruïu-vos i aconselleu-vos els uns als altres en tota classe de doctrina. En el cor ben ple d'agraïment a Deu, canteu-li salms, himnes i càntics inspirats. En fi, tot lo que feu, be de paraula o be d'obra, feu-ho en nom de Jesús, el Senyor, dirigint, per ell, a Deu Pare l'acció de gràcies.

Dònes, sigau sumisses als vostres marits: este és el vostre deure de cristianes. Marits, ameu a la vostra dona i no sigau mai aspres en ella. Fills, cregau en tot als pares, perquè açò espera de vosatres el Senyor. Pares, eduqueu en molt de tacte als vostres fills per a que no es desanimen.

Paraula de Deu.

Aleluya Col 3, 15a. 16a

R./ Aleluya. Que la pau de Crist regne en les vostres vides. Que la paraula de Crist, en tota la seua riquesa, òmpliga els vostres cors. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Sos pares trobaren a Jesús entre els mestres de la Llei

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc **2, 41-52**

Els pares de Jesús anaven tots els anys a Jerusalem, a celebrar la festa de Pasqua. Quan el chiquet tenia dotze anys, anaren tots junts a les festes, com tenien per costum. Passats ya aquells dies, se'n tornaren a casa, però el chiquet se quedà en Jerusalem sense que es donaren conte sos pares. Ells, creent que anava entre els de la caravana, van fer camí durant tot aquell primer dia. Al final de la jornada començaren a buscar-lo entre els parents i els coneguts; i, com no el varen trobar, se'n tornaren a buscar-lo a Jerusalem.

Al cap de tres dies, l'encontraren en el temple assentat en mig dels mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui l'oïen estaven meravellats de la seua intel·ligència i de les seues respostes. Sos pares, en vore'l, se quedaren atònits.

I sa mare li va dir: «Fill, ¿per qué has fet açò? Ton pare i yo t'hem estat buscant plens d'angústia».

Jesús els respongué: «¿I per qué em buscàveu? ¿No sabeu que yo dec ocupar-me de les coses de mon Pare?».

Pero ells no van comprendre lo que els volia dir.

En acabant el chiquet baixà a Nazaret en sos pares i seguí estant somés ad ells. Sa mare conservava tots estos recorts dins del seu cor.

I Jesús, tant com anava creixent en edat, alvançava també en saber i es guanyava el favor de Deu i dels hòmens.

Paraula del Senyor.

1 de giner
OCTAVA DE NADAL

SOLEMNITAT DE LA MARE DE DEU

PRIMERA LLECTURA

Interpondran el meu nom a favor del poble d'Israel, i yo el beneiré

Lectura del llibre dels Números 6, 22-27

Per aquells dies, el Senyor digué a Moisès: «Parla a Aaron i als seus fills i dis-los: Beneireu al poble d'Israel en estes paraules: «Que el Senyor te beneïxca i et guarde, que et faça vore la claror de la seua mirada i s'apiade de tu; que el Senyor gire cap a tu la llum dels seus ulls i et done la pau».

Aixina interpondran el meu nom a favor dels fills d'Israel, i yo els beneiré».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 66, 2-3. 5. 6 i 8 (R./: 2a)

R./ Que Deu s'apiade de nosatres i nos beneïxca.

Que Deu s'apiade de nosatres i nos beneïxca,
que nos faça vore la claror de la seua mirada.
La terra coneixerà els teus designis
i tots els pobles voran la salvació. **R./**

Que s'alegren els pobles i canten de goig,
perque tu riges el món en justícia,
governes les nacions en rectitut
i guies als pobles de la terra. **R./**

Que t'alaben les nacions, Senyor,
que t'alaben al mateix temps tots els pobles.
Que Deu nos beneïxca,
i tots el veneren d'un cap a l'atre de la terra. **R./**

SEGONA LLECTURA

Deu envià al seu Fill, naixcut d'una dòna

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia 4, 4 -7

Germans:

Quan se complí el temps de l'història, Deu envià al seu Fill, naixcut d'una dòna, naixcut baix del règim de la Llei, per a rescatar-nos del jou de la Llei, i obtindre-nos ya la condició de fills adoptius de Deu. I bona prova de que som fills és que Deu ha enviat als nostres cors l'Esperit del seu Fill, que crida: «¡Abba! Pare». Per tant, ya eres fill i no esclau. I si eres fill, també eres hereu, per voluntat de Deu.

Paraula de Deu.

Aleluya Hb 1, 1-2

R./ Aleluya. Deu antigament parlà als nostres pares per boca dels profetes, pero ara nos ha parlat en la persona del seu Fill. **R./** Aleluya.

EVANGELI

*Trobaren a Maria i a Josep en el chiquet. Passats huit dies,
li posaren el nom de Jesús*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc 2, 16 -21

En aquell temps:

Els pastorets anaren corrent a Belem i trobaren a Maria, a Josep i al recent naixcut gitat en el pesebre. Havent-lo vist en els seus propis ulls, van contar tot lo que l'àngel els havia dit d'aquell chiquet.

I tots els qui ho escoltaven se meravellaven de lo que dien els pastors. Maria, per la seua part, conservava estos recorts en lo més íntim del seu cor i els meditava contínuament. En acabant, els pastors se'n tornaren glorificant a Deu i alabant-lo per lo que havien vist i sentit; ya que tot ho van trobar com els ho havien anunciat.

Als huit dies, dugueren a circumcidar al chiquet i li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebera sa mare.

Paraula del Senyor.

DUMENGE II DE NADAL

PRIMERA LLECTURA

La sabiduria de Deu habita en el poble que ell s'ha escollit

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic 24, 1-4. 12-16 (grega 1-2. 8-12)

La sabiduria es fa el seu propi elogi, se gloria en mig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, i es gloria davant dels seus eixèrcits; en mig del poble serà ben enaltida, i admirada en la reunió plena dels sants; li farà gran elogi la multitud dels elegits i entre els beneïts se proclamarà beneïda, en dir: «El Senyor de l'univers me donà una orde; el qui em va crear i em senyalà a ón havia de plantar la tenda, me digué: “Acampa entre els fills de Jacop, que siga Israel la teua heretat”.

M'ha creat abans del temps, des del principi, i no deixaré mai d'existir. Li done cult davant d'ell en la seua tenda santa, i m'ha establert en Sió; m'ha fet trobar repòs en la ciutat amada, i en Jerusalem eixercixc el meu poder. M'he arraïlat en un poble ple de glòria, en la porció del Senyor, en la seua heretat».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R./: Jn 1, 14)

R./ El qui és la Paraula es va fer home
i plantà entre nosatres la seua tenda.

O be: Aleluya.

Glorifica al Senyor, Jerusalem,
canta alabances al teu Deu, Sió.
Ell és qui assegura les teues portes.
qui beneïx als teus fills dins de tu. **R./**

Ell manté la pau dins del teu territori
i t'assecia en la flor del blat.
Ell envia órdens a la terra,
i la seua paraula corre a pressa, no es deté. **R./**

Ell anuncia els seus plans als fills de Jacop,
i als fills d'Israel, els seus preceptes i decrets.
No ha obrat aixina en els atres pobles,
ni els ha fet conéixer les seues decisions. **R./**

SEGONA LLECTURA

Deu nos ha destinat a ser fills seus per Jesucrist

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 1, 3-6. 15-18

Alabat siga Deu, Pare de nostre Senyor Jesucrist, que nos ha beneït en Crist en tota classe de bens espirituals i celestials. Ell nos elegí en la persona de Crist abans de crear el món, per a que fórem irreprensibles als seus ulls, com correspon als ad Ell consagrats. Per amor nos destinà a ser adoptats com a fills seus per Jesucrist, per pura iniciativa de la seua benevolència. D'este modo, la grandea dels favors que nos ha concedit en el seu Fill benamat, se convertix en un himne d'alabança a la seua glòria.

Ara que tinc notícies bones de la vostra fe en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, yo no em canse de donar gràcies per vosatres, i vos recorde en les meues pregàries, demanant al Deu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare, a qui correspon tota la glòria, que vos concedisca una comprensió profunda i la seua revelació interior, per a que conegau de veritat qui és ell i que també allumene la mirada interior del vostre cor, per a que conegau quina és l'esperança a la qual vos ha cridat, i qué immensa és la glòria que oferix en herència al seu poble de sants.

Paraula de Deu.

Aleluya Cfr. 1 Tim 3, 16

R./ Aleluya. Glòria a Tu, oh Crist, proclamat a tots els pobles; glòria a Tu, oh Crist, en qui creu el món. **R./** Aleluya.

EVANGELI

El qui és la Paraula se va fer home i acampà entre nosatres

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 1, 1-18

Al principi ya existia el qui és la Paraula. El qui és la Paraula estava ab Deu i era Deu.

Ell, per tant, estava ab Deu des del principi i per ell tot ha vingut a l'existència; res no ha segut creat sense ell, i per la seua vida viu tot lo que existix.

La seua vida és la llum dels hòmens. La Llum resplandix en mig de la foscor, pero la foscor no ha pogut ofegar-la.

Més tart, Deu envià a un home que es dia Joan. Perque era un testimoni, vingué a donar testimoni de la Llum, a fi de que per ell tots aplegaren a la fe. Ell no era la Llum; venia només a donar testimoni.

A lo últim aparegué en el món el qui és la Llum verdadera, la que allumena a tots els hòmens. Estava present en el món, en eixe món que li deu l'existència, pero el món no l'ha reconegut. Ha vingut a sa casa, i ni els seus l'han acollit.

Pero a tots els qui l'han acceptat i creuen en el seu nom, els concedix poder ser fills de Deu; estos són naixcuts, no per descendència de sanc, ni pel voler de sos pares o pel voler humà, sino per voluntat del mateix Deu.

El qui és la Paraula es va fer home i acampà entre nosatres: i hem contemplat la seua glòria, glòria que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

D'ell donà testimoni Joan, quan cridava: «Este és aquell de qui yo dia: El qui ve darrere de mi és més gran que yo, perque, abans que yo naixquera, ell ya existia».

De l'abundància de la seua plenitud tots nosatres hem obtingut gràcia sobre gràcia. Perque, mentres la Llei, Deu la donà per Moisés, la gràcia i la veritat nos han vingut per Jesucrist.

A Deu, ningú l'ha vist mai; el seu Fill únic, que és Deu i està en el sí del Pare, és qui nos l'ha donat a conèixer.

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 1, 1-5.9-14

Al principi ya existia el qui és la Paraula. El qui és la Paraula estava ab Deu i era Deu.

Ell, per tant, estava ab Deu des del principi i per ell tot ha vingut a l'existència; res no ha segut creat sense ell, i per la seua vida viu tot lo que existix.

La seua vida és la llum dels hòmens. La Llum resplandix en mig de la foscor, pero la foscor no ha pogut ofegar-la.

A lo últim aparegué en el món el qui és la Llum verdadera, la que allumena a tots els hòmens. Estava present en el món, en eixe món que li deu l'existència, pero el món no l'ha reconegut. Ha vingut a sa casa, i ni els seus l'han acollit.

Però a tots els qui l'han acceptat i creuen en el seu nom, els concedix poder ser fills de Deu; estos són naixcuts, no per descendència de sanc, ni pel voler de sos pares o pel voler humà, sino per voluntat del mateix Deu.

El qui és la Paraula es va fer home i acampà entre nosatres: i hem contemplat la seua glòria, glòria que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

Paraula del Senyor.

6 de giner

EPIFANIA DEL SENYOR

PRIMERA LLECTURA

Sobre tu, Jerusalem, clareja, com l'alba, la glòria del Senyor

Lectura del llibre del profeta Isaïes 60, 1- 6

Alça't radiant, Jerusalem, que arriba la teua llum, i sobre tu clareja, com l'alba, la glòria del Senyor. Mentre les tenebres rodegen la terra i espesses boires cobrixen les nacions, sobre tu clareja el Senyor i apareix la seua glòria.

Els pobles s'acosten a la teua llum i els reis busquen la claror de la teua albada. Alça els ulls i mira al teu entorn: tots estos se reunixen per a vindre cap a tu; apleguen de llunt els teus fills, i duen als braços a les teues filles.

Tota radiant i meravellada voràs en el cor eixamplat cóm aboquen damunt de tu els tesors de la mar, i porten a ta casa les riqueses de les nacions. Te cobriran onades de gamells i de dromedaris de Madian i d'Efà; tots venen de Sabà portant or i incens i cantant les grandees del Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 71, 1-2. 7-8. 10-11. 12-13 (R./: Cf. 11)

R./ Totes les nacions, Senyor, te serviran.

Oh Deu, dona al rei la teua rectitut,
i al príncip, la teua justícia.
Que el rei governe al teu poble en equitat
i que siga just en els humils. **R./**

Que florixca el benestar en els seus dies,
i abunde la pau, més durable que la lluna.
Que domine des d'una mar a l'atra mar,
i des del Gran Riu fins a l'extrem de la terra. **R./**

Els reis de Tarsís i de les illes li pagaran tribut,
i els reis d'Aràbia i de Sabà li oferiran presents.
Li faran homenage tots els reis
i li serviran totes les nacions. **R./**

Lliurarà als pobres que reclamen,
als afligits i als qui no tenen defensor.
S'apiadarà dels dèbils i dels indigents,
i salvarà la vida dels humils. **R./**

SEGONA LLECTURA

Ara Deu ha revelat que tots els pobles compartixen la mateixa promesa

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 3, 2-3a. 5-6

Germans:

Segurament ya sabeu que Deu m'ha confiat la missió de comunicar-vos la seua gràcia. Per revelació divina he conegut el pla secret amagat per Deu als hòmens de les generacions passades, i que ara, en canvi, l'ha revelat per l'Esperit als sants apòstols de Crist i als profetes. Este és el pla secret: que des d'ara, per l'Evangelí, tots els pobles tenen part en la mateixa herència, són membres d'un mateix cos i compartixen la mateixa promesa en Jesucrist.

Paraula de Deu.

Aleluya Mt 2, 2

R./ Aleluya. Hem vist cóm s'alçava la seua estrela i venim a presentar al Senyor el nostre homenage. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Venim de l'orient per a adorar al vostre rei

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 2, 1-12

Quan Jesús va nàixer en Belem de Judà, en temps del rei Herodes, vingueren de l'orient uns sabis que, en aplegar a Jerusalem, preguntaren: «¿A ón està el rei dels judeus recent naixcut? Hem vist cóm s'alçava la seua estrela i venim a presentar-li el nostre homenage».

El rei Herodes i tota la ciutat de Jerusalem s'inquietaren en sentir estes noves. Aixina que convocà als grans sacerdots i els mestres de la Llei, i els preguntà a ón havia de nàixer el Messies.

Els li respongueren: «En Belem de Judà, perque aixina ho va escriure el profeta: 'Tu, Belem de Judà, no eres de ninguna manera la més menuda entre les ciutats importants de Judà, perque de tu eixirà un caudill que serà pastor del meu poble Israel'».

A l'instant, Herodes cridà secretament als sabis i s'informà per ells del moment en que se'ls havia aparegut l'estrela. En acabant, els encaminà a Belem ab esta recomanació: «Aneu allí, busqueu ben be ad este chiquet i, quan l'hajau trobat, aviseu-me, perque yo també vullc presentar-li el meu homenage». Quan ixqueren de l'audiència del rei, els sabis se posaren en camí cap a Belem.

I l'estrela, que havien vist alçar-se, els anava guiant fins que es parà sobre el lloc a on estava el chiquet. Plens d'alegria, en seguir veent allí l'estrela, entraren en l'acte dins de la casa, i van vore al chiquet en Maria, sa mare. En seguida, postrats de

genolls davant d'ell, l'adoraren; i, obrint en acabant les arquetes dels seus tesors, li van oferir com a presents: or, incens i mirra.

Més tart, advertits en un ensomi de que no anaren més a vore a Herodes, se'n tornaren a la seua terra per un atre camí.

Paraula del Senyor.

Dumenge darrere del 6 de giner

BATISME DEL SENYOR

PRIMERA LLECTURA

Ací teniu al meu servent, en qui s'ha complagut la meua ànima

Lectura del llibre del profeta Isaïes 42, 1-4. 6-7

Açò diu el Senyor:

«Ací teniu al meu servent, al qui yo ampare, al meu elegit, en qui yo m'he complagut. He posat en ell el meu Esperit per a que duga el dret a les nacions. No cridarà ni alçarà la veu, no es farà sentir pels carrers; no trencarà la canya badada, ni apagarà la flama de la mecha que vacila; promourà el dret en fortalea, sense desmai, sense titubejar, fins haver implantat el dret en la terra i les seues lleis, que les illes esperen.

Yo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, te prenc per la mà, t'he guardat i t'he fet aliança del poble, llum de les nacions, per a tornar la vista als ulls dels cegos, per a soltar de la presó als encadenats i lliberar del calabós als qui vivien en la foscor».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 28, 1a-2. 3ac-4. 3b i 9b-10 (R./: 11b)

R./ El Senyor beneïx al seu poble en la pau.

Aclameu al Senyor, fills de Deu,
doneu al Senyor glòria i honor;
tributeu al Senyor la glòria del seu nom,
adoreu al Senyor davant de la seua esplendor sagrada. **R./**

La veu del Senyor ve sobre les aigües,
el Senyor, sobre les aigües torrencials.
La veu del Senyor és poderosa,
la veu del Senyor està plena de majestat. **R./**

El Deu de la glòria fa sentir el seu tro poderós
i en el seu palau tot canta: ¡Glòria!
El Senyor té el soli en les aigües diluvials
i s'assenta com a rei etern. **R./**

SEGONA LLECTURA
El Senyor va ungir a Jesús en l'Esperit Sant

Lectura dels Fets dels Apòstols **10, 34-38**

Per aquells dies:

Pere prengué la paraula i va dir: «Ara veig clarament que Deu no fa diferències entre uns i altres; Deu acull a tot el qui creu en ell i fa el be, de qualsevol nacionalitat que siga.

Ell va dirigir la seua paraula al poble d'Israel, anunciant-li la bona nova de la pau per Jesucrist, que és el Senyor de tots.

Vosatres ya sabeu lo que ha passat últimament per tota la Judea, encara que la cosa començà per Galilea, despuix que Joan haguera predicat a la gent que es fera batejar. Me referixc a Jesús de Nazaret. Ya sabeu cóm Deu l'ungí en l'Esperit Sant i l'omplí del seu poder; cóm, per a on va passar, anava fent el be i donant la salut a tots els qui estaven oprimits pel dimoni, perque Deu estava ab Ell».

Paraula de Deu.

Aleluya Cfr. Mc 9, 6

R./ Aleluya. El cel s'obrí i es va sentir la veu del Pare: «Este és el meu Fill, el benamat, escolteu-lo». **R./** Aleluya.

EVANGELI
Jesús va ser batejat. Mentres resava s'obrí el cel

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç **3, 15-16, 21-22**

En aquell temps:

La gent vivia en l'expectació, preguntant-se si Joan no seria potser el Messies. Per això Joan hagué de dir públicament: «Yo vos batege en aigua només, pero darrere de mi ve el qui és més poderós que yo, tant que no soc digne ni de deslligar-li les correges de les seues sandàlies. Ell vos batejarà en l'Espirit Sant i en fòc».

Un dia que Joan estava batejant a la gent, Jesús també es va fer batejar. I, mentres resava, s'obrí el cel, i l'Esperit Sant baixà damunt d'ell en figura corporal, com un colom. I una veu del cel digué: «Tu eres el meu Fill, el benamat; en tu m'he complagut».

Paraula del Senyor.

Darrere de la festa del Batisme del Senyor, fins al primer dumenge de Quaresma, comencen les llectures dels dumenges de durant l'any.

DUMENGES DE QUARESMA

DUMENGE I DE QUARESMA

PRIMERA LLECTURA *Professió de fe del poble elegit*

Lectura del llibre del Deuteronomi 26, 4-10

Per aquells dies, Moisès digué al poble:

«El sacerdot prendrà de les teues mans la cistella en els fruits primerencs de la terra, i la deixarà davant de l'altar del Senyor, Deu teu, i tu declararàs en presència del Senyor, el teu Deu:

‘Mon pare era un arameu errant, que baixà a Egipte, i allí s'establí en poca gent; pero van créixer i es van fer un poble gran, fort i numerós.

Els d'Egipte nos maltractaren, nos oprimiren i nos impongueren una dura esclavitut. Pero vàrem cridar al Senyor, Deu dels nostres pares, i ell escoltà els nostres crits; va vore la nostra misèria, els nostres treballs i la nostra opressió. El Senyor nos va traure d'Egipte en mà forta i braç poderós; en mig d'un gran pànic, de senyals i de prodigis, nos va dur ad este lloc i nos donà esta terra, de la qual brolla llet i mel.

Per això porte ací estos fruits, els primers de la terra que tu em donares, Senyor.’

I els posaràs tots davant del Senyor, Deu teu, i l'adoraràs».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 90, 1-2. 10-11. 12-13. 14-15 (R./: 15b)

R./ Acompanya'm, Senyor, en la meua tribulació.

Tu que vius al racer de l'Altíssim,
tu que vius a l'ombra del Totpoderós,
dis-li al Senyor: «Refugi meu, alcàsser meu,
Deu meu, en qui confie». **R./**

No t'alcançarà ninguna desgràcia
ni ningun mal vindrà sobre ta casa,
perque ha donat orde als seus àngels
de guardar-te en tots els teus camins. **R./**

Te duran en les palmes de les mans
per a que no entropce en les pedres el teu peu;
caminaràs per damunt dels escurçons i de les serps,
i chafaràs lleons i també dracs. **R./**

Ya que confia tant en mi, yo el lliuraré
i el protegiré, perquè coneix el meu sant nom.
Estaré al seu costat en la seua tribulació,
el defensaré i el glorificaré. **R./**

SEGONA LLECTURA

Professió de fe del qui creu en Jesucrist

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **10, 8-13**

Germans:

Açò diu l'Escritura: «La paraula està molt prop de tu, la tens en els teus llavis i en el cor». Se referix al missatge de la fe que proclamem. Per tant, si els teus llavis reconeixen que Jesús és el Senyor i el teu cor creu que Deu l'ha resuscitat d'entre els morts, seràs salvat; per la fe del cor apleguem a la justificació i per la confessió dels llavis, a la salvació.

Diu l'Escritura: «Ningú dels qui creuen en ell serà defraudat». Ací no hi ha ninguna diferència entre jueus i grecs; uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix a tots els qui l'invoquen, perquè «tots els qui invoquen el nom del Senyor seran salvats».

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli Mt 4, 4b

L'home no viu només de pa; viu també de tota paraula que procedix de la boca de Deu.

EVANGELI

L'Esperit l'anava por tant pel desert i era tentat

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc **4, 1-13**

En aquell temps:

Jesús regressà del Jordà, ple de l'Esperit Sant, i durant quaranta dies el mateix Esperit el portà al desert mentre el dimoni el tentava. Tot eixe temps va estar sense menjar i, quan passà, va tindre fam. Per això el dimoni li digué: «Si de veres eres Fill de Deu, digues que esta pedra es convertisca en pa».

Jesús li respongué: «L'Escritura diu: 'l'home no viu només de pa'».

En acabant, emportant-se'l a lo alt, el dimoni li mostrà des d'allí en un instant tots els regnes de la terra, i li va dir: «Te donaré el poder i la glòria de tot açò, perquè tot m'ho han donat a mi i ho puc donar a qui yo vullga. Si t'agenolles i m'adores, tot serà teu».

Jesús li respongué: «Diu l'Escritura: 'Al Senyor, Deu teu, adoraràs i ad ell només li donaràs cult'».

A continuació el dugué a Jerusalem, el posà sobre el pinàcul del temple i li va dir: «Si de veres eres Fill de Deu, tira't de dalt a baix, perquè l'Escritura diu: 'Deu encomanarà als seus àngels que et guarden'; i també: 'te duran en les palmes de les mans, per a que no entropede en les pedres el teu peu'».

Jesús li contestà: «També diu l'Escritura: 'no tentaràs al Senyor, Deu teu'».

Agotades ya les tentacions, el dimoni s'apartà de Jesús, a l'espera d'una altra ocasió.

Paraula del Senyor.

DUMENGE II DE QUARESMA

PRIMERA LLECTURA *Deu fa aliança en Abraham, el seu fidel*

Lectura del llibre del Gènesis **15, 5-12. 17-18**

Per aquells dies:

Deu va traure fòra a Abram i li va dir: «Mira el cel, a vore si pots contar les estrelles». I afegí: «Aixina serà la teua descendència». Abram cregué en el Senyor i eixa fe li va ser contada en favor seu.

En acabant el Senyor li va dir: «Yo soc el Senyor que et vaig traure d'Ur dels caldeus per a donar-te possessió d'esta terra».

Abram li preguntà: «Senyor, ¿cóm sabré que vaig a posseir-la?». Li respongué el Senyor: «Porta'm una vaca, una cabra i un moltó, de tres anys tots ells, una tórtola i un colomí».

Abram li'ls va dur, els partí pel mig i ficà una mitat enfront de l'atra, pero els aucells no els va trossejar. Corps i buitres revolotejaven sobre els cadàvers i Abram els espantava.

Quan ya es ponía el sol, a Abram li entrà una sòn profunda, i un terror gran i fosc caigué damunt d'ell. En acabant de la posta del sol, quan ya fea fosca, van passar per mig dels animals partits una fumaguera, com de forn, i una antorcha encesa. Aquell dia el Senyor feu aliança en Abram en estos térmens: «Donaré esta terra als teus descendents, des del riu d'Egipte al Gran Riu, l'Éufrates».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 26, 1. 7-8a. 8b-9abc. 13-14 (R./: 1a)

R./ El Senyor m'allumena i em salva.

El Senyor m'allumena i em salva;
¿de quí puc tindre por?
El Senyor és l'alcàsser de la meua vida;
¿quí em pot fer tremolar? **R./**

Escolta, Senyor, la meua súplica,
tin pietat de mi i respon-me tu.
Yo sent dir dins del meu cor:
«busqueu la meua presència». **R./**

La teua presència, Senyor, és lo que yo busque;
no t'amagues mai de mi;
no rebuges en ira al teu servent,
tu que eres la meua ajuda. **R./**

Estic segur de que en esta vida
he de gojar de la presència del Senyor.
Espera en el Senyor, tu que eres valent;
tu, que eres animós, espera en el Senyor. **R./**

SEGONA LLECTURA

Crist transformarà el nostre pobre cos segons el model del seu cos gloriós

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis **3, 17–4, 1**

Germans:

Seguiu tots el meu eixemple, i tingau sempre davant als qui viuen segons el model que teniu en mi. Perque, com moltes voltes vos he dit i ara vos ho repetixc en llàgrimes en els ulls, n'hi ha molts que viuen com a enemics de la creu de Crist: la seua fi és la perdició, el seu Deu, el ventre, i posen la seua glòria en lo que deuria avergonyir-los perque només aspiren a les coses d'este món. En canvi,

Nosatres som ciutadans del cel, d'a on esperem que vinga el Salvador, Jesús, el Senyor. Ell transformarà el nostre pobre cos segons el model del seu cos gloriós, en eixa energia que li permet dominar tot l'univers.

Per tant, germans i amics meus, tan benvolguts i enyorats: vosatres, que sou l'alegria meua i la meua corona, mantingau-vos sempre fidels al Senyor, benvolguts.

Paraula de Deu.

O be, més breu:

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis **3, 20–4, 1**

Germans:

Nosatres som ciutadans del cel, d'a on esperem que vinga el Salvador, Jesús, el Senyor. Ell transformarà el nostre pobre cos segons el model del seu cos gloriós, en eixa energia que li permet dominar tot l'univers.

Per tant, germans i amics meus, tan benvolguts i enyorats: vosatres, que sou l'alegria meua i la meua corona, mantingau-vos sempre fidels al Senyor, benvolguts.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangelí Lc 9, 35

Del núvol lluminós se va sentir la veu del Pare: «Este és el meu Fill, el benamat, escolteu-lo».

EVANGELI

Mentres Jesús orava, l'aspecte de la seua cara es canvià

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç 9, 28b-36

En aquell temps:

Jesús s'endugué a Pere, a Joan i a Jaume i pujà en ells a la montanya a resar. Mentres orava, l'aspecte de la seua cara es canvià i els seus vestits resplandien de blancor. De sobte, se'ls aparegueren dos hòmens que es posaren a conversar en ell: eren Moisès i Elies, els quals, plens d'una resplandor gloriosa, parlaven de la mort que ell havia de patir en Jerusalem. Pere i els qui l'acompanyaven estaven morts de sòn, pero es van espavilar i veren la glòria de Jesús i als dos hòmens que estaven en ell.

Quan estos se n'anaven ja, Pere digué a Jesús: «Mestre, ¡qué be estem ací! Podríem fer tres barraquetes: una per a tu; una per a Moisès i una atra per a Elies». I és que Pere no sabia lo que es dia. Encara estava parlant quan se va formar un núvol que els rodejà. Ells s'espantaren en vore's en mig d'ell.

Al moment, del núvol ixqué una veu que dia: «Este és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo». Quan cessà la veu, Jesús se trobava a soles.

Els discípuls guardaren el secret, i de moment no contaren a ningú res de lo que havien vist.

Paraula del Senyor.

DUMENGE III DE QUARESMA

PRIMERA LLECTURA

El qui es diu «Yo soc» m'envia a vosatres

Lectura del llibre l'Èxodo 3, 1-8a. 13-15

Per aquells dies:

Moisés pasturava la ramera del seu sogre Jetró, sacerdot de Madià. Portava la ramera transhumant per dins del desert, quan arribà a l'Horep, la montanya de Deu. L'àngel del Senyor se li aparegué entre flames en mig d'un albarzer. Moisés va mirar i es donà compte de que l'albarzer ardia, però sense consumir-se.

Moisés se va dir: «Vaig a veure esta visió tan admirable, i com és que no es crema l'albarzer». Veient el Senyor que Moisés s'acostava a mirar, el cridà des de l'albarzer dient-li: «Moisés, Moisés».

Ell li respongué: «Ací estic».

Deu li va dir: «No t'acostes i descalça't; que el lloc que chafes és terra sagrada». I afegí: «Yo soc el Deu de ton pare, el Deu d'Abraham, el Deu d'Isaac, el Deu de Jacop». Moisés se tapà la cara, temorós de mirar a Deu.

El Senyor li digué: «He vist l'opressió del meu poble en Egipte, he sentit les queixes que tenen contra els seus explotadors i conec tot lo que estan patint. Baixaré a lliurar-los dels d'Egipte i a traure'ls d'eixe país, per a conduir-los a una terra fèrtil i espayosa, una terra de la qual brolla llet i mel».

Moisés li digué al Senyor: «Mira, yo aniré als israelites i els diré: «El Deu dels vostres pares m'envia a vosatres». Si ells me pregunten quin és el seu nom, ¿qué els he de contestar?».

Deu li respongué a Moisés: «Yo soc el qui soc».

I afegí: «Açò diràs als israelites: «Yo soc' m'envia a vosatres». I novament li digué Deu a Moisés: «Açò diràs als fills d'Israel: «El Senyor, el Deu dels vostres pares, el Deu d'Abraham, el Deu d'Isaac i el Deu de Jacop m'envia a vosatres. Este serà el meu nom per a sempre, i aixina em cridareu totes les generacions».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 102, 1-2, 3-4, 6-7. 8 i 11 (R./: 8a)

R./ El Senyor és compassiu i benigne.

Beneix al Senyor, ànima meua;
del fondo del cor beneix el seu sant nom.
Beneix al Senyor, ànima meua,
i no t'oblides dels seus favors. **R./**

Ell te perdona tots els teus pecats
i et cura totes les malalties;
ell rescata de la mort la teua vida
i t'assecia d'amor i de tendrea. **R./**

El Senyor fa justícia als oprimits
i defén tots els seus drets;
ha revelat a Moisès els seus camins,
i el seu obrar, als fills d'Israel. **R./**

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al castic i ric en l'amor;
la bondat del Senyor pels seus fidels és tan immensa
com la distància que hi ha entre la terra i el cel. **R./**

SEGONA LLECTURA

La vida del poble en Moisès en el desert va ser escrita per a que escarmentàrem

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **10, 1-6. 10-12**

Germans:

No devem oblidar mai que els nostres pares caminaren pel desert a l'ampar d'aquell núvol; que tots travessaren la Mar Roja, i que, en el núvol i en la mar, tots van ser batejats com a seguidors de Moisès. També tots menjaren el mateix aliment espiritual, perquè bevien de la roca espiritual que els acompanyava, i la roca era Crist. Però la gran majoria d'ells no varen agradar a Deu, i per això es quedaren morts en el desert.

Tot açò va passar per a servir-nos d'eixemple, per a que no desigem el mal, com ells ho feren, a fi de que no protestem de Deu, com ho feren alguns d'ells i van morir a mans de l'Exterminador.

Ad ells els passaren estes coses a modo de lliçó, i van ser escrites per a que escarmentàrem els qui ya vivim en estos temps definitius. Per tant, si algú es creu estar segur, ¡alerta!, que no caiga.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli Mt 4, 17

Convertiu-vos, diu el Senyor, perquè el Regne del cel està prop.

EVANGELI

Si no vos convertiu, tots acabareu malament

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Lluç 13, 1-9

En aquell temps:

Alguns dels presents li contaren a Jesús el cas d'aquells galileus, als qui Pilat havia fet matar quan oferien el sacrifici, mesclant aixina la seua sanc en la dels animals sacrificats. Jesús els va dir:

«¿Vos penseu que estos galileus eren més pecadors que tots els altres galileus perquè acabaren malament? Vos dic que no; i si no vos convertiu, tots vosatres morireu també. I aquells díhuit hòmens que moriren esclafats quan se caigué damunt la torre de Siloé, ¿vos penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Vos dic que no; i si no vos convertiu, també tots vosatres morireu».

I els contà esta paràbola: «Un home, que tenia una figuera en la seua vinya, anà a buscar figues i no en trobà cap. En vore això, va dir al vinyader: «Mira, fa tres anys que vinc a buscar figues i no en trobe mai cap. Talla-la. ¿Per qué ha d'ocupar eixa terra inútilment?». Ell li contestà: «Senyor, deixa-la encara enguany; yo la rabaçaré i la femaré, a vore si fa fruit d'ara en avant. Si no, l'any que ve ya la podràs tallar».

Paraula del Senyor.

Si es preferix, se poden fer les llectures del III Diumenge de Quaresma del Cicle A, en conte de les precedents.

DUMENGE IV DE QUARESMA «LÆTARE»

PRIMERA LLECTURA

El poble de Deu celebrà la Pasqua en acabant d'entrar en la terra de promissió

Lectura del llibre de Josué 5, 9a. 10-12

Per aquells dies:

El Senyor digué a Josué: «Hui vos he lliurat de l'oprobri d'Egipte».

Els israelites acamparen en Gàlgala, en la plana de Jericó, i celebraren allí la festa de Pasqua —el pas del Senyor—, el dia catorze del més, de vesprada. Al sendemà de la Pasqua, de bon matí, menjaren dels fruits de la terra: pa sense rent i gra torrat.

Quan començaren a menjar dels productes de la terra, ya no tornà a caure més el manà. Els israelites, com ya no van tindre manà, durant aquell any menjaren de les collites de la terra de Canaan.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 33, 2-3. 4-5. 6-7 (R./: 9a)

R./ Tasteu i voreu qué bo és el Senyor.

Beneiré al Senyor en tot moment,
tindrè sempre en els llavis la seua alabança.
La meua ànima es gloria en el Senyor;
s'alegren els humils quan ho escolten. **R./**

Tots a l'hora glorifiquem al Senyor,
exalcem tots junts el seu nom.
He demanat al Senyor que m'aconsellara;
ell me respongué, me salvà de tots els meus terrors. **R./**

Mireu-lo be i vos omplirà de llum;
ya no haureu de baixar els ulls, avergonyits.
Quan l'afligit invoca al Senyor,
ell l'escolta i el salva del perill. **R./**

SEGONA LLECTURA

Deu nos ha reconciliat ab ell mateix per Jesucrist

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint **5, 17-21**

Germans:

Els qui són de Crist, són d'una nova humanitat; tot lo que era antic ha passat ya i ha començat una realitat nova. I tot això és obra de Deu, que ha fet les paus ab nosatres a través de Jesucrist, i nos ha confiat el ministeri de la reconciliació. És dir, que Deu, per mig de Jesucrist, ha reconciliat al món ab ell mateix, sense retraure-li les seues culpes, i a nosatres nos ha encomanat portar el message de la reconciliació. Per això som embaixadors de Jesucrist, i és com si Deu mateix vos exhortara servint-se de nosatres mateixos.

Per tant, en nom de Crist vos ho demane: feu les paus ab Deu. A Crist, que no havia pecat mai, Deu li va fer expiar els nostres pecats, a fi de que nosatres, ben units ad ell, obtinguérem la salvació de Deu.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli Lc 15, 18

Tornaré a casa de mon pare i li diré: «Pare, he pecat contra Deu i contra tu».

EVANGELI

Este germà teu, que ya el donàvem per mort, ha tornat viu

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc **15, 1-3. 11-32**

En aquell temps:

Veent que tots els publicans i pecadors s'acostaven a Jesús per a escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i dien: «Este acull als pecadors i menja en ells». Per això Jesús els contà esta paràbola:

«Hi havia una volta un pare que tenia dos fills. Un dia el més jove li digué: 'Pare, dona'm la part que em pertoca de l'herència'». El pare els repartí els seus bens. Pocs dies més tart el fill jove arplegà tot lo que tenia i se n'anà cap a un país molt apartat; i una volta allí, s'ho malgastà tot vivint com un perdut.

Quan estava ya sense diners, sobrevingué una gran fam en aquella regió i ell començà també a passar necessitat. Per això demanà treball a un propietari del país, que l'envià als seus camps a guardar porcs. Ell hauria volgut omplir-se l'estòmac de les garrofes que es menjaven els porcs, pero no li'n donava ningú.

Aixina que ho recapità i es digué: «¡Quànts jornalers en casa de mon pare tenen pa de sòbres, mentres yo ací m'estic morint de fam! Tornaré a casa de mon pare i li diré: «Pare, he pecat contra Deu i contra tu; ya no mereixc que em digues 'fill'. Tracta'm com a u dels teus treballadors». Immediatament se posà en camí cap a la casa de son pare.

Encara estava llunt d'allí, quan son pare el va vore i commogut profundament, ixqué corrent al seu encontre, se li tirà al coll abraçant-lo i el besà. El fill començà a dir-li: «Pare, he pecat contra Deu i contra tu; ja no mereixc que em digues 'fill'».

Pero el pare va manar als seus criats: «Porteu-li a pressa la millor roba i vestiu-lo; poseu-li un anell en el dit i calcer en els peus. En acabant tragau el vedell més gros i mateu-lo. Aixina menjarem i farem festa perque este fill meu, que ja donava per mort, ha tornat viu; ja el donava per perdut, i l'hem retrobat».

Mentrestant, el fill major tornava ja del camp. Quan s'acostava a la casa, va sentir la música i el soroll del ball i, cridant a u dels criats, li preguntà qué significava tot allò. Ell li contestà: «És que ton pare ha fet matar el vedell més gros perque ton germà ha tornat sà i bo». El germà major s'indignà i es negava a entrar en casa, i això que el pare ixqué a demanar-li en insistència que passara dins. I responent les súpriques del pare, li va dir: «Des de fa molts anys estic treballant per a tu, sense haver-te desobedit en res, i tu no m'has donat mai ni un sol cabrit per a menjar-me'l en els meus amics. I, ara que torna eixe fill teu, havent malgastat els seus diners en males dònes, resulta que fas matar el vedell més gros».

El pare li contestà: «Fill, tu sempre has estat al meu costat, i tot lo meu és teu. Pero ara devem alegrar-nos i fer festa perque este germà teu, que ja el donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut, i l'hem retrobat».

Paraula del Senyor.

Si es preferix, se poden fer les llectures del IV Dumenge de Quaresma del Cicle A, en conte de les precedents.

DUMENGE V DE QUARESMA

PRIMERA LLECTURA

Mireu que estic fent una cosa nova i donaré beguda al meu poble

Lectura del llibre del profeta Isaïes 43, 16-21

Açò diu el Senyor, el mateix que obrí un camí en mig de la mar i una senda en mig de les aigües impetuoses i que tragué a la batalla carros i cavalls i tropa en guerrers valents: ara jauen en terra per a no alçar-se més, s'apagaren com una mecha que es crema a poc a poc.

«No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; mireu que estic fent una cosa nova que ja està naixent; ¿no ho noteu? Obriré pel desert un camí, faré que córreguen rius per l'estepa; me gloriïcaran els animals salvages, chacals i esturços, perquè posaré aigua en el desert i rius en l'estepa per a apagar la set del meu poble, el qual yo mateix m'he triat: aquell poble que yo vaig fer per a que proclamara la meua alabança».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 125, 1-2ab. 2cd-3. 4-5. 6 (R./: 3)

R./ És gran lo que el Senyor ha fet en favor nostre;
¿en quin goig ho celebrem!

Quan el Senyor restaurà la sòrt de Sió,
nos quedàrem com ensomiant;
la nostra boca s'omplí de rialles,
i els nostres llavis, de crits d'alegria. **R./**

Els atres pobles se dien:
«És gran lo que el Senyor ha fet en favor d'ells».
És gran lo que el Senyor fa en favor nostre;
¿en quin goig ho celebrem! **R./**

Canvia, Senyor, la nostra sòrt
com l'aigua renova l'estepa del Nèguep.
Els qui sembraven en llàgrimes,
criden de goig en la sega. **R./**

En anar, anaven plorant,
emportant-se la llavor;
en tornar, tornen cantant,
duent les seues garbes. **R./**

SEGONA LLECTURA

Qualsevol cosa la considere una pèrdua, al costat de Crist, configurat, com estic, ab la seua mort

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis **3, 8-14**

Germans:

Qualsevol cosa la considere una pèrdua, al costat d'això tan gran que és haver conegut a Jesucrist, el meu Senyor. Per ell ho vaig perdre tot, i tot ho considere escòria a canvi de guanyar a Crist i viure ab ell, no per una justícia meua —la que concedix la Llei—, sino per la que ve de la fe en Crist, la justícia que Deu concedix als creents. Vullc conéixer a Crist i experimentar la força de la seua resurrecció, compartir els seus patiments i reproduir en mi la seua mort, per a aplegar un dia a resucitar d'entre els morts.

No és que ya haja conseguit el premi o que ya haja aplegat a la meta; yo seguixc corrent en l'esperança d'alcançar-ho, igual que Jesucrist m'ha alcançat a mi. Germans, yo no pense haver-ho ya conseguit personalment; a mi només m'interessa una cosa: oblidant-me de lo que he deixat arrere i llançant-me cap a lo que tinc davant, córrer cap a la meta per a guanyar el premi a que Deu nos crida des de dalt, per Jesucrist.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangelí Jl 2, 12-13

Per tant, diu ara el Senyor: convertiu-vos a mi de tot cor, perque soc benigne i misericordiós.

EVANGELI

Qui no tinga pecat, que li tire la primera pedra

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan **8, 1-11**

En aquell temps:

Jesús se n'anà a la montanya de les Oliveres. Al sendemà, de bon matí, se presentà de nou en el temple, i tot el poble es reuní al rededor d'ell. Jesús s'assentà i els ensenyava.

Els mestres de la Llei i els fariseus li dugueren una dòna que havia segut sorpresa cometent adulteri; i, posant-la en mig del rogle, li preguntaren: «Mestre, esta dòna ha segut sorpresa en flagrant adulteri. La Llei de Moisés nos mana apedregar a les adúlteres. Tu, ¿qué dius d'açò?». El cas és que això li ho preguntaven en mala idea, per a poder tindre de qué acusar-lo.

Pero Jesús s'acachà i es posà a escriure en terra en el dit. Com que insistien en la pregunta, Jesús s'incorporà i els va dir: «Aquell de vosatres que no tinga pecat, que li tire la primera pedra». I es tornà a acachar i seguí escrivint en terra. Ells, quan li

van sentir dir això, s'anaren retirant u darrere l'atre, començant pels més vells.

Jesús se quedà a soles en la dòna, que continuava allí davant; se va alçar i li preguntà: «¿A ón estan els qui t'acusaven? ¿No t'ha condemnat ningú?».

Ella li respongué: «No, Senyor, ningú».

Li va dir Jesús: «Tampoc yo et condene. Ves-te'n en pau i no tornes a pecar mai més».

Paraula del Senyor.

Si es preferix, se poden fer les llectures del V Dumenge de Quaresma del Cicle A, en conte de les precedents.

DUMENGE DE RAMS DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

Processó dels Rams

EVANGELI

Beneït el qui ve en nom del Senyor

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Lluç 19, 28-40

En aquell temps:

Jesús anava fent camí cap a Jerusalem.

En acostar-se a Betfagué i Betània, junt a la montanya que es diu «de les Oliveres», envià a dos dels seus discípuls en este encàrrec: «Aneu ad eixa aldea d'enfront i, només entrar, trobareu un burret lligat, que encara no l'ha montat mai ningú. Deslligueu-lo i porteu-me'l. I si algú vos pregunta per qué el deslligueu, contesteu-li que el Senyor el necessita».

Els se n'anaren i ho trobaren tot com Jesús els ho havia dit. Mentres deslligaven el burret, els amos els preguntaren: «¿Per qué el deslligueu?».

Els els respongueren: «Perque el Senyor el necessita».

Li'l portaren a Jesús, l'aparellaren en els seus manteus i l'ajudaren a montar-lo. Mentres anava avançant, la gent estenia pel camí els seus manteus. I quan s'acostava ya a la baixada de la montanya de les Oliveres, tots els seus discípuls i adictes començaren a cridar de goig, alabant a Deu per tots els milacres que havien vist. I dien: «Beneït el qui ve com a Rei en nom del Senyor. Pau en el cel i glòria al Deu Altíssim».

Alguns fariseus, que anaven entre la gent, li digueren a Jesús: «Mestre, riny als teus discípuls».

Ell els respongué: «Vos assegure que, si estos callen, cridaran les pedres».

Paraula del Senyor.

MISSA

La missa d'este dumenge té tres llectures i és molt recomanable que es lliguen les tres, a no ser que alguna raó pastoral aconselle una altra cosa. Donada l'importància de la llectura de l'Història de la Passió del Senyor, el sacerdot, tenint en conte la condició dels fidels reunits, podrà llegir, si convé, una sola de les dos llectures que precedixen a l'Evangelí, o be, llegir només l' Història de la Passió del Senyor, inclús, en la forma breu. Açò val únicament per a les misses celebrades en assistència de poble.

PRIMERA LLECTURA

No he amagat la cara davant de les ofenses i sé que no quedaré avergonyit

Llectura del llibre del profeta Isaïes 50, 4-7

El Senyor m'ha donat una llengua de mestre per a que, en la paraula, sàpia sostindre als cansats. Cada matí m'espavila l'orella per a que escolte com un mestre.

El Senyor m'ha parlat a l'orelleta i yo no m'he resistit ni m'he fet arrere; he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes, als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i salivades.

El Senyor m'ajuda; per això no em done per vençut; i sé que no quedaré avergonyit.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 21, 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24 (R./: 2a)

R./ Deu meu, Deu meu, ¿per qué m'has desamparat?

Tots els qui em veuen, se burlen de mi;
desapegant els llavis i movent el cap, diuen:
«Se dirigix al Senyor; puix que el llibere
i el salve, si tant el vol». **R./**

Una colla de gossos m'acorrala,
i em rodeja una turba de malfactors;
m'han lligat les mans i els peus,
i puc contar tots els meus ossos. **R./**

Se repartixen entre ells els meus vestits,
i es juguen als daus la meua túnica.
Pero tu, Senyor, no et quedes llunt de mi;
força meua, vine pronte a defendre'm. **R./**

Anunciaré el teu nom als meus germans
i t'alabaré en mig del poble reunit.
Fidels del Senyor, beneïu-lo,
estirp de Jacop, glorifiqueu-lo,
temau en la seua presència, llinage d'Israel. **R./**

SEGONA LLECTURA

Jesucrist se rebaixà; per això Deu el va posar en lo més alt

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis 2, 6-11

Jesucrist, que des de sempre era de naturalesa divina, no va voler presumir de ser Deu, sino que es va desfer de la seua grandea en prendre la condició d'esclau i aplegà a ser en tot igual que un home qualsevol. Més encara: actuant com un home entre hòmens se rebaixà tant i tant ell mateix, que arribà inclús a acceptar morir per obediència i morir en una creu.

Per això, Deu el va posar en lo més alt de lo creat i li concedí el nom més gran de tots, a fi de que tota la creació, en el cel, en la terra i en l'abisme, caiga de genolls davant del nom de Jesús, i tots vinguen a confessar que «Jesucrist és el Nostre Senyor» per a glòria de Deu Pare.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangelí Flp 2, 8-9

Crist per nosatres arribà inclús a acceptar morir per obediència i morir en una creu. Per això, Deu el va posar en lo més alt de lo creat i li concedí el nom més gran de tots.

EVANGELI

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Lluc 22, 14 – 23, 56

¡Cóm he desijat menjar esta Pasqua en vosatres, abans de la meua passió!

C. Quan arribà l'hora, Jesús s'assentà en taula en els apòstols i els digué:

†. «¡Cóm he desijat menjar esta Pasqua en vosatres, abans de la meua passió!, perque vos dic que ya no la tornaré a menjar, mentres no es complisca en el Regne de Deu».

C. I, prenint un càlic, donà gràcies i va dir:

†. «Prengau açò i repartiu-ho entre vosatres, perque vos dic que, des d'ara, ya no beuré més del fruit de la vinya fins que no vinga el Regne de Deu».

Feu açò en memòria meua

C. I, prenint un pa, donà gràcies, el partí i els el donà, dient:

†. «Açò és el meu Cos que s'entrega per vosatres; feu açò en memòria meua».

C. En acabar de sopar, va fer lo mateix en el càlic, dient: «Este càlic és la Nova Aliança, sagellada en la meua Sanc, que va a ser escampada per vosatres. Pero mireu: la mà del qui m'entrega està ací, junt a mi, sobre la taula. És cert que el Fill de l'home se'n va, com va ser establí; pero, ¡ai d'aquell que li fa traïció!».

Yo estic entre vosatres com el qui servix

C. Els discípuls començaren a preguntar-se els uns als altres quí podria ser el qui anava a fer això. I es va suscitar entre ells una disputa sobre quin d'ells havia de ser considerat com al més important. Jesús els digué:

†. «Els reis someten a les nacions al seu domini, i els qui tenen el poder se fan nomenar els seus ‘benefactors’. Pero vosatres no heu de fer això; al contrari, el més important de vosatres, que es comporte com si fora el més insignificant, i el qui mana, deu fer com el qui servix. Perque, ¿quí és més gran, el qui està assentat en taula o el servent? El qui està assentat, ¿veritat? Puix, a pesar d’això, yo estic entre vosatres com el qui servix. Vosatres sou els qui heu perseverat al meu costat en les meues proves; per això yo vos done el Regne que mon Pare m’ha donat; menjareu i beureu en la meua pròpia taula en el meu Regne, i vos assentareu en trons per a jugar a les dotze tribus d’Israel».

Tu, quan siga l’hora, conforta als teus germans

C. I afegí:

†. «Simó, Simó: mira que Satanàs vos ha reclamat per a garbellar-vos com al forment. Pero yo he pregat per tu, per a que no falle la teua fe. I tu, quan siga l’hora, conforta als teus germans».

C. Pere li contestà.

S. «Senyor, estic disposat a anar en tu a la presó i, inclús, a la mort».

C. Jesús li replicà:

†. «Te dic, Pere, que hui, abans de que cante el gall, hauràs negat tres voltes que em coneixes».

Tot lo que es referix a mi, aplega ya al seu terme

C. I els digué a tots:

†. «Quan vos vaig enviar sense bossa, ni alforges ni sandàlies, ¿vos va fer falta alguna cosa?».

C. Li contestaren ells:

S. «No res».

C. Ell afegí:

†. «Pero ara, el qui tinga bossa, que se l’enduga, i que faça igual el qui tinga alforges; el qui no tinga espasa, que venga el seu manteu i se’n compre una. Perque vos assegure que s’ha de complir en mi lo que de mi està escrit: ‘el tingueren com a un delinqüent’. Tot lo que es referix a mi, arriba ya al seu terme».

C. Ells li digueren:

S. «Senyor, ací hi ha dos espases».

C. Ell respongué:

†. «Ya n'hi ha prou».

En mig de la seua angústia pregava en més insistència

C. I Jesús va eixir, com de costum, cap a la montanya de les Oliveres, i el seguien els seus discípuls. Quan aplegaren, els digué:

†. «Reseu per a no caure en la tentació».

C. Ell s'alluntà d'ells, cosa d'un tir de pedra, i, agenollat, se posà a resar dient:

†. «Pare, si tu vols, aparta de mi este càllic; pero, que no es faça la meua voluntat, sino la teua».

C. I se li aparegué un àngel del cel que l'animava. En mig de la seua angústia pregava més insistentment. I li caïa fins a terra una suor com de gotes de sanc. En alçar-se de l'oració, anà cap a on estaven els discípuls, els trobà adormits, vençuts per la tristor, i els digué:

†. «¿Per qué dormiu? Alceu-vos i reseu per a no caure en la tentació».

Judes, ¿en un bes fas traïció al Fill de l'home?

C. Encara estava parlant Jesús, quan va aparéixer gent; els guiava el qui es dia Judes, u dels dotze, i s'acostà a Jesús per a besar-lo. Pero Jesús li va dir:

†. «Judes, ¿en un bes fas traïció al Fill de l'home?».

C. Els qui acompanyaven a Jesús, donant-se conte de lo que passava, li digueren:

S. «Senyor, ¿els ataquem en l'espasa?».

C. I u d'ells va ferir al criat del gran sacerdot, tallant-li l'orella dreta. Jesús intervingué dient:

†. «Deixeu-los estar».

C. I, tocant-li l'orella, li la va curar. En acabant Jesús digué als grans sacerdots,

als oficials de la guàrdia del temple i als ancians que havien vingut contra ell:

†. «¿Per qué heu vingut a buscar-me armats en espases i garrots, com si fora un bandoler? Tots els dies estava en el temple en vosatres, i mai me posàreu la mà damunt. Pero ara és la vostra hora: la del poder de les tenebres».

Pere, eixint-se'n fòra, plorà amargament

C. Se l'endugueren pres i el conduïren a casa del gran sacerdot. Pere el seguia des de llunt. Ells van encendre fòc en mig del pati, s'assentaren al seu entorn, i Pere estava entre ells. Una criada, que el va vore assentat a la vora del fòc, el mirà de fit a fit i digué:

S. «També este estava en ell».

C. Pero ell ho va negar dient:

S. «Dòna, yo no el conec de res».

C. Poc més tart el va vore també un atre i li digué:

S. «Tu eres u d'ells».

C. Pere li replicà:

S. «No, home, no; que yo no ho soc».

C. Passada cosa d'una hora, un atre insistia:

S. «Segur que este estava en ell, porque és galileu».

C. Pere contestà:

S. «Home, no sé de qué em parles».

C. I encara estava parlant, quan cantà un gall. En aquell moment, el Senyor, girant-se, va mirar a Pere, i Pere s'enrecordà de les paraules que el Senyor li havia dit: «hui mateix, abans de que cante el gall, m'hauràs negat tres voltes». I, eixint-se'n fòra, plorà amargament.

Fes de profeta: endevina qui t'ha pegat

C. Els hòmens que tenien pres a Jesús li pegaven colps burlant-se d'ell; i, tapant-li els ulls, li preguntaven:

S. «Fes de profeta: endevina qui t'ha pegat».

El van fer comparéixer davant del Consell Suprem

C. I l'insultaven de moltes atres maneres. Quan se va fer de dia, se van reunir el senat del poble, els grans sacerdots i els mestres de la Llei i, fent-lo comparéixer davant del Consell Suprem, li digueren:

S. «Si tu eres el Messies, dis-nos-ho».

C. Ell els contestà:

†. «Si vos ho dic, no em creureu; i si vos faig preguntes, no em respondreu. Pero, d'ara en avant, el Fill de l'home s'assentarà a la dreta del Deu Totpoderós».

C. Tots li van dir:

S. «Per tant, ¿eres tu el Fill de Deu?».

C. Ell els contestà:

†. «Vosatres ho esteu dient: yo ho soc».

C. Ells digueren:

S. «¿Quina necessitat tenim de més testimonis? Nosatres mateixos ho hem sentit de la seua pròpia boca».

Yo no trobe ninguna culpa en este home

C. El senat del poble, o siga, els grans sacerdots i els mestres de la Llei s'alçaren i dugueren a Jesús a la presència de Pilat. I començaren l'acusació dient:

S. «Hem comprovat que este altera l'orde públic, prohibint que se paguen els tributs al César i dient que ell és el Messies, el rei».

C. Pilat li preguntà:

S. «¿Eres tu el rei dels judeus?».

S. Ell li respongué:

†. «Tu ho has dit».

C. Pilat digué als grans sacerdots i a la gent:

S. «Yo no trobe ninguna culpa en este home».

C. Pero ells insistien encara més:

S. «Revoluciona al poble ensenyant la seua doctrina per tota la Judea; començà en Galilea i no parà fins ací».

C. Quan Pilat va oir açò, preguntà si era galileu; i, en saber que era de la jurisdicció d'Herodes, li l'envià. Herodes es trobava aquells dies precisament en Jerusalem.

Herodes, en la seua tropa, el va despreciar

C. Herodes se posà molt content de vore a Jesús, puix ya fea temps que tenia ganes de conèixer-lo, per tot lo que sentia dir d'ell i perque esperava vore-li fer algun milacre. Per això li feu moltes preguntes; pero Jesús no li contestà res. Els grans sacerdots i els mestres de la Llei també estaven allí acusant-lo sense parar. Per la seua part, Herodes, en la seua tropa, el desprecià i es burlà d'ell; i, fent-li posar una vesta blanca, li'l retornà a Pilat. Aquell mateix dia es varen fer amics Herodes i Pilat, perque abans estaven enemistats.

Pilat entregà a Jesús a fi de que feren en ell lo que tramaven

C. Pilat, convocant als grans sacerdots, a les autoritats i al poble, els digué:

S. «M'heu portat ad este home alegant que revoluciona al poble; i yo l'he interrogat davant de vosatres i no he trobat en ell cap de les culpes de que l'acuseu; i Herodes tampoc, perque nos l'ha tornat a enviar. Ya veeu que no res mereixedor de la pena de mort s'ha comprovat en ell. Aixina que li donaré un escarment i el soltaré».

C. Per la festa de la Pasqua, hi havia la costum de deixar en llibertat ad algun pres. Pero tots ells van exclamar a l'hora:

S. «Ad eixe mata'l. Volem que soltes a Barrabàs».

C. A Barrabàs l'havien tancat en la presó per una revolta que havia hagut en la ciutat i per un homicidi. Pilat tornà a parlar-los en l'intenció de deixar lliure a Jesús. Pero ells seguien cridant més i més:

S. «Crucifica'l, crucifica'l».

C. Ell els va dir per tercera volta:

S. «Pero, ¿per qué? ¿quin mal ha fet? No he trobat en ell res que mereixca la mort. Aixina és que li donaré un escarment i el soltaré».

C. Ells insistien cridant que el crucificara; i cada volta anaven augmentant més i més els crits. Pilat decidí que es fera lo que demanaven: deixà lliure al qui volien (aquell a qui havia tancat en la presó per revolta i per homicidi), i els entregà a Jesús per a que feren en ell lo que tramaven.

Filles de Jerusalem, no ploreu per mi

C. Mentres se l'emportaven, tiraren mà d'un tal Simó de Cirene, que venia del camp, i li carregaren la creu per a que la portara darrere de Jesús. El seguia una gran multitud de gent del poble i de dones que es pegaven colps en el pit i es planyien d'ell. Jesús se girà cap ad elles i els va dir:

†. «Filles de Jerusalem, no ploreu per mi; ploreu més be per vosatres i pels vostres fills, porque vindran dies en que la gent dirà»: «felicis les estèrils i les entranyes que no han concebut i els pits que no han alletat». I dirà la gent a les montanyes: «Caigau sobre nosatres», i als tossals: «Soterreu-nos»; porque, si a l'arbre tendre li fan açò, ¿qué no li faran al sec?».

C. Duyen també a dos criminals per a ajusticiar-los en Jesús.

Pare, perdona'ls, porque no saben lo que es fan

C. I, quan aplegaren al lloc que es diu de «La Calavera», crucificaren a Jesús en els dos criminals, u a la seua dreta, i l'atre a la seua esquerra. Jesús dia:

†. «Pare, perdona'ls, porque no saben lo que es fan».

C. Els soldats se repartiren els seus vestits, jugant-se'ls als daus.

Este és el Rei dels judeus

C. El poble estava allí mirant-ho tot. Les autoritats feen burla de Jesús dient:

S. «Ell, que ha salvat a uns atres, que se salve a sí mateix si és el Messies, l'Elegit de Deu».

C. També es burlaven d'ell els soldats; i, oferint-li vinagre, li dien:

S. «Si eres el Rei d'Israel, salva't a tu mateix».

C. Havien posat més amunt del seu cap un cartell, escrit en grec, llatí i hebreu,

que dia: ESTE ÉS EL REI DELS JUDEUS.

Hui estaràs en mi en el Paraís

C. U dels criminals crucificats l'insultava dient:

S. «¿No eres tu el Messies? Salva't a tu mateix i a nosatres».

C. Pero l'atre l'increpava dient:

S. «Tu que estàs patint la mateixa pena, ¿no tens tampoc temor de Deu? I això que la nostra pena és justa, perquè nos la mereixem; en canvi, este no ha fet res de mal».

C. I dia:

S. «Jesús, recorda-te'n de mi quan arribes al teu Regne».

C. Jesús li respongué:

† . «T'ho assegure: hui estaràs en mi en el Paraís».

Pare, a les teues mans encomane el meu esperit

C. Era ya prop del migdia quan una foscor s'estengué sobre tota aquella terra fins a mijan vesprada: el sol s'havia amagat. La cortina del temple s'esguellà per la mitat. I Jesús, clamant en veu molt forta, va dir:

† . «Pare, a les teues mans encomane el meu esperit».

C. I, havent dit açò, expirà.

Ara tots s'agenollen i es fa una pausa.

C. Veent lo que passava, el centurió glorificà a Deu confessant:

S. «Segur; este home era innocent».

C. Tots els qui havien acodit a contemplar l'espectàcul, quan van vore lo que havia passat, se'n tornaren donant-se colps de pit. Pero els qui coneixien a Jesús i les dones, que l'havien seguit des de Galilea, se quedaren allí mirant-ho tot des de llunt.

Josep el va depositar en un sepulcre excavat en la roca

C. Un senador, de nom Josep, home bo i honrat, natural d'Arimatea, un poble de la Judea, que no havia votat a favor de l'acort ni de l'actitut criminal dels jueus, i que esperava el Regne de Deu, se presentà a Pilat i li demanà el cos de Jesús. En acabant, desclavant-lo de la creu, l'amortallà en un llançol i el va depositar en un sepulcre excavat en la roca, en el qual no havien soterrat encara a ningú. Era el dia dels preparatius per a la festa del dissabte, que ya estava a punt de començar. Les dònes, que havien acompanyat a Jesús des de Galilea, anaven darrere a vore cóm era el sepulcre, i veren cóm era depositat allí el seu cos. En acabant se'n tornaren a casa i prepararen els perfums i unguents. I el dissabte observaren el descans, com estava manat per la Llei.

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Lluc **23, 1-49**

Yo no trobe ninguna culpa en este home

C. El senat del poble, o siga, els grans sacerdots i els mestres de la Llei s'alçaren i dugueren a Jesús a la presència de Pilat. I començaren l'acusació dient:

S. «Hem comprovat que este altera l'orde públic, prohibint que se paguen els tributs al César i dient que ell és el Messies, el rei».

C. Pilat li preguntà:

S. «¿Eres tu el rei dels jueus?».

S. Ell li respongué:

†. «Tu ho has dit».

C. Pilat digué als grans sacerdots i a la gent:

S. «Yo no trobe ninguna culpa en este home».

C. Pero ells insistien encara més:

S. «Revoluciona al poble ensenyant la seua doctrina per tota la Judea; començà en Galilea i no parà fins ací».

C. Quan Pilat va oir açò, preguntà si era galileu; i, en saber que era de la jurisdicció d'Herodes, li l'envià. Herodes es trobava aquells dies precisament en

Jerusalem.

Herodes, en la seua tropa, el va despreciar

C. Herodes se posà molt content de vore a Jesús, puix ya fea temps que tenia ganes de conéixer-lo, per tot lo que sentia dir d'ell i perque esperava vore-li fer algun milacre. Per això li feu moltes preguntes; pero Jesús no li contestà res. Els grans sacerdots i els mestres de la Llei també estaven allí acusant-lo sense parar. Per la seua part, Herodes, en la seua tropa, el desprecià i es burlà d'ell; i, fent-li posar una vesta blanca, li'l retornà a Pilat. Aquell mateix dia es varen fer amics Herodes i Pilat, perque abans estaven enemistats.

Pilat entregà a Jesús a fi de que feren en ell lo que tramaven

C. Pilat, convocant als grans sacerdots, a les autoritats i al poble, els digué:

S. «M'heu portat ad este home alegant que revoluciona al poble; i yo l'he interrogat davant de vosatres i no he trobat en ell cap de les culpes de que l'acuseu; i Herodes tampoc, perque nos l'ha tornat a enviar. Ya veeu que no res mereixedor de la pena de mort s'ha comprovat en ell. Aixina que li donaré un escarment i el soltaré».

C. Per la festa de la Pasqua, hi havia la costum de deixar en llibertat ad algun pres. Pero tots ells van exclamar a l'hora:

S. «Ad eixe mata'l. Volem que soltes a Barrabàs».

C. A Barrabàs l'havien tancat en la presó per una revolta que havia hagut en la ciutat i per un homicidi. Pilat tornà a parlar-los en l'intenció de deixar lliure a Jesús. Pero ells seguien cridant més i més:

S. «Crucifica'l, crucifica'l».

C. Ell els va dir per tercera volta:

S. «Pero, ¿per qué? ¿quin mal ha fet? No he trobat en ell res que mereixca la mort. Aixina és que li donaré un escarment i el soltaré».

C. Ells insistien cridant que el crucificara; i cada volta anaven augmentant més i més els crits. Pilat decidí que es fera lo que demanaven: deixà lliure al qui volien (aquell a qui havia tancat en la presó per revolta i per homicidi), i els entregà a Jesús per a que feren en ell lo que tramaven.

Filles de Jerusalem, no ploreu per mi

C. Mentres se l'emportaven, tiraren mà d'un tal Simó de Cirene, que venia del camp, i li carregaren la creu per a que la portara darrere de Jesús. El seguia una gran multitud de gent del poble i de dones que es pegaven colps en el pit i es planyien d'ell. Jesús se girà cap ad elles i els va dir:

†. «Filles de Jerusalem, no ploreu per mi; ploreu més be per vosatres i pels vostres fills, perque vindran dies en que la gent dirà»: «felices les estèrils i les entranyes que no han concebut i els pits que no han alletat». I dirà la gent a les montanyes: «Caigau sobre nosatres», i als tossals: «Soterreu-nos»; perque, si a l'arbre tendre li fan açò, ¿qué no li faran al sec?».

C. Duyen també a dos criminals per a ajusticiar-los en Jesús.

Pare, perdona'ls, perque no saben lo que es fan

C. I, quan aplegaren al lloc que es diu de «La Calavera», crucificaren a Jesús en els dos criminals, u a la seua dreta, i l'atre a la seua esquerra. Jesús dia:

†. «Pare, perdona'ls, perque no saben lo que es fan».

C. Els soldats se repartiren els seus vestits, jugant-se'ls als daus.

Este és el Rei dels judeus

C. El poble estava allí mirant-ho tot. Les autoritats feen burla de Jesús dient:

S. «Ell, que ha salvat a uns atres, que se salve a sí mateix si és el Messies, l'Elegit de Deu».

C. També es burlaven d'ell els soldats; i, oferint-li vinagre, li dien:

S. «Si eres el Rei d'Israel, salva't a tu mateix».

C. Havien posat més amunt del seu cap un cartell, escrit en grec, llatí i hebreu, que dia: ESTE ÉS EL REI DELS JUDEUS.

Hui estaràs en mi en el Parais

C. U dels criminals crucificats l'insultava dient:

S. «¿No eres tu el Messies? Salva't a tu mateix i a nosatres».

C. Pero l'atre l'increpava dient:

S. «Tu que estàs patint la mateixa pena, ¿no tens tampoc temor de Deu? I això

que la nostra pena és justa, perquè nos la mereixem; en canvi, este no ha fet res de mal».

C. I dia:

S. «Jesús, recorda-te'n de mi quan arribes al teu Regne».

C. Jesús li respongué:

† . «T'ho assegure: hui estaràs en mi en el Paraís».

Pare, a les teues mans encomane el meu esperit

C. Era ja prop del migdia quan una foscor s'estengué sobre tota aquella terra fins a mijan vesprada: el sol s'havia amagat. La cortina del temple s'esguellà per la mitat. I Jesús, clamant en veu molt forta, va dir:

† . «Pare, a les teues mans encomane el meu esperit».

C. I, havent dit açò, expirà.

Ara tots s'agenollen i es fa una pausa.

C. Veent lo que passava, el centurió glorificà a Deu confessant:

S. «Segur; este home era innocent».

C. Tots els qui havien acodit a contemplar l'espectàcul, quan van vore lo que havia passat, se'n tornaren donant-se cops de pit. Però els qui coneixien a Jesús i les dònes, que l'havien seguit des de Galilea, se quedaren allí mirant-ho tot des de llunt.

Paraula del Senyor.

DIJOURS SANT. CENA DEL SENYOR

Per a la Missa del crisma

PRIMERA LLECTURA

*El Senyor m'ha ungit i m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts
i a ungir-los en perfums de festa*

Lectura del llibre del profeta Isaïes **61, 1-3a. 6a. 8b-9**

L'Esperit del Senyor reposa sobre mi perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres; a curar als de cor dolgut; a proclamar als captius la llibertat i a retornar als presos a la llum; a proclamar l'any de gràcia del Senyor, el dia que el nostre Deu farà justícia; a consolar a tots els afligits; a vestir d'alegria als qui porten dol per Sió; a donar-los una corona en lloc de cendra, perfums de festa en lloc de vestits de dol, i cants de triomf en lloc de desconsol.

Vosatres sereu nomenats «Sacerdots-del-Senyor», i vos diran «Ministres-del-nostre-Deu».

Els donaré fidelment la recompensa. El meu llinage serà conegut entre les nacions, i la meua posteritat, en mig dels pobles. Els qui els vegem, reconeixeran que són de l'estirp que beneí el Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 88, 21-22. 25 i 27 (R./: Cf. 2a)

R./ Cantaré tota la vida la misericòrdia del Senyor.

Vaig trobar a Davit, el meu servent,
i l'he ungit en l'oli sagrat,
per a que la meua mà estiga sempre en ell
i el meu braç el faça invencible. **R./**

El meu amor i la meua fidelitat l'acompanyaran,
pel meu nom creixerà el seu poder;
ell m'invocarà: «Tu eres mon pare,
el meu Deu i la roca que em salva». **R./**

SEGONA LLECTURA

Ha fet de nosatres una casa real, uns sacerdots dedicats a Deu, son Pare

Lectura del llibre de l'Apocalipsis 1, 5-8

Gràcia i pau a vosatres de part de Jesucrist, el Testimoni fidedigne, el primer resucitat d'entre els morts, el príncip dels reis de la terra. Ad aquell que nos amà i nos lliberà dels nostres pecats en la seua pròpia sanc i nos ha fet regne i sacerdots per Deu, son Pare, ad Ell la glòria i l'imperi pels sigles dels sigles. Amén. Mireu que ve en els núvols. Tots els ulls el voran, inclús els qui el traspassaren. Tots els pobles de la terra es llamentaran per causa d'ell. Aixina fon i aixina serà.

Yo soc l'Alfa i l'Omega, diu el Senyor Deu.

El qui és, el qui era i el qui està a punt d'aplegar, l'amo del món.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli Is 61, 1

L'Esperit del Senyor reposa sobre mi i m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres.

EVANGELI

L'Esperit del Senyor reposa sobre mi porque el Senyor m'ha ungit

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç 4, 16 -21

En aquell temps:

Jesús se n'anà a Nazaret, a on s'havia criat. El dissabte va assistir a la sinagoga, com tenia costum, i s'alçà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplejà i trobà el passage a on està escrit:

«L'Esperit del Senyor reposa sobre mi, m'ha ungit per a portar la Bona Nova als pobres; m'ha enviat a proclamar als captius l'amnistia i a retornar als cegos a la llum, a deixar en llibertat als oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor».

En acabar plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assentà. Tots els de la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Hui es complixen en mi estes paraules de l'Escritura que acabeu d'escoltar».

Paraula del Senyor.

TRÍDUO PASQUAL

DIJOURS SANT
Missa Vespertina de la Cena del Senyor

PRIMERA LLECTURA
El rito del Sopar Pasqual

Lectura del segon llibre de l'Èxodo 12, 1-8.11-14

En aquells dies:

El Senyor digué a Moisés i a Aaron mentres estaven en la terra d'Egipte: «Per a vosatres, este més serà el primer de tots els mesos de l'any. Digau a tota l'assamblea d'Israel:

El dia dèu d'este més, que cada família, cada casa, prenga un corder. Si una família fora massa curta per a menjar-se'l, que s'ajunte en la família del veí més pròxim, fins a completar el número de persones que fan falta per a acabar-se'l. Que siga mascle, sense tara, i que no tinga més d'un any. Igual podeu prendre un corder que un cabrit. L'heu de guardar fins al dia catorze del més; i, tots els qui formen part de l'assamblea d'Israel, que el degollen a la posta del sol d'aquell dia; que prenguen de la seua sanc i ne posen en els dos pujants i en el travessar de les cases a on se'l mengen. Eixa nit han de menjar-se la carn, rostida a la brasa, en pans sense llevat i en herbes amargues.

Per a menjar-vos-el, heu d'anar cenyits per la cintura, en les sandàlies posades i el bastó en la mà, i vos l'heu de menjar ben a pressa: perque esta víctima és la Pasqua, és dir, el Pas del Senyor. Aquella nit passaré per la terra d'Egipte i feriré de mort a tots els primogènits dels egipcis, tant als dels hòmens com als dels animals, i faré justícia contra les divinitats d'Egipte. Yo, el Senyor. La sanc serà una senyal vostra en les cases a on viviu. Quan veja la sanc, passaré de llarc, i no anirà contra vosatres la plaga de l'Extermini quan yo castigue la terra d'Egipte.

Que siga este dia memorable per a vosatres, i celebren-lo com un dia de festa en honor del Senyor; com una institució per a sempre».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 115, 12-13.15-16.17-18 (R./: Cf. 1Co 10, 16)

R./ El càlìç de la benedicció
nos unix en la sanc de Crist.

¿Cóm podria tornar al Senyor
tot el be que m'ha fet?

Invocant el seu nom
alçaré el càlìç de la salvació. **R./**

Al Senyor molt li doldria
la mort dels seus fidels.
Senyor: soc el teu esclau
des del dia que vaig nàixer. *R./*

T'ofriré un sacrifici d'alabança
invocant el teu nom, Senyor.
Compliré les meues promeses
davant de tot el poble. *R./*

SEGONA LLECTURA

*Cada volta que mengem d'este pa i bevem d'este càlic,
anunciem la mort del Senyor*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **11, 23 -26**

Germans:

Vos he confiat una tradició que yo vaig recibir del Senyor. A saber: que Jesús, el Senyor, la mateixa nit que havia de ser entregat, prengué un pa i, dient l'acció de gràcies, el partí i va dir: «Açò és el meu Cos entregat per vosatres; feu açò en memòria meua». Igualment, en acabar de sopar, prengué el càlic i digué: «Este càlic és la Nova Aliança sagellada en la meua sanc; cada volta que ne begau, feu-ho en memòria meua».

Per això, sempre que mengueu d'este pa i beveu d'este càlic, esteu proclamant la mort del Senyor, a l'espera del seu retorn.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangelí Jn 13, 34

Vos done un manament nou, diu el Senyor: que vos ameu els uns als altres com yo vos he amat.

EVANGELI

Jesús demostrà fins a quin extrem amava als seus

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan **13, 1-15**

Era ya la vespra de la festa de la Pasqua. Jesús sabia que havia arribat l'hora de passar d'este món al Pare. I com sempre havia amat als seus, que estaven en el món, ara els demostrà que els amava fins a més no poder.

Durant el sopar, quan el dimoni ya havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució d'entregar-lo a traïció, Jesús, sabent que el Pare havia deixat en les seues mans totes les coses, i que venia de Deu i a Deu se'n tornava, s'alçà de

taula, se llevà el manteu i se cenyí una tovallola; en acabant ficà aigua en un llibrell i es posà a llavar els peus als discípuis i a eixugar-los-els en la tovallola que duya cenyida a la cintura.

Quan anava a llavar-li'ls a Simó Pere, este li digué: «Senyor, ¿tu vols llavar-me els peus a mi?».

Jesús li respongué: «Ara tu no entens açò que faig; pero ho entendràs més tart».

Pere li va dir: «¡Mai de la vida! Tu no me llavaràs els peus».

Jesús li contestà: «Si no te llave, tu no eres dels meus». Li digué Simó Pere: «Senyor: no me llaves només els peus; llava'm també les mans i el cap».

Li respongué Jesús: «U, que ha pres el bany, no necessita llavar-se més que els peus, perque ell ya està net del tot. I vosatres ya esteu nets, encara que no tots». Jesús sabia quí l'havia d'entregar a traïció; per això dia que no tots estaven nets.

Quan acabà de llavar-los els peus, se posà el manteu i, assentat en taula, els digué: «¿Enteneu açò que vos acabe de fer? Vosatres me dieu «Mestre» i «Senyor», i feu be de dir-m'ho, perque ho soc. Si yo, que soc el Mestre i el Senyor, vos he llavat els peus, també vosatres deveu llavar-vos-els els uns als atres. Vos he donat eixemple per a que lo que yo he fet en vosatres, vosatres ho feu també».

Paraula del Senyor.

DIVENDRES SANT
Celebració de la Passió del Senyor

PRIMERA LLECTURA
Per les nostres faltes ha mort malferit

Lectura del llibre del profeta Isaïes 52, 13-53, 12

Mireu; el meu servent prosperarà, creixerà i pujarà molt amunt. Aixina com tots s'esglayaren de vore'l, ya que, de tan desfigurat, no pareixia un home ni tenia res d'humà el seu aspecte, aixina també s'admiraran tots els pobles; els reis no obriran la boca davant d'ell quan vegem lo que no s'havia contat mai i sabran de cert la cosa més inaudita. ¿Quí pot creure lo que hem anunciat? ¿A quí s'ha revelat la potència del braç del Senyor?

El servent ha creixcut davant d'ell com un rebrot, com la soca tallada que reviu en una terra eixuta; no tenia ni figura ni res que fora d'admirar; no tenia res d'atractiu el seu aspecte i era malmirat, com el rebuig dels hòmens; home fet per al dolor i acostumat al patiment, paregut ad aquells que nos repugna vore'ls, el despreciàvem i el teníem per no res.

Ell portà les nostres malalties i carregà els nostres dolors; nosatres el preniem per un home castigat que Deu assota i humilia. Ell, per les nostres faltes, moria malferit, fet pols per les nostres culpes; caïa damunt d'ell la pena que nos torna la pau i les seues ferides nos curaren.

Tots anàvem errants com una ramera que se dispersa, seguint cada u el seu camí, mentres el Senyor li infligí el castic que tots nosatres havíem mereixcut. Quan era maltractat, ell s'humiliava i no desapegava els llavis; com els corders quan els duen a matar o les ovelles mentres les esquilen, ell callava i ni obria la boca.

Se l'han endut indefens i en injustícia, i, ¿quí es preocupa de la seua sòrt? Perque fon segat d'entre els qui viuen per culpa dels pecats del meu poble; perque morí en els injusts, i l'han enterrat en els malfactors, ad ell que no obrava en violència ni tenia mai en els llavis la perfídia.

El Senyor volgué que el sofriment el triturara. Quan haja donat la vida per a expiar les culpes, vorà la seua descendència, viurà llargament, i per ell el disegni del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seua ànima, ara vorà la llum; el meu servent, en les penes que ha sofrit, justificarà als atres despuix de carregar-se les culpes d'ells.

Per això el Senyor li'ls donarà per herència i tots seran el seu botí, perque s'ha entregat a la mort i ha segut contat entre els pecadors, quan de fet carregava el pecat de tots i intercedia a favor d'ells.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 30, 2 i 6.12-13.15-16.17 i 25 (R./: Lc 23, 46)

R./ Pare, a les teues mans encomane el meu esperit.

En tu, Senyor, m'ampare,
que no em quede mai avergonyit.
Lliura'm, tu que eres bo;
a les teues mans encomane el meu esperit;
tu, Senyor, Deu fidel, m'has rescatat. **R./**

Soc la befa dels meus enemics,
la burla del veïns i l'esglai dels meus parents.
Se guarden de mi els qui em veuen pel carrer;
els seus cors m'han oblidat com si fora un mort
i em tenen per una cosa que no és bona per a res. **R./**

Pero yo confie en tu, Senyor,
i em dic: «Tu eres el meu Deu;
en les teues mans tens el meu pervindre;
salva'm dels enemics que em perseguixen». **R./**

Deixa vore al teu servent
la claror de la teua mirada;
salva'm per l'amor que em tens.
Sigau valents i tingau corage
els qui espereu en el Senyor. **R./**

SEGONA LLECTURA

*Experimentà lo que és obedir; i es convertí en font de salvació eterna
per a tots els qui se li someten*

Lectura de la carta als hebreus 4, 14-16; 5, 7-9

Germans:

Mantingam ferma la fe que professem, ya que en Jesús, el Fill de Deu, tenim a un gran sacerdot excepcional que, travessant els cels, ha entrat davant de Deu. Perque no és ell un gran sacerdot incapaç de condoldre's de les nostres debilitats: ell, igual que nosatres, ha segut provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tro de la gràcia de Deu perque es compadirà de nosatres, nos acollirà i concedirà, quan siga l'hora, l'auxili que necessitem.

Ell, Jesucrist, durant la seua vida mortal, dirigí, al qui podia salvar-lo de la mort, pregàries i súpliques en gran clamor i en llàgrimes, i Deu l'escoltà per la seua sumissió. I encara que era el Fill de Deu, deprenqué en l'escola del dolor lo que és

obedir; i, una volta consagrat sacerdot, se convertí en font de salvació eterna per a tots els qui l'obedixen.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangelí Flp 2, 8-9

Crist, per nosatres, arribà inclús a acceptar morir per obediència i morir en una creu. Per això, Deu el va posar en lo més alt de lo creat i li concedí el nom més gran de tots.

EVANGELI

Passió de Nostre Senyor Jesucrist segons sant Joan 18, 1-19, 42

Agafaren a Jesús i l'encadenaren

C. En aquell temps:

Jesús ixqué en els seus discípuls cap a l'atra banda del torrent Cedró, a on hi havia un hort, i Jesús entrà en els discípuls. Judes, el traïdor, coneixia be aquell lloc perquè Jesús se reunia a sovint allí en els seus discípuls.

Per això Judes agafà un destacament de soldats romans i alguns hòmens de la guàrdia del temple, que li havien proporcionat els grans sacerdots i els fariseus, i se n'anà cap a l'hort. Venien en llanternes i antorches i tots armats. Jesús, que sabia tot lo que se li venia damunt, ixqué a esperar-los i els preguntà:

†. «¿A qui busqueu?».

C. Li respongueren ells:

S. «A Jesús de Nazaret».

C. Els va dir:

†. «Soc yo».

C. Estava en ells Judes, el traïdor. Quan Jesús els digué: «Soc yo», retrocediren i caigueren a terra. Jesús tornà a preguntar-los:

†. «¿A qui busqueu?».

C. Li digueren:

S. «A Jesús de Nazaret».

C. Ell els respongué:

†. «Ya vos he dit que soc yo. Pero si és a mi a qui busqueu, deixeu que estos se'n vagen lliurement».

C. Aixina se complia lo que havia dit Jesús: «No n'he perdut ni u dels qui tu m'has donat». Simó Pere tragué una espasa que portava, la desembainà, atacà al criat del gran sacerdot i li tallà l'orella dreta. Aquell criat es dia Malc. Jesús digué a Pere:

†. «Guarda't l'espasa en la baina. ¿No he de beure el càllic de l'amargor que el Pare m'ha donat?».

El dugueren primer a casa d'Anàs

C. El destacament de soldats, el tribú que el comandava i la guàrdia dels judeus agafaren a Jesús, l'encadenaren i el dugueren a la casa d'Anàs, que era sogre de Caifàs, el gran sacerdot d'aquell any. Caifàs era el qui havia donat als judeus este consell: «Més val que un sol home muiga pel poble». Simó Pere i un atre discípul seguien a Jesús. Este discípul, que era conegut del gran sacerdot, entrà al mateix temps que Jesús en el pati del palau del gran sacerdot, mentres Pere es quedava fòra, en l'entrada. Per això l'atre discípul, conegut del gran sacerdot, ixqué a la porta, parlà en la criada que la guardava, i feu entrar a Pere. Pero la criada digué ben pronte a Pere:

S. «¿Vols dir que tu no eres també dels discípuls d'este home?».

C. Ell li contestà:

S. «No, no ho soc».

C. Com fea fret, els criats i la guàrdia del temple havien encés una bona brasilada i estaven allí, de peu, calfant-se. Pere també es calfava en ells. Mentrestant, el gran sacerdot interrogà a Jesús sobre els seus discípuls i sobre la doctrina que ensenyava. Jesús declarà:

†. «Yo he parlat a tot lo món obertament. Sempre ensenyava en les sinagogues i en el temple, a on se reunixen tots els judeus, i no he parlat mai amagat. ¿Per qué em preguntes a mi? Interroga als qui m'han escoltat; ells podran informar-te sobre lo que he dit».

C. Acabava Jesús de dir açò, quan u dels guardes que tenia al costat li pegà una galtada i l'increpà dient:

S. «¿És esta la manera de contestar al gran sacerdot?».

C. Jesús li respongué:

†. «Si he parlat malament, dis-me en qué; pero si he parlat com cal, ¿per qué em pegues?».

¿Vols dir que tu no eres també discípul d'ell? No, no ho soc

C. En acabant, Anàs l'envià encadenat a Caifàs, el gran sacerdot. Mentrestant, Simó estava dret calfant-se. Li digueren:

S. «¿Vols dir que tu no eres també u dels discípls d'eixe home?».

C. Ell ho negà dient:

S. «No, no ho soc».

C. U dels criats del gran sacerdot, parent d'aquell a qui Pere havia tallat l'orella, insistí:

S. «¿Cóm que no? yo mateix t'he vist en l'hort en ell».

C. Pere tornà a negar-ho i en aquell moment un gall cantà.

El meu regne no és cosa d'este món

C. En acabant conduïren a Jesús des del palau de Caifàs al pretori, al palau del Governador. Era molt de matí. Els judeus no van entrar en l'edifici pagà del pretori per a no contraure impurea llegal i, aixina, poder menjar, a boqueta nit, el corder pasqual. Per això hagué d'eixir Pilat per a preguntar-los:

S. «¿Quina acusació porteu contra este home?».

C. Ells li contestaren:

S. «Si este home no fora un criminal, no te l'entregaríem».

C. Pilat els digué:

S. «Emporteu-vos-el i juegu-lo d'acort en la vostra Llei».

C. Els judeus li respongueren:

S. «Nosatres no estem autorisats per a eixecutar a ningú».

C. Aixina es compliria lo que havia dit Jesús, indicant cóm havia de morir. Pilat se'n tornà a l'interior del pretori, feu cridar a Jesús i li preguntà:

S. «¿Eres tu el rei dels judeus?».

C. Jesús li contestà:

†. «¿Ix de tu açò que em preguntes, o són uns altres els qui t'ho han dit de mi?».

C. Respongué Pilat:

S. «Yo no soc judeu. Són els del teu poble i els grans sacerdots els qui t'han entregat a les meues mans. Vullc saber qué has fet».

C. Jesús respongué:

†. El meu regne no és cosa d'este món. Si ho fora, els meus hòmens haurien lluitat per a evitar que yo caiguera en mans dels judeus. Pero no, el meu regne no és d'ací».

C. Pilat insistí:

S. «¿Vols dir que eres rei?».

C. Jesús li contestà:

†. «Yo soc rei, com tu dius. La meua missió és la de donar testimoni de la veritat; per ad això he naixcut i per ad això he vingut al món: tots els qui amen la veritat escolten la meua veu».

C. Pilat digué:

S. «¿La veritat!, ¿qué és la veritat?».

C. I en acabant de fer-li esta pregunta, Pilat se n'anà una atra vegada fòra, a on estaven els judeus, i els va dir:

S. «Yo no li trobe res per a poder-lo inculpar. Pero ya que és costum indultar-vos ad algú durant la festa de la Pasqua, si voleu, vos indultaré al rei dels judeus».

C. Ells tornaren a cridar en mig d'un gran clamor:

S. «No, ad este no: volem a Barrabàs».

C. Barrabàs era un bandoler.

Salve, rei dels jueus

C. A continuació Pilat feu assotar a Jesús. Els soldats li posaren en el cap una corona d'espines que havien teixit ells mateixos; li posaren en els muscles un manteu de púrpura i, passant per davant d'ell, li dien:

S. «Salve, rei dels jueus».

C. I li pegaven galtades. Pilat tornà a eixir i els digué:

S. «Ara vos el presentaré de nou per a que vejau que no li trobe res per a poder-lo sentenciar a mort».

C. I va eixir Jesús portant la corona d'espines i el manteu de púrpura. Pilat els va dir:

S. «Ací teniu a l'home».

C. Quan els grans sacerdots i la guàrdia del temple el veren, començaren a cridar:

S. «Crucifica'l, crucifica'l».

C. Pilat els digué:

S. «Emporteu-vos-el i crucifiqueu-lo vosatres: yo no trobe res de mal en ell».

C. Els jueus li contestaren:

S. «Nosatres tenim una Llei i, segons esta Llei, mereix pena de mort perque s'ha declarat Fill de Deu».

C. Quan Pilat oí açò agafà encara més por. Se'n tornà dins del pretori i preguntà a Jesús:

S. «¿D'a ón eres tu?».

C. Pero Jesús no li tornà resposta. Li va dir Pilat:

S. «¿Cóm? ¿A mi no em parles? ¿No saps que tinc autoritat tant per a deixar-te lliure com per a fer que et crucifiquen?».

C. Jesús respongué:

†. «No tindries ninguna autoritat sobre mi si Deu no te l'haguera concedida; per això el qui m'ha entregat a les teues mans és més culpable que tu»

Fòra, fòra, crucifica'l

C. A partir d'aquell moment, Pilat intentà deixar-lo lliure. Pero els jueus li cridaren:

S. «Si deixes lliure ad este home, és que no vas a favor del César, porque tot el qui vol fer-se rei va en contra del César».

C. Quan Pilat oí estes paraules, feu eixir fòra a Jesús i l'assentà en el tribunal, en el lloc conegut en el nom de «l'Empedrat», en hebreu «*Gabbata*». Era divendres, vespra de la Pasqua, cap al migdia. Pilat digué als jueus:

S. «Ací teniu al vostre rei».

C. Pero ells cridaren:

S. «Fòra, fòra, crucifica'l».

C. Pilat insistí:

S. «¿Cóm vaig yo a crucificar al vostre rei?».

C. Els grans sacerdots respongueren:

S. «No tenim ningun rei llevat del César».

C. Aixina que, finalment, Pilat els l'entregà per a crucificar-lo.

El crucificaren i en ell ne crucificaren a dos més

C. A partir d'este moment Jesús quedà en mans dels jueus. Portant-se ell mateix la creu, ixqué cap al lloc conegut en el nom de «la Calavera», en hebreu «*Gólgota*». Allí el crucificaren, i en ell ne crucificaren també a dos més, posats a un costat i a l'atre de Jesús. Pilat feu escriure un cartell i posar-lo en la creu, en una inscripció que dia: «Jesús de Nazaret, el rei dels jueus». Molts dels jueus el llegiren, porque el lloc a on havia segut crucificat Jesús caïa al costat mateix de la ciutat. Además, el ròtul estava escrit en hebreu, en llatí i en grec. Els grans sacerdots digueren a Pilat:

S. «No poses: «El rei dels jueus», sino: «Este home dia que era el rei dels jueus».

C. Pilat, contestà:

S. «Lo que s'ha escrit, ya està escrit».

Se repartixen entre ells els meus vestits

C. Els soldats, quan ya havien crucificat a Jesús, arplegaren el seu manteu i el feren en quatre parts, una per a cada soldat. Quedava la túnica, que era sense costura, teixida d'una peça de dalt a baix. I es digueren entre ells.

S. «No l'esgarrem; sortegem-la, a vore a quí li toca».

C. Aixina es complia lo que diu l'Escritura: «Se repartiren entre ells els meus vestits, se jugaren als daus la meua túnica». I açò és lo que feren els soldats.

Ací tens al teu fill, ací tens a ta mare

C. Junt a la creu de Jesús estava sa mare, la germana de sa mare, Maria, la dòna de Cleofàs, i Maria Magdalena. Jesús, en vore a sa mare i, al costat d'ella, al discípul que ell volia tant, digué a sa mare:

† . «Mare, ací tens al teu fill».

C. En acabant digué al discípul:

† . «Ací tens a ta mare».

C. I, des d'aquella hora, el discípul l'acollí en sa casa.

Tot s'ha complit

C. En acabant d'açò, Jesús, plenament conscient d'haver realizat a la perfecció tot lo que calia, per tal de que s'acabara de complir lo que anunciava l'Escritura, exclamà:

† . «Tinc set».

C. Hi havia allí un picher ple de vinagre. Els soldats lligaren a una canya d'hisop una esponja chopada de vinagre i li l'acostaren als llavis. Jesús, havent tastat el vinagre, digué:

† . «Tot s'ha complit».

C. I, inclinant el cap, expirà.

Ara tots s'agenollen i es fa una pausa.

A l'instant ixqué sanc i aigua

C. Era divendres, la vespra de la Pasqua, i els jueus no volien que els cossos dels ajusticiats es quedaren en les creus durant el repòs del dissabte, ya que aquell dissabte precisament era un dia solemníssim. Per això demanaren a Pilat que ordenara trencar les cames dels crucificats i despenjar els cossos per tal de donar-los sepultura. Els soldats trencaren les cames dels dos que havien segut crucificats en Jesús. Però, quan arribaren a Jesús i es donaren compte de que ya havia mort, no li trencaren les cames sino que u dels soldats li obrí el costat d'una llançada, i a l'instant ixqué sanc i aigua. Dona testimoni el qui ho va vore. La seua paraula és digna de fe, i Deu sap que açò que diu és veritat, a fi de que també vosatres cregau. Efectivament: tot açò passà perque s'havia de complir lo que diu l'Escritura: «No li trencaran ningun os». I un altre lloc de l'Escritura diu: «Miraran al qui han traspassat».

Amortallaren el cos de Jesús en un llançol de lli i espècies aromàtiques

C. En acabant d'açò, Josep d'Arimatea, que era dels seguidors de Jesús, pero d'amagat per por dels jueus, demanà a Pilat l'autorització per a endur-se el cos. Pilat li ho concedí, i Josep anà i despenjà el cos de la creu. També va anar Nicodem, aquell que temps arrere havia visitat a Jesús de nit, i portà unes cent lliures d'una mescla de mirra i àloes. Entre els dos se'n dugueren el cos de Jesús i l'amortallaren en un llançol de lli ben amerat d'aquelles espècies aromàtiques, segons és costum entre els jueus d'enterrar als difunts. En un hort, prop del lloc a on havien crucificat a Jesús, hi havia un sepulcre nou, en el qual no havia segut enterrat ningú. Com que el sepulcre estava prop, van posar a Jesús allí, ya que en caure la nit del divendres començava el repòs entre els jueus.

Paraula del Senyor.

TEMPS PASQUAL
DUMENGE DE PASQUA
RESURRECCIÓ DEL SENYOR
En la Nit Santa. Vigília Pasqual

Per a la Vigília Pasqual se proponen nou llectures: set de l'Antic Testament i dos del Nou: l'epístola i l'Evangelí. Si les circumstàncies ho aconsellen, per causes particulars, se pot reduir el número de les llectures assignades. Però se n'han de llegir, a lo manco, tres de l'Antic Testament i, en casos molt especials, dos com a mínim abans de l'epístola i de l'Evangelí. Aixina i tot, mai se deurà deixar de llegir la lectura de l'Èxodo sobre el pas de la Mar Roja (tercera lectura).

PRIMERA LLECTURA

Deu va vore tot lo que havia fet, i era bo de veritat

Lectura del llibre del Gènesis 1, 1-2, 2

Al principi Deu va crear el cel i la terra.

La terra era un caos sense forma ni concert; sobre la superfície de l'abisme tot era fosc, i l'esperit de Deu alenava sobre les aigües.

I digué Deu: «que existisca la llum». I la llum existí. Deu va vore que la llum era bona de veritat; i per això Deu la separà de la fosc; a la llum li digué «dia» i a la fosc, «nit». Hi hagué una vesprada i un matí, i va ser el dia primer.

Deu va dir: «Que hi haja un firmament entre mig de les aigües per a separar les unes de les altres». I aixina va ser. Deu va fer el firmament i separà les aigües que hi ha baix de les que hi ha damunt del firmament. Deu va vore que el firmament era bo, i li donà el nom de «cel». Hi hagué una vesprada i un matí, i fon el dia segon.

Deu digué: «Que es reunixquen en un sol lloc totes les aigües de baix del cel i apareguen els continents». I aixina va ser. Deu donà als continents el nom de «terra», i a les aigües reunides, el de «mar». I Deu va vore que allò era bo.

I va dir Deu: «Que de la terra ixca la vegetació: herbes que facen llavor i arbres fruiters de tota classe que donen fruit ab la seua llavor per tota la terra». I aixina va ser. La terra produí la vegetació, les herbes de tota classe que fan llavor i els arbres de tota espècie que donen fruit en la seua llavor. I va vore Deu que allò era bo. Hi hagué una vesprada i un matí, i fon el dia tercer.

I digué Deu: «Que hi haja en el firmament del cel unes lluminàries que separen el dia de la nit, i senyalen les festes, els dies i els anys, i, des del firmament del cel, allumenen la terra». I aixina va ser. Deu va fer els dos astres jagants: u, més gran, per a regir el dia, i un altre, més menut, per a governar la nit; també va fer les estreles. Deu els colocà en el firmament del cel per a allumenar la terra, per a regir el dia i la nit i per a separar la llum de la fosc. Deu va vore que allò era bo. Hi hagué una vesprada i un matí, i va ser el dia quart.

Va dir Deu: «Que en les aigües hi haja sers vius que naden i pardals que volen sobre la terra a rant del firmament del cel». I aixina va ser. Deu creà els grans animals marins, ser vius de tota classe que naden dins de l'aigua, i totes les espècies

d'animalets alats. Deu va vore que allò era bo. Per això Deu els beneí dient-los: «Sigau fecunts, multipliqueu-vos i ompliu les aigües de la mar; i que els pardalets i els animals alats se multipliquen en la terra». Hi hagué una vesprada i un matí, i fon el dia quint.

I va dir Deu: «Que la terra produïxca sers vius de tota espècie: bésties i tota classe d'animals salvages i domèstics». I aixina va ser. Deu va fer tota classe d'animals domèstics i salvages i tota classe de cucs i animalets. I Deu va vore que allò era bo.

I digué Deu: «Fem a l'home a image i semblança nostra; i que tinga dominats els peixos de la mar, els pardalets i els animals domèstics i salvages, i tots els reptils que hi ha dins de la mar». Deu creà a l'home a la seua image, a image de Deu el creà: creà a l'home i a la dòna.

Deu els beneí dient-los: «Sigau fecunts, multipliqueu-vos, ompliu la terra i someteu-la; domineu els peixos de la mar, els pardalets i tots els animals que es mouen per la terra». I encara digué Deu: «Mireu, vos done totes les herbes que granen per la superfície de la terra; tots els arbres que donen fruit en la seua llavor seran el vostre aliment; a tots els animals salvages, a tots els pardalets del cel i a tots els reptils de la mar, és dir, a tots els sers que respiren, l'herba verda els servirà d'aliment». I aixina va ser. Deu va vore tot lo que havia fet, i era bo de veritat.

Hi hagué una vesprada i un matí, i fon el dia sext.

D'este modo quedaren acabats el cel i la terra i tot lo que es mou en ells. Deu acabà la seua obra el dia sext, i el dia sèptim descansà de tot el treball que havia fet.

Paraula de Deu.

O be, més breu:

Lectura del llibre del Gènesis 1, 1.26-31a

Al principi Deu va crear el cel i la terra.

I digué Deu: «Fem a l'home a image i semblança nostra; i que tinga dominats els peixos de la mar, els pardalets i els animals domèstics i salvages, i tots els reptils que hi ha dins de la mar». Deu creà a l'home a la seua image, a image de Deu el creà: creà a l'home i a la dòna.

Deu els beneí dient-los: «Sigau fecunts, multipliqueu-vos, ompliu la terra i someteu-la; domineu els peixos de la mar, els pardalets i tots els animals que es mouen per la terra». I encara digué Deu: «Mireu, vos done totes les herbes que granen per la superfície de la terra; tots els arbres que donen fruit en la seua llavor seran el vostre aliment; a tots els animals salvages, a tots els pardalets del cel i a tots els reptils de la mar, és dir, a tots els sers que respiren, l'herba verda els servirà d'aliment». I aixina va ser. Deu va vore tot lo que havia fet, i era bo de veritat.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 103, 1-2a. 5-6. 10 i 12. 13 i 14. 24 i 35c (R./: Cf. 30)

R./ Envia-nos, Senyor, el teu alé
i renova la vida sobre la terra.

Beneïx al Senyor, ànima meua.
Tu, Senyor, Deu meu, eres molt gran.
Vas vestit d'esplendor i majestat;
te cobrix la llum com un manteu. **R./**

Tu, que assentares la terra sobre uns fonaments,
eres incommovible per a sempre.
La cobrires en la capa de l'abisme,
i les aigües sepultaren les montanyes. **R./**

De les fonts, tu feres brollar torrents
que s'escorren entre les montanyes;
en les seues riberes fan niu els pardalets
que refilen i canten per les branques. **R./**

Des del teu palau tu regues els tossals,
i assecies la terra de les pluges del cel;
tu fas nàixer l'herba del ganado
i les plantes per a l'us de l'home. **R./**

¡Qué variades són, Senyor, les teues obres!
i totes les has fetes en sabiduria.
La terra està plena de les teues criatures.
Beneïx al Senyor, ànima meua. **R./**

O be:

Salm responsorial 32, 4-5. 6-7. 12-13. 20 i 22 (R./: 5b)

R./ Senyor, la terra està plena dels teus favors.

La paraula del Senyor és sincera
i tot lo que fa és de veritat.
Ell ama el dret i la justícia,
i la terra està plena dels seus favors. **R./**

La paraula del Senyor ha fet el cel,
i ab l'alé de la seua boca ha creat el firmament;
arreglà, com en un ordre, les aigües de la mar
i retingué l'oceà en el seu llit. **R./**

Feliç la nació que té al Senyor per Deu;
feliç el poble que Ell s'ha elegit per heretat.
El Senyor aguaita des del cel
observant, u per u, a tots els hòmens. *R./*

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que nos protegix.
Que la teua misericòrdia, Senyor, vinga sobre nosatres,
com ho esperem de tu. *R./*

SEGONA LLECTURA

Del sacrifici d'Abraham, el nostre pare en la fe

Lectura del llibre del Gènesis **22, 1-18**

Per aquells dies:

Deu, per a posar a prova a Abraham, el cridà: «Abraham, Abraham ». Ell respongué: «Ací em tens». Deu li digué «Pren a Isaac, el teu fill únic, a qui tant vols, ves-te'n a la terra de Morià i allí, dalt de la montanya que yo t'indique, oferix-me'l en sacrifici».

Abraham s'alçà a punta de dia, aparellà el seu burret, i s'endugué a dos criats i al seu fill Isaac; astellà la llenya per al fòc del sacrifici i es posà en camí cap al lloc que Deu li havia dit. Als tres dies, Abraham alçà els ulls i va vore des de llunt el lloc. En això digué als seus criats: «Quedeu-vos ací en el burret; el chic i yo nos acostarem allà dalt, i, en acabar l'adoració, ya tornarem».

Abraham carregà la llenya per al sacrifici a l'esquena del seu fill Isaac, i ell portava el fòc i el gavinet; i començaren els dos a caminar. Isaac digué a son pare: «Escolte, pare». Abraham li respongué: «¿Qué vols, fill meu?». Li va dir Isaac: «Tenim el fòc i la llenya per al sacrifici; pero el corder ¿a ón està?». Abraham li contestà: «Deu mateix se proveirà del corder per al sacrifici, fill meu». I continuaren caminant els dos junts.

Arribats que foren els dos al lloc que Deu li havia indicat, Abraham alçà un altar, apilà la llenya, lligà al seu fill Isaac i el posà damunt de l'altar sobre la llenya. Immediatament Abraham agafà el gavinet per a matar al seu fill.

Pero l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham». Ell li respongué: «Ací em tens». L'àngel li va dir: «No alces la mà contra el chic ni li faces mal. Ya veig que tens temor de Deu perque no m'has negat al teu fill únic». Abraham alçà els seus ulls i va vore un corder enredrat per les banyes a un albarzer. Anà, l'agarrà i l'oferí en sacrifici en conte del seu fill.

Ad aquell lloc Abraham li donà el nom de «El Senyor se proveïx». Per això, encara hui la gent diu: «La montanya a on el Senyor se proveïx».

L'àngel del Senyor tornà a cridar a Abraham des del cel i li va dir: «Escolta l'oràcul del Senyor: Ya que has fet açò de no negar-me al teu fill únic, jure per mi mateix que t'ompliré de benediccions, i farà que la teua descendència siga tan

numerosa com les estrelles del cel i com els grans d'arena de les plages de la mar; els teus descendents conqueriran les ciutats dels seus enemics; i tots els pobles del món desijaran ser beneïts en la teua descendència, perquè has obedit lo que yo t'havia manat».

Paraula de Deu.

O be, més breu:

Lectura del llibre del Gènesis **22, 1-2.9a.10-13.15-18**

Per aquells dies:

Deu, per a posar a prova a Abraham, el cridà: «Abraham, Abraham ». Ell respongué: «Ací em tens». Deu li digué «Pren a Isaac, el teu fill únic, a qui tant vols, ves-te'n a la terra de Morià i allí, dalt de la montanya que yo t'indique, oferix-me'l en sacrifici».

Arribats que foren els dos al lloc que Deu li havia indicat, Abraham alçà un altar, apilà la llenya, lligà al seu fill Isaac i el posà damunt de l'altar sobre la llenya. Immediatament Abraham agafà el gabinet per a matar al seu fill.

Pero l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham». Ell li respongué: «Ací em tens». L'àngel li va dir: «No alces la mà contra el chic ni li faces mal. Ya veig que tens temor de Deu perquè no m'has negat al teu fill únic». Abraham alçà els seus ulls i va vore un corder enredrat per les banyes a un albarzer. Anà, l'agarrà i l'oferí en sacrifici en conte del seu fill.

L'àngel del Senyor tornà a cridar a Abraham des del cel i li va dir: «Escolta l'oràcul del Senyor: Ya que has fet açò de no negar-me al teu fill únic, jure per mi mateix que t'ompliré de benediccions, i faré que la teua descendència siga tan numerosa com les estrelles del cel i com els grans d'arena de les plages de la mar; els teus descendents conqueriran les ciutats dels seus enemics; i tots els pobles del món desijaran ser beneïts en la teua descendència, perquè has obedit lo que yo t'havia manat».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 15, 5 i 8. 9-10. 11 (R./: 1)

R./ Guarda'm, Deu meu, que en tu trobe yo refugi.

Senyor, heretat meua i càlç meu:
tu eres la meua fillola.

Davant dels meus ulls he posat per a sempre al Senyor;
i en ell a la meua dreta mai vacilaré. **R./**

Per això se m'alegra el cor,
se m'omplin de goig les entranyes
i el meu cos reposa esperançat;
perque tu no entregaràs a la mort la meua vida
ni deixaràs caure a la fossa al qui t'és fidel. **R./**

M'ensenyaràs el camí que du a la vida,
i m'ompliràs de goig en la teua presència;
al teu costat, tot serà alegria
i delícies per a sempre. **R./**

TERCERA LLECTURA

Els fills d'Israel entraren pel mig de la mar com per terra eixuta

Lectura del llibre de l'Èxodo 14, 15 -15, 1a

Per aquells dies:

El Senyor va dir a Moisès: «¿Per qué clames a mi? Digues als fills d'Israel que facen camí. I tu alça el bastó, estén la mà sobre la mar i partix-la en dos; que els fills d'Israel puguen passar pel mig de la mar com per terra eixuta. Yo enduriré el cor dels egipcis per a que vagen darrere d'ells, i me mostraré poderós contra el Faraó, contra el seu eixèrcit, els seus carros i els seus cavallers. Quan m'haja mostrat poderós contra el Faraó, els seus carros i els seus cavallers, els egipcis sabran que yo soc el Senyor».

L'àngel de Deu, que anava davant de l'eixèrcit d'Israel, canvià de lloc i anà darrere d'ells; i la columna de núvol girà davant d'ells, se posà darrere i anà entre l'eixèrcit dels egipcis i l'eixèrcit d'Israel; el núvol s'entenebrí i la nit se va fer fosca, de modo que un eixèrcit no pogué acostar-se a l'atre en tota la nit.

Moisès estengué la mà sobre la mar i el Senyor va fer retirar la mar per un vent fort de llevant, que durà tota la nit i la deixà eixuta. Les aigües se partiren, i els fills d'Israel entraren per mig de la mar com per terra eixuta, i les aigües feen una muralla a la seua dreta i a la seua esquerra. Els egipcis els perseguiren; i tots els cavalls del Faraó, els seus carros i els seus cavallers anaren darrere d'ells, cap al mig de la mar.

De bon matí, el Senyor mirà, des de dins de la columna de fòc i de núvol, cap a l'eixèrcit dels egipcis, i posà confusió entre les seues files. Frenà les rodes dels seus carros i els fea avançar pesadament. Els egipcis digueren en vore-ho: «¿Fugim de davant d'Israel perque el Senyor combat per ells contra Egipte!».

I el Senyor va dir a Moisès: «Estén la teua mà sobre la mar, que les aigües refluïxquen damunt dels egipcis, dels seus carros i dels seus cavallers». Moisès estengué la mà sobre la mar i, cap al matí, la mar tornà al seu llit. I com que els egipcis anaven al seu encontre, el Senyor sumergí als egipcis en mig de la mar. Les aigües refluïren i cobriren els carros i els cavallers de tot l'eixèrcit del Faraó que anaven, mar a dins, darrere dels fills d'Israel; i no se'n salvà ni u. Els fills d'Israel, en canvi, caminaren en mig de la mar per terra eixuta, mentres les aigües feen una

muralla a la seua dreta i a la seua esquerra.

Aquell dia el Senyor salvà a Israel de la mà dels egipcis, i Israel contemplà als egipcis morts en la plaja de la mar. Israel va vore la gran proeza que el Senyor havia fet contra els egipcis. El poble va témer al Senyor i tingué fe en Ell i en Moisès, el seu servent.

En aquells moments Moisès i els fills d'Israel cantaren este càntic al Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial Èx 15, 1-2. 3-4. 5-6. 17-18 (R./: 1a)

R./ Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria.

Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria:

ha tirat a la mar a cavalls i cavallers.

Del Senyor me ve la glòria i la victòria;

és Ell qui m'ha salvat.

És el meu Deu i yo l'he d'alabar;

és el Deu de mon pare i yo l'he d'enaltir. **R./**

El Senyor és un gran guerrer,

el seu nom és el Senyor.

Ha tirat a la mar els carros del Faraó,

i els seus millors soldats s'han afonat en la Mar Roja. **R./**

Els han cobert les ones

i s'han afonat com una pedra.

La teua dreta, Senyor, té un poder terrible,

la teua dreta, Senyor, ha desfet als enemics. **R./**

Fes entrar al teu poble en la montanya

i planta'l en mig de la teua heretat,

en el lloc a on tens posat el tro, Senyor,

en el santuari, obra de les teues mans.

El Senyor serà el seu Rei permanentment. **R./**

QUARTA LLECTURA

El Senyor t'ha reclamat en un amor etern

Lectura del llibre del profeta Isaïes 54, 5 -14

Qui te va fer, t'ha pres per esposa; el seu nom és «El Senyor de l'Univers». T'ha reclamat el Sant d'Israel, que es diu: «Deu de tota la terra».

El Senyor te crida novament, com qui crida a l'esposa abandonada que s'enyora, a la repudiada esposa de la joventut, diu el Senyor. Yo et vaig abandonar per uns instants, pero ara et recobre en un amor immens. En una flamerada d'indignació et vaig amagar per un moment la meua cara, pero ara et vullc en un amor etern, diu el Senyor, qui t'ha purificat.

Faré en tu com en temps de Noé: li vaig jurar que les aigües del diluvi no inundarien ya mai més la terra; ara jure no irritar-me contra tu ni amenaçar-te més d'ara en avant. Encara que desapareguen les montanyes i es bambalegen els tossals, no s'apartarà de tu l'amor que yo et tinc ni oscilarà el meu pacte de pau, diu el Senyor, que tant te vol.

¡Oh pobra, batuda pels temporals, i desconsolada meua! Yo mateix posaré les teues pedres sobre una roca de granit i et ficaré uns fonaments de safirs; faré de rubins els teus marlets; les teues portes, d'esmaragdes; i els teus murs, de pedres precioses. Tots els qui et reconstruïxquen treballaran a les ordens del Senyor, i hi haurà molt de benestar entre els teus fills. Sòlidament restaurada, gojaràs de gran estimació; lliure de tota amenaça no hauràs de recelar de res; i quedaràs llunt de tot terror perque no se t'acostarà ya més.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 29, 2 i 4. 5- 6. 11 i 12a i 13b (R./: 2a)

R./ T'enaltiré, Senyor, perque m'has salvat.

T'enaltiré, Senyor, perque m'has salvat
i no has permés que se'm riga l'enemic.
Senyor, m'has tret del fondo de l'abisme
i m'has fet reviure d'entre els qui baixaven a la fossa. **R./**

Canteu al Senyor, tots els seus fidels,
alabeu el seu sant nom.
El seu rigor dura un instant;
pero la seua bondat, tota la vida.
Si de nit tot eren plors,
de bon matí tot és alegria. **R./**

Escolta'm, Senyor, i tin pietat de mi;
sigues tu la meua ajuda.
Tu pots canviar en goig les meues penes i el meu dol.
Senyor, Deu meu, per sempre t'alabaré. **R./**

QUINTA LLECTURA

Vingau a mi i vos asseciaré de vida. Pactaré en vosatres una aliança eterna

Lectura del llibre del profeta Isaïes 55, 1-11

Açò diu el Senyor:

Escolteu els qui teniu set: vingau a l'aigua, vingau els qui no teniu diners, compreu forment i mengeu-ne debades, compreu llet i vi sense diners i begau-ne sense pagar res.

¿Per qué tireu els diners comprant un pa que no alimenta i malgasteu el vostre jornal en menjars que no satisfan? Escolteu be, tastareu cosa bona i assaborireu lo que és bo i millor.

Estigau atents i vingau a mi, escolteu-me i vos ompliré de vida. Pactaré en vosatres una aliança eterna, la dels favors irrevocables promesos a Davit: Yo el vaig fer el meu testimoni davant dels pobles, caudill i sobirà de nacions; reclamaràs una terra que tu no coneixies, una nació que, sense conèixer-te, vindrà corrent en busca del Senyor, el teu Deu, el Sant d'Israel que t'ha honrat.

Busqueu al Senyor, ara que es deixa vore; invoqueu-lo ara que està prop. Que el malvat abandone els seus camins, i els roïns, els seus propòsits; que es convertixquen al Senyor i els tindrà pietat; i que retornen al nostre Deu, tan ben disposat a perdonar. Sapiau que els meus pensaments no són els vostres, i que els vostres camins no són els meus, diu l'oràcul del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan molt per damunt dels vostres, igual com el cel ho està de la terra.

Com la pluja i la neu cauen del cel i no retornen ad ell, sino que ameren la terra, la fecunden i la fan germinar per a que done gra per a la sembra i pa per a menjar, aixina serà la paraula que ix de la meua boca; no tornarà a mi infecunda, sino que farà tot lo que yo volia i complirà l'encàrrec que yo li havia fet».

Paraula de Deu.

Salm responsorial Is 12, 2. 3-4bcd. 5-6 (R./: 3)

R./ Cantant de goig anirem a buscar l'aigua
de les fonts de la salvació.

El Senyor és el Deu que em salva;
confie en ell i no m'espante de res.
D'ell me ve la força i la victòria
i és ell qui m'ha salvat. **R./**

Cantant de goig anirem a buscar aigua
de les fonts de la salvació.

Alabeu al Senyor, invoqueu el seu sant nom,
conteu als pobles les seues gestes,
recordeu a tots que el seu nom és Excels. **R./**

Canteu al Senyor, que ha fet coses grandioses.
Publiqueu-ho per tota la terra.
Salta de goig i aclama'l, poble de Sió:
«Qué gran és en mig de tu el Sant d'Israel». **R./**

SEXTA LLECTURA
Alvança pel camí que du a la claror del Senyor

Lectura del llibre del profeta Baruc 3, 9 -15. 32- 4, 4

Escolta, Israel, els manaments de vida, estigues atent i sabràs qué és la prudència. Israel, ¿cóm és que encara et trobes en un país enemic? ¿Cóm és que t'has fet vell en una terra estranya? ¿Per qué tots te fugen com si volgueren evitar el contacte d'un difunt, i et tracten com si estigueres ya entre els morts? És que has abandonat la font de la Sabiduria. Si hagueres seguit el camí de Deu, hauries vixcut en pau per a sempre. Deprén a ón se troba la prudència, el valor i l'intel·ligència; i sabràs al mateix temps a ón se troba la vida llarga i bona, la llum dels ulls i la pau. Pero, ¿quí ha descobert el lloc de la prudència? ¿Quí ha penetrat allí a on ella guarda els seus tesors?

Només la coneix el qui ho sap tot, Ell, que l'examina i la comprén. Ell ha creat la terra per a sempre i l'ha poblada d'animals; Ell, que envia a la llum i ella se'n va; la crida, i ella, tota tremolant, l'obedix; Ell, que a les estreles, quan relluïxen en el firmament celebrant allí la seua festa, les crida i li responen: «ací nos tens», i en alegria lluïxen més i més per al seu creador.

Ell és el nostre Deu, i no hi ha qui se li puga comparar; és Ell qui ha investigat els camins de la Sabiduria i l'ha donada a Jacop, el seu fill, a Israel, el seu benamat. Més tart, s'aparegué ací en la terra, i va conuiuere en els hòmens. Açò és el llibre dels manaments de Deu i la llei que perdura per a sempre: els qui la guarden, viuran tots, pero els qui l'abandonen, moriran.

Torna-te'n, Jacop, i apodera't d'ella, alvança pel camí que du a la claror de la seua llum; no entregues a un atre la teua glòria ni deixes la teua dignitat en mans d'un poble foraster. ¡Qué felïços som nosatres, Israel, que sabem cóm s'ha d'agradar al Senyor!

Paraula de Deu.

Salm responsorial 18, 8. 9. 10. 11 (R./: Jn 6, 68b)

R./ Senyor, tu tens paraules de vida eterna.

La llei del Senyor és perfecta
i reconforta l'esperit;
és segur tot lo que el Senyor diu;
per això ell instrüix a l'ignorant. **R./**

Els preceptes del Senyor són ben senzills
i òmplin de goig el cor;
els manaments del Senyor són transparents
i allumenen els ulls del tot. **R./**

El temor de Deu és cosa santa
i es manté per a sempre més i més.
Els seus juïns estan sempre ben presos
i tots són justs i equitatius. **R./**

Són més desijables que l'or fi,
més que tot metal preciós;
són més dolços que la mel,
la mel de la bresca que regalla. **R./**

SÈPTIMA LLECTURA

Abocaré sobre vosatres aigua pura i vos donaré un cor nou

Lectura del llibre de profeta Ezequiel 36, 16 -17a, 18 -28

Per aquells dies:

Vaig oir la Paraula del Senyor que em dia:

«Quan la Casa d'Israel habitava la seua terra, la profanà en la seua conducta i en tot lo que fea. Com un drap brut era el seu gest davant de mi. Immediatament vaig abocar damunt d'ells el meu rigor per la sanc que havien escampat sobre aquell país i per haver-lo profanat en les seues idolatries. Els vaig dispersar entre els pobles estrangers, els vaig escampar per uns atres països en castic pel seu mal comportament i per tot lo que feen. També en els pobles estrangers, a on anaren, van profanar el meu sant nom, fent que digueren d'ells: «Este era el poble del Senyor, que s'ha vist obligat a abandonar la seua terra». Molt me va doldre vore el meu sant nom profanat per la Casa d'Israel en mig dels pobles estrangers a on se n'anaren.

Yo santificaré el meu nom poderós, profanat entre els pobles estrangers, despuix de que vosatres l'hajau profanat en mig d'ells. I quan yo manifeste la meua santitat en castigar-vos en presència d'eixos pobles estrangers, ells sabran que yo soc el Senyor Deu, diu l'oràcul del Senyor.

Vos trauré d'entre els pobles estrangers, vos reuniré de tots els països i vos faré vindre a la vostra terra. Abocaré sobre vosatres aigua pura que vos purificarà de totes les vostres immundícies i de totes les vostres idolatries.

Vos donaré un cor nou i ficaré un esperit nou dins de vosatres; vos arrancaré el cor de pedra que teniu i vos en donaré un atre de carn. Infondré dins de vosatres el meu esperit, i faré que seguïu pel camí dels meus preceptes i que compliu i observeu les meues decisions. Habitareu la terra que vaig donar als vostres pares. Vosatres sereu el meu poble, i yo seré el vostre Deu».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 41, 3. 5bcd; 42, 3. 4 (R./: 41, 2)

R./ Com la cerva delera les fonts d'aigua viva,
també et delere yo a tu, Deu meu.

Tot yo tinc set de Deu, del Deu que viu, que és la meua vida;
¿quàn podré arribar a vore a Deu cara a cara? **R./**

Recorde cóm, en uns atres temps, anava en grups d'amics
cap a la casa de Deu en mig d'una multitud festiva,
plena de crits d'alegria i d'alabança. **R./**

Envia'm la teua llum i la teua veritat;
que elles me facen de guia.
Elles me duran a la montanya sagrada,
al lloc a on tu residixes. **R./**

M'acostaré a l'altar de Deu,
del Deu que és causa de la meua alegria.
T'alabaré al sò de la citra,
oh Senyor i Deu meu. **R./**

Si hi ha batejos, el Salm responsorial serà:

Salm responsorial Is 12, 2. 3-4bcd. 5-6 (R./: 3)

R./ Cantant de goig anirem a buscar l'aigua
de les fonts de la salvació.

El Senyor és el Deu que em salva;
confie en ell i no m'espante de res.
D'ell me ve la força i la victòria
i és ell qui m'ha salvat. **R./**

Cantant de goig anirem a buscar aigua
de les fonts de la salvació.
Alabeu al Senyor, invoqueu el seu sant nom,
confeu als pobles les seues gestes,
recordeu a tots que el seu nom és Excels. **R./**

Canteu al Senyor, que ha fet coses grandioses.
Publiqueu-ho per tota la terra.
Salta de goig i aclama'l, poble de Sió:
«Qué gran és en mig de tu el Sant d'Israel». **R./**

O be:

Salm responsorial 50. 12-13. 14-15. 18-19 (R./: 12a)

R./ Deu meu, crea en mi un cor ben pur.

Deu meu, crea en mi un cor ben pur,
i fes renàixer dins de mi un esperit ben recte.
No em tires fòra de la teua presència,
ni apartes de mi el teu esperit sant. **R./**

Torna'm el goig de la teua salvació,
i que em sostinga el teu esperit magnànim.
Ensenyaré els teus camins als pecadors,
i tornaran a tu els qui t'han abandonat. **R./**

Els sacrificis no et satisfan;
si t'oferira un holocaust, tu no me'l voldries.
El sacrifici que ara t'oferixc és un cor apesarat;
un cor contrit i humiliat,
tu, Deu meu, mai el desprecies. **R./**

EPÍSTOLA

Crist, una volta resucitat d'entre els morts, ya és immortal

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **6, 3 -11**

Germans:

Tots els qui hem segut batejats en Jesucrist, hem segut batejats en la seua mort. Hem segut, per tant, sepultats ab ell pel batisme en la mort per a que, aixina com Crist va resucitar d'entre els morts per a glòria del Pare, aixina també nosatres prengam el camí d'una nova vida.

Perque si hem estat estretament units ad Ell per la participació de la seua mort, també ho estarem en participar de la resurrecció. Tingam en conte que la nostra antiga condició de pecadors va ser crucificada en Crist, quedant, per tant, destruïda la força del pecat, i nosatres, lliures de la seua esclavitut.

Efectivament: els qui moren, queden desvinculats del domini del pecat. Per això, si hem mort en Crist, cregam que també viurem en ell, perque sabem que Crist, una volta resucitat d'entre els morts, ya és immortal: la mort ya no té cap domini sobre ell. Quan ell morí, morí al pecat d'una volta per totes; pero ara que viu, viu per a Deu. Igualment vosatres, considereu-vos morts al pecat, pero vius per a Deu en unió en Jesucrist, nostre Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 117, 1-2. 16ab-17. 22-23

R./ Aleluya, Aleluya, Aleluya.

Donem gràcies al Senyor, perquè és bo
i és eterna la seua misericòrdia.
Que ho diga la Casa d'Israel:
és eterna la seua misericòrdia. R./

La dreta del Senyor fa proees,
la dreta del Senyor és prominent.
No moriré; més be viuré
per a cantar les grandees del Senyor. R./

La pedra que rebujaren els constructors
és ara la pedra cantonera.
És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls s'òmplin d'admiració. R./

EVANGELI

¿Per qué busqueu entre els morts al qui està viu?

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc 24, 1-12

El dumenge, a punta de dia, les dones anaren al sepulcre en les espècies aromàtiques que havien preparat. En arribar, trobaren que la pedra havia segut remoguda de l'entrada del sepulcre.

Entraren, pero no van trobar el cos de Jesús, el Senyor. Mentres se preguntaven qué és lo que havia passat, se'ls aparegueren dos hòmens, vestits en robes resplandents. Sobresaltades, s'inclinaren en la cara tocant terra; ells els digueren: «¿Per qué busqueu entre els morts al qui està viu? No està ací: ha resucitat. Recordeu cóm ell vos parlà d'açò, quan encara estava en Galilea, i vos dia que el Fill de l'home havia de ser entregat en mans d'uns pecadors, que havia de ser crucificat i que, al tercer dia, resucitaria». En aquell instant elles recordaren que Jesús ya els ho havia dit.

I en tornar del sepulcre, anunciaren tot això als onze i a tots els atres. Estes dones, que eren Maria Magdalena, Joana, Maria la mare de Jaume, i les atres que estaven en elles, van ser les qui els ho van dir. Pero als apòstols, esta història, els pareixia una quimera i no les cregueren.

Pere, no obstant, se n'anà corrent al sepulcre i, en aplegar, s'acachà per a mirar dins i va vore que no hi havia res més que el llançol d'amortallar ben plegat, i se'n tornà a casa preguntant-se en estranyea qué podia haver passat.

Paraula del Senyor.

DUMENGES DE
PASQUA

DUMENGE DE PASQUA
DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

MISSA DEL DIA

PRIMERA LLECTURA

*En acabant de la seua resurrecció d'entre els morts,
nosatres hem menjat i hem begut en ell*

Lectura dels Fets dels Apòstols 10, 34a. 37-43

Per aquells dies:

Pere prengué la paraula i digué: «Vosatres ja sabeu lo que ha passat últimament per tota Judea, encara que la cosa començà per Galilea, en acabant de que Joan haguera predicat a la gent que es feren batejar. Me referixc a Jesús de Nazaret. Ya sabeu cóm Deu l'ungí en l'Esperit Sant i l'omplí del seu poder; cóm, per a on passava, anava fent el be i donant la salut a tots els qui estaven oprimits pel dimoni.

Nosatres som testics de tot lo que va fer en Judea i en Jerusalem. Més tart el mataren, penjant-lo d'una creu. Pero Deu el resucità al tercer dia i li concedí deixar-se vore, no a tot el poble, sino a uns testics que, ya des d'abans, Deu s'havia escollit, és dir, a nosatres, que hem menjat i begut en Ell en acabant de la seua resurrecció d'entre els morts.

Puix be: Jesús mateix nos ordenà predicar al poble l'Evangelí i proclamar que Deu l'ha destinat a ser jure de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor d'Ell, anunciant que tot el qui crega en Ell obtindrà el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 117, 1-2. 16ab-17. 22-23 (R./ 24)

R./ Este és el dia que s'ha fet el Senyor;
alegrem-nos en ell i cantem-li.

O be: Aleluya.

Donem gràcies al Senyor, porque és bo
i és eterna la seua misericòrdia.

Que ho diga la Casa d'Israel:
és eterna la seua misericòrdia. **R./**

La dreita del Senyor fa proees,
la dreita del Senyor és prominent.
No moriré, més be viuré
per a cantar les grandees del Senyor. **R./**

La pedra que rebujaren els constructors
és ara la pedra cantonera.
És el Senyor qui ho ha fet
i els nostres ulls s'òmplim d'admiració. *R./*

SEGONA LLECTURA

Busqueu lo que és de dalt, a on està Crist

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses 3, 1-4

Germans:

Ya que heu resucitat ab Crist, busqueu lo que és de dalt, a on està Crist, assentat a la dreta de Deu; trieu lo que és de dalt, no lo que és de la terra. Vosatres vau morir en el món, i la vostra vida està amagada ab Crist en Deu. Quan se manifeste Crist, que és vida nostra, també vosatres apareixereu en Ell, plens de glòria.

Paraula de Deu.

O be:

*Netegeu-vos be del rent del qual éreu abans
per a que sigau una pasta nova*

Lectura de la primera carta de Sant Pau als cristians de Corint 5, 6b-8

Germans:

¿No sabeu que un trosset de rent fa pujar tota la pasta? Netegeu-vos be del rent vell del qual éreu abans per a que sigau una pasta nova, vosatres que sou com pans sense llevat, ara que Crist, el nostre corder pasqual, ha segut sacrificat. Per això, celebrem ara en goig la Pasqua, no en el rent vell del qual érem abans —rent de corrupció i de maldat— sino en els pans àzims de la sinceritat i de la veritat.

Paraula de Deu.

SEQÜÈNCIA

(Hui es deu dir; els atres dies de la huitava es pot ometre)

Ofrenes d'alabança
immoleu, oh, cristians,
a glòria del qui és
la Víctima Pasqual.

El Corder, ya mort,
les ovelles redimia.
El Just als pecadors
en Deu reconcilia.

Dis-nos ya tu, Maria:
¿qué veres pel camí?
—La fossa que s'obria
de Crist quan resorgí;
a Crist que revivia
en glòria sense fi,
i als àngels sense dol,
les benes i el llançol.

El Crist, que és la meua esperança,
ya hui resucità;
camí de Galilea,
ells vos precedirà.

Jesús resucitat,
de vida i mort Senyor;
tin de tots pietat,
Rei nostre, vencedor.

Amén. Aleluya.

ALELUYA

Aleluya 1 Cor 5, 7b-8a

R./ Crist, el nostre Corder Pasqual, ha segut sacrificat. Per això celebrem ara en goig en el Senyor la festa de Pasqua. R./ Aleluya.

EVANGELI

Havia de resucitar d'entre els morts

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan 20, 1-9

El dumenge de matí, abans d'eixir el sol, Maria Magdalena se n'anà al sepulcre. Quan va vore que ya havien llevat la pedra que tapava l'entrada, se'n tornà corrent a la ciutat a vore a Simó Pere i a l'atre discípul a qui Jesús volia tant, i els digué: «S'han endut del sepulcre al Senyor i no sabem a ón l'han posat».

Ixqueren Pere i l'atre discípul cap al sepulcre. Corrien els dos junts, pero l'atre discípul corria més que Pere; s'alvançà i arribà primer al sepulcre; mirà dins i va vore aplanat el llançol d'amortallar, pero no entrà.

Darrere d'ell aplegà Simó Pere, que entrà en el sepulcre i va vore el llançol aplanat, pero el sudari que li havien posat en el cap no estava aplanat com el llançol, sino enrollat en un lloc a part. Ara és quan entrà també l'atre discípul que havia aplegat primer al sepulcre; ho va vore i va creure. Perque efectivament els discípuls

encara no havien entés que, segons les Escritures, Jesús havia de resucitar d'entre els morts.

Paraula del Senyor.

En lloc d'este Evangeli es pot llegir el de la Vigília Pasqual.

En la missa vespertina de hui també es pot llegir, si es vol, l'Evangeli del dumenge III de Pasqua, (Lc 24, 13-35. Cicle A).

DUMENGE II DE PASQUA
O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA

PRIMERA LLECTURA
Creixia el número dels qui es convertien a la fe

Lectura dels Fets dels Apòstols 5, 12-16

Els Apòstols feen molts milacres i prodigis entre el poble. Els fidels solien reunir-se en el pòrtic de Salomó; dels altres ningú s'atrevia a juntar-se en ells, encara que tots feen grans elogis.

Aixina i tot, cada dia eren més els hòmens i les dònes que es convertien a la fe del Senyor. La gent trea els malalts al carrer i els posava en catres i lliteres per a que, en passar Pere, la seua ombra a lo manco tocara ad algú d'ells. També acodia molta gent dels pobles veïns de Jerusalem portant malalts i persones atormentades d'esperits malignes, i totes se posaven bones.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 117, 2-4. 22-24. 25-27a (R./ 1)

R./ Doneu gràcies al Senyor, perquè és bo
i és eterna la seua misericòrdia.

O be: Aleluya.

Que ho diga la Casa d'Israel:
és eterna la seua misericòrdia.
Que ho diga la Casa d'Aaron:
és eterna la seua misericòrdia.
Que ho diguen els qui temen al Senyor:
és eterna la seua misericòrdia. **R./**

La pedra que rebujaren els constructors
és ara la pedra cantonera.
És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls s'òmplien d'admiració.
Este és el dia que s'ha fet el Senyor;
alegrem-nos en ell i cantem-li. **R./**

Senyor, dona-nos la salvació;
Senyor, dona-nos prosperitat.
Beneït el qui ve en nom del Senyor.
Te beneïm des de la casa del Senyor.
El Senyor és Deu: Ell nos allumena. **R./**

SEGONA LLECTURA

Estava mort i ya veus, ara vixc pels sigles dels sigles

Lectura del llibre de l'Apocalipsis 1, 9 -11a. 12-13. 17-19

Yo, Joan, el vostre germà, que, unit a Crist, participe ab vosatres en la tribulació i en l'esperança pacient del Regne, estava desterrat en l'illa de Patmos per haver predicat la Paraula de Deu i haver donat testimoni de Jesús. Un dumenge vaig caure en èxtasi i vaig escoltar darrere de mi un crit molt fort, com d'una trompeta, que dia: «Lo que veges, escriu-ho en un llibre i envia'l a les sèt Iglésies d'Àsia».

En girar-me per a vore qui em parlava, vaig vore sèt llànties d'or i, en mig d'elles, a u que tenia figura d'home, en una llarga túnica i un cinturó d'or a l'altura del pit.

En vore'l, vaig caure, com mort, als seus peus. Ell, tocant-me en la seua mà dreta, me va dir: «No tingues por. Yo soc el primer i l'últim. Yo soc el qui viu. Estava mort i, ya veus, ara vixc pels sigles dels sigles. I tinc en poder meu les claus de la mort i de l'infern. Escriu, per tant, lo que vas a vore: coses que ya estan passant i coses que han de passar més tart».

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 20, 29

R./ Aleluya. Diu el Senyor: Tomàs, ¿perque m'has vist, has cregut? Feliços els qui creguen sense haver vist. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Huit dies més tart, entrà Jesús

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 20, 19 -31

Aquell mateix dumenge, de vesprada, estaven reunits els discípuls en una casa, en les portes ben tancades per por dels judeus. Se presentà Jesús en mig d'ells i els va dir: «La pau estiga en vosatres». I els mostrà les mans i el costat. Els discípuls, en vore'l, s'ompliren d'alegria.

Jesús els tornà a dir: «La pau estiga en vosatres». I afegí: «Com el Pare m'ha enviat a mi, igual vos envie yo a vosatres». Alenà damunt d'ells i els digué: «Als qui els perdoneu els pecats, els quedaran perdonats; pero als qui no els els perdoneu, els quedaran sense perdó».

Tomàs, u dels dotze, nomenat «el Bessó», no estava en ells quan se'ls aparegué Jesús. Més tart, els altres discípuls li digueren: «Hem vist al Senyor».

Tomàs els contestà: «Si no veig en les seues mans les senyals dels claus; més encara, si no fique el meu dit dins de la ferida feta pels claus i la meua mà en la ferida del costat, no ho creuré».

Huit dies més tart, se trobaven també reunits en casa tots els discípuls, i Tomàs en ells. Encara que tenien les portes ben tancades, Jesús se presentà allí en mig i els digué: «La pau estiga en vosatres». En acabant li digué a Tomàs: «Dus ací el teu dit i mira les meues mans; dus la teua mà i fica-la en el meu costat. I no sigues incrèdul, sino creent».

Tomàs li va respondre: «Senyor meu i Deu meu».

Jesús li digué: «¿Perque m'has vist, has cregut? Feliços els qui creguen sense haver vist».

Jesús va fer en presència dels seus discípuls molts més milacres dels que s'han escrit en este llibre. Pero sapiau que els milacres que heu llegit han segut contats per a que cregau que Jesús és el Messies, el Fill de Deu, i per a que tingau vida eterna en ell per haver cregut.

Paraula del Senyor.

DUMENGE III DE PASQUA

PRIMERA LLECTURA

D'açò som testics nosatres i l'Esperit Sant

Lectura dels Fets dels Apòstols **5, 27b-32. 40b-41**

Per aquells dies:

El gran sacerdot interrogà als apòstols dient-los: “¿No vos havíem prohibit formalment ensenyar en nom d'eixe? Ara resulta que haveu infestat Jerusalem en la vostra ensenyança i, damunt d'això, voleu fer-nos responsables de la sanc d'eixe home».

Pere i els altres apòstols respongueren: «Hem d'obedir a Deu primer que als hòmens. El Deu dels nostres pares resucità a Jesús, a qui vosatres matàreu penjant-lo de la creu. La dreta de Deu l'exaltà fent-lo cap i salvador per a oferir a Israel l'ocasió de convertir-se i de conseguir el perdó dels pecats. D'açò som testics nosatres i l'Esperit Sant, que Deu ha concedit als qui l'obedixen».

En acabar, assotaren als apòstols, els prohibiren severament parlar més en nom de Jesús; i a continuació els soltaren. Els apòstols van eixir del Consell tot contents per haver mereixcut ser dignes de patir pel nom de Jesús.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 29, 2 i 4. 5-6. 11 i 12a i 13b (R./: 2a)

R./ T'enaltiré, Senyor, perque m'has salvat.

O be: Aleluya.

T'enaltiré, Senyor, perque m'has salvat
i no has permés que se'm riga l'enemic.
Senyor, m'has tret del fondo de l'abisme
i m'has fet reviure d'entre els qui baixaven a la fossa. **R./**

Canteu al Senyor, tots els seus fidels,
alabeu el seu sant nom.
El seu rigor dura un instant;
pero la seua bondat, tota la vida.
Si de nit tot eren plors,
de bon matí, tot és alegria. **R./**

Escolta'm, Senyor, i tin pietat de mi;
sigues tu la meua ajuda.
Tu pots canviar en goig les meues penes i el meu dol.
Senyor, Deu meu, per sempre t'alabaré. **R./**

SEGONA LLECTURA

El Corder degollat és digne de rebre el poder i l'alabança

Lectura del llibre de l'Apocalipsis 5, 11-14

Yo, Joan, vaig escoltar la veu d'innumerables àngels a l'entorn del tro, dels vivents i dels ancians. Eren milers de millions i dien en veu potent: «El Corder degollat és digne de rebre el poder, la riquesa, la sabiduria, la força, l'honor, la glòria i l'alabança».

I també vaig sentir que totes les criatures del cel, de la terra, de baix de la terra i de baix de la mar dien: «Al qui s'assenta en el tro i al Corder, l'alabança, l'honor, la glòria i el poder pels sigles dels sigles». I els quatre vivents respongueren; «Amén». I els ancians se postraren en profunda adoració davant del qui viu pels sigles dels sigles.

Paraula de Deu.

Aleluya

R./ Aleluya. Jesucrist, creador de tot el món, ha resucitat i s'ha compadit de l'humanitat. R./ Aleluya.

EVANGELI

*Jesús se va arrimar als apòstols, prengué el pa i els el va donar;
igual va fer en el peix*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan 21, 1-19

En aquell temps:

Jesús s'aparegué una altra volta als seus discípuls junt a la mar de Tiberíades. I se'ls aparegué d'esta manera:

Estaven junts Simó-Pere, Tomàs el «Bessó», Natanael, el de Canà de Galilea, els fills del Zebedeu i dos discípuls més. Simó-Pere els va dir: «Me'n vaig a peixcar». Els altres li contestaren: «Anem també nosatres en tu». Ixqueren junts i s'embarcaren, pero aquella nit no agafaren res.

Ya estava fent-se de dia quan Jesús se presentà a la vora de la mar, encara que els discípuls no l'havien reconegut. Jesús els digué: «Chicons, ¿teniu algun peix?».

Els li respongueren: «No».

Ell els digué: «Tireu la xàrcia a la dreta de la barca i en peixcareu». Aixina ho feren i la xàrcia s'omplí de tal quantitat de peixos, que no tenien prou forces per a traure-la.

Aquell discípul a qui Jesús tant volia digué a Pere: «és el Senyor ». En escoltar Simó-Pere que era el Senyor, se posà la túnica (perque anava nuet) i es tirà a l'aigua. Els altres discípuls, com la distància que els separava de terra era només d'uns cent metres, aplegaren a la vora en la barca estirant la xàrcia plena de peixos.

En botar a terra, veren unes brases en un peix damunt d'elles i, al costat, un pa. Jesús els va dir: «Porteu-me ara algun dels peixos que acabeu de peixcar». Simó-Pere pujà a la barca i estirà cap a terra la xàrcia plena de peixos grossos: cent cinquantedes en total. I encara que n'eren tants, la ret no es va trencar. I afegí Jesús: «Vingau a almorzar». D'entre els discípuls ningú es va atrevir a preguntar-li: «¿Tu quí eres?», perque sabien ben be que era el Senyor. Jesús se va arrimar ad ells, prengué el pa i els el va donar; igual va fer en el peix.

Esta fon la tercera volta que Jesús s'aparegué als seus discípuls en acabant d'haver resucitat d'entre els morts.

En acabar d'almorzar, Jesús preguntà a Simó-Pere: «Simó, fill de Joan ¿me tens més amor que estos?».

Pere li contestà: «Sí, Senyor; tu saps que et vullc».

Jesús li digué: «Pastura els meus corders».

Jesús tornà a preguntar-li: «Simó, fill de Joan, ¿tens amor per mi?».

Pere li respongué: «Sí, Senyor; tu saps que et vullc».

Jesús li digué: «Cuida de les meues ovelles».

Per tercera volta li preguntà Jesús: «Simó, fill de Joan, ¿me vols?».

Pere es va entristir perque li preguntà per tercera volta si el volia, i li contestà: «Senyor, tu ho saps tot; tu saps que yo et vullc».

Ara és quan Jesús li digué: «Pastura les meues ovelles».

I afegí: «Escolta be lo que et dic. Quan eres més jove, tu mateix t'ajustaves la túnica en el cinturó i anaves a on volies; pero quan seràs vell, hauràs d'allargar els braços i serà un atre qui et lligarà i et conduirà a on tu no voldràs». Açò ho dia Jesús referint-se a la classe de mort en que Pere donaria glòria a Deu. En acabant li va dir: «Segueix-me».

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 21, 1-14

En aquell temps:

Jesús s'aparegué una atra volta als seus discípuls junt a la mar de Tiberíades. I se'ls aparegué d'esta manera:

Estaven junts Simó-Pere, Tomàs el «Bessó», Natanael, el de Canà de Galilea, els fills del Zebedeu i dos discípuls més. Simó-Pere els va dir: «Me'n vaig a peixcar». Els atres li contestaren: «Anem també nosatres en tu». Ixqueren junts i s'embarcaren, pero aquella nit no agafaren res.

Ya estava fent-se de dia quan Jesús se presentà a la vora de la mar, encara que els discípuls no l'havien reconegut. Jesús els digué: «Chicons, ¿teniu algun peix?».

Els li respongueren: «No».

Ell els digué: «Tireu la xàrcia a la dreita de la barca i en peixcareu». Aixina ho feren i la xàrcia s'omplí de tal quantitat de peixos, que no tenien prou forces per a traure-la.

Aquell discípul a qui Jesús tant volia digué a Pere: «és el Senyor ». En escoltar Simó-Pere que era el Senyor, se posà la túnica (perque anava nuet) i es tirà a l'aigua. Els altres discípuls, com la distància que els separava de terra era només d'uns cent metres, aplegaren a la vora en la barca estirant la xàrcia plena de peixos.

En botar a terra, veren unes brases en un peix damunt d'elles i, al costat, un pa. Jesús els va dir: «Porteu-me ara algun dels peixos que acabeu de peixcar». Simó-Pere pujà a la barca i estirà cap a terra la xàrcia plena de peixos grossos: cent cinquantatrés en total. I encara que n'eren tants, la ret no es va trencar. I afegí Jesús: «Vingau a almorzar». D'entre els discípuls ningú es va atrevir a preguntar-li: «¿Tu quí eres?», porque sabien ben be que era el Senyor. Jesús se va arrimar ad ells, prengué el pa i els el va donar; igual va fer en el peix.

Esta fon la tercera volta que Jesús s'aparegué als seus discípuls en acabant d'haver resucitat d'entre els morts.

Paraula del Senyor.

DUMENGE IV DE PASQUA

PRIMERA LLECTURA *Nos dedicarem de ple als no judeus*

Lectura dels Fets dels Apòstols **13, 14. 43 -52**

Per aquells dies:

Pau i Bernabé seguiren fent camí des de Perge a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren en la sinagoga i s'assentaren.

Molts dels jueus i dels prosèlits practicants continuaren en companyia de Pau i Bernabé, que tractaven de convèncer-los, en les seues exhortacions, a ser fidels a la gràcia de Deu.

El dissabte vinent, casi tota la ciutat va acodir a escoltar la Paraula de Deu. Pero als jueus, en vore tanta gent, els entrà molta enveja i responien en insults a les paraules que els dia Pau.

En vista d'això, Pau i Bernabé els digueren sense contemplacions: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosatres la Paraula de Deu; pero ya que no l'accepteu ni vos considereu dignes de la vida eterna, sapiau que nos dedicarem de ple als no judeus. Aixina nos ho ha manat el Senyor: «T'he posat com a llum de les nacions i com a portador de salvació fins a l'extrem de la terra».

Quan els qui no eren jueus van sentir açò, s'alegraren molt i no pararen d'alabar la Paraula del Senyor; i els qui estaven destinats a la salvació, abraçaren la fe. La Paraula del Senyor s'anava estenent per tota la regió.

Pero els jueus incitaren els ànims de les senyores distinguides i devotes, aixina com els dels principals de la ciutat, i organisaren una persecució contra Pau i Bernabé, i els tiraren fòra del territori. Estos s'espolsaren contra la ciutat la pols dels peus i se n'anaren a Iconi. Mentrestant, els discípuls se quedaren molt contents i plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 99, 2. 3. 5 (R./: 3c)

R./ Som el seu poble i ovelles de la seua ramera.

O be: Aleluya.

Serviu al Senyor en alegria;
entreu en la seua presència en cants i vítols. **R./**

Sapiau que el Senyor és Deu;
que ell nos va fer i que som seus:
el seu poble i ovelles de la seua ramera. **R./**

El Senyor és bo; la seua misericòrdia és eterna
i la seua fidelitat dura per totes les generacions. **R./**

SEGONA LLECTURA

El Corder serà el seu pastor i els durà cap a fonts d'aigües vives

Lectura del llibre de l'Apocalipsis 7, 9. 14b-17

Yo, Joan, vaig vore una multitud tan gran que ningú l'hauria poguda contar. Era gent de tota nacionalitat, de totes les races, pobles i llengües. Estaven drets davant del tro i davant del Corder, vestits de blanc i en palmes en les mans.

I u dels ancians me digué: «Estos són els qui han passat per la gran tribulació, els qui han llavat i blanquejat les seues túniques en la sanc del Corder. Per això estan davant del tro de Deu i li donen cult dia i nit en el seu Santuari, i el qui s'assenta en el tro mantindrà ben estesa sobre ells la seua tenda. No tindran mai més fam ni set, ni patiran d'insolació ni la calina, perquè el Corder, que està enmig del tro, serà el seu pastor i els conduirà a fonts d'aigües vives. I Deu eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 10, 14

R./ Aleluya. Yo soc el bon pastor, diu el Senyor; yo reconec les meues ovelles i elles me reconeixen a mi. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Yo done la vida eterna a les meues ovelles

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 10, 27-30

En aquell temps, Jesús digué:

«Les meues ovelles escolten la meua veu; yo les conec i elles me segueixen. Yo els done la vida eterna i no moriran mai més, i ningú me les arraparà de les mans. Lo que mon Pare m'ha donat és més gran que tot, i ningú ho podrà arrapar de la mà del Pare. El Pare i yo en som u».

Paraula del Senyor.

DUMENGE V DE PASQUA

PRIMERA LLECTURA

Contaren a l'iglésia tot lo que Deu havia fet per mig d'ells

Lectura dels Fets dels Apòstols **14, 20b-26, grec 21b-27**

Per aquells dies:

Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, Iconi i Antioquia de Pisídia, animant de pas als creents i exhortant-los a mantindre's fidels en la fe. I els dien: «Per a entrar en el Regne de Deu hem de passar per moltes tribulacions». En cada iglésia designaren presbíters i, fent pregàries i dejunis, els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut.

Travessaren més tart Pisídia i aplegaren a Panfília. Anunciaren l'Evangelí en Perge i baixaren a Atalia. I des d'allí navegaren cap a Antioquia de Síria, des d'a on havien segut encomanats a la gràcia de Deu, per a la missió que acabaven de dur a terme.

En arribar, reuniren a la comunitat, els contaren lo que Deu havia fet per mig d'ells i cóm havia obert la porta de la fe als no judeus.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 144, 8-9. 10-11. 12-13ab (R./: 1)

R./ Beneiré sempre el teu nom, Deu meu i Rei meu.

O be: Aleluya.

El Senyor és compassiu i bondadós,
lent per al castic i ric en pietat.

El Senyor és amable en totes les seues criatures. **R./**

Que totes les teues criatures te glorifiquen, Senyor;
que et beneïxquen els teus fidels;
que proclamen la glòria del teu Regne
i que parlen de les teues gestes. **R./**

Que expliquen als hòmens els teus grans fets
i la glòria i la majestat del teu Regnat.

El teu Regne és un Regne per a sempre
i el teu Govern s'estén a totes les generacions. **R./**

SEGONA LLECTURA
Deu eixugarà les llàgrimes dels nostres ulls

Lectura del llibre de l'Apocalipsis 21, 1-5a

Yo, Joan, vaig vore un cel nou i una terra nova, perquè el primer cel i la primera terra han passat i la mar ja no existix.

I vaig vore la Ciutat santa, una nova Jerusalem, que baixava del cel, de part de Deu, engalanada com una núvia que s'adorna per al seu espós.

I vaig sentir una veu forta, procedent del tro, que dia: «Este és el tabernàcul de Deu entre els hòmens: acamparà entre ells; ells seran el seu poble i ell, Deu-ab-ells, serà el seu Deu».

Els eixugarà les llàgrimes dels ulls i ja no hi haurà mort, ni dol, ni plors, ni pena, perquè totes les coses d'abans han passat.

I digué el qui estava assentat en el tro: «Ara faig noves totes les coses».

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 13, 34

R./ Aleluya. Vos done un manament nou: que vos ameu els uns als altres com yo vos he amat, diu el Senyor. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Vos done un manament nou: que vos ameu els uns als altres

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 13, 31-33a. 34 -35

Quan Judes ixqué del cenàcul, digué Jesús:

«Ara va a ser glorificat el Fill de l'home, i Deu serà glorificat en Ell. I si Deu va a ser glorificat en Ell, també Deu glorificarà al Fill de l'home. Ben pronte el glorificarà.

Fills meus: ja no estaré molt de temps entre vosatres. Vos done un manament nou: que vos ameu els uns als altres. Com yo vos he amat, igual també vos heu d'amar mútuament. L'amor dels uns als altres serà la senyal per la qual tot el món coneixerà que sou discípuis meus».

Paraula del Senyor.

DUMENGE VI DE PASQUA

PRIMERA LLECTURA

*És decisió de l'Esperit Sant, i també nostra,
no impondre- vos més càrregues que les indispensables*

Lectura dels Fets dels Apòstols 15, 1-2. 22-29

Per aquells dies:

Uns, que baixaven de Judea, se posaren a ensenyar als germans que si no es circumcidaven, com ho manava la Llei de Moisès, no podrien salvar-se. Açò provocà greus altercats i violentes discussions en Pau i Bernabé, que s'oponien. I es va decidir que Pau, Bernabé i alguns atres anaren a Jerusalem per a consultar als apòstols i als atres presbíters sobre la controvèrsia.

Els apòstols i els atres presbíters, ab tota l'Iglésia, acordaren elegir ad alguns d'entre ells i enviar-los a Antioquia, juntament en Pau i Bernabé. Elegiren a Judes Bar-Sabas i a Siles, dos hòmens de prestigi en la comunitat, als qui encomanaren entregar esta carta:

«Els apòstols i els atres presbíters saluden als seus germans d'Antioquia, Síria i Cilícia convertits del paganisme. Hem sabut que alguns d'ací, sense autorisació nostra, vos han alarmat i inquietat en les seues manifestacions. Per això hem decidit unànimement elegir ad alguns delegats i enviar-vos-els juntament en els nostres benvolguts Bernabé i Pau, els quals han dedicat la seua vida a la causa de nostre Senyor Jesucrist. Vos enviem, per tant, a Judes i a Siles, que vos expondran de paraula lo que vos diem per escrit:

És decisió de l'Esperit Sant i també nostra no impondre-vos més càrregues que les indispensables: que vos abstingau de carn sacrificada als ídols, de sanc, d'animals estrangulats i de tota classe d'immoralitat sexual. Fareu be si vos aparteu de tot açò. Adeu».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 66, 2-3. 5. 6 i 8 (R./: 4)

R./ Que t'alaben les nacions, Senyor,
que t'alaben tots els pobles a l'hora.

O be: Aleluya.

Que Deu s'apiade de nosatres i nos beneïxca,
que nos faça vore la claror de la seua mirada.
La terra coneixerà els teus designis
i tots els pobles voran la salvació. **R./**

Que s'alegren els pobles i canten de goig
perque tu riges el món en justícia,
governes les nacions en rectitut
i guies els pobles de la terra. **R./**

Que t'alaben les nacions, Senyor,
que t'alaben tots els pobles a l'hora.
Que Deu nos beneïxca
i tots el veneren d'un cap a l'atre de la terra. **R./**

SEGONA LLECTURA

Me mostrà la Ciutat santa que baixava del cel

Lectura del llibre de l'Apocalipsis **21, 10 -14. 22-23**

L'Àngel me transportà a una montanya altíssima. Allí em mostrà la Ciutat santa, Jerusalem, que baixava del cel, enviada per Deu i nimbada de la seua glòria. Resplandia com una pedra preciosa, com un jaspi de cristalina transparència. La rodejava un mur alt i massiç; dotze àngels custodiaven les seues dotze portes, en les quals estaven gravats els noms de les dotze tribus d'Israel. Tres de les portes miraven a Llevant; tres cara al Nort; tres cara al Sur; i tres a Ponent. El mur s'assentava sobre un fonament de dotze pilars que portaven gravats els noms dels dotze apòstols del Corder.

Pero de temple no en vaig vore cap perque el Senyor totpoderós i el Corder són el seu temple. La ciutat tampoc necessita ni sol ni lluna que l'allumenen perque la glòria de Deu l'allumena i la seua llàntia és el Corder.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 14, 23

R./ Aleluya. Qui me vol farà cas de les meues paraules, diu el Senyor; mon Pare el voldrà i vindrem a habitar en ell. **R./** Aleluya.

EVANGELI

L'Esperit Sant farà que recordeu tot lo que yo vos he ensenyat

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan **14, 23 -29**

En aquell temps, Jesús digué als seus discípuls:

«Qui me vol, farà cas de les meues paraules; mon Pare el voldrà i vindrem a habitar en ell. Qui no em vol, no guarda les meues paraules. I la paraula que esteu oint no és meua, sino del Pare que m'ha enviat.

Vos dic tot açò ara que esteu al meu costat; pero el Paràclit, l'Esperit Sant, que enviarà el Pare en el meu nom, farà que recordeu tot lo que yo vos he ensenyat i vos ho explicarà tot.

La pau vos deixe, vos done la meua pau; yo no vos la done com la dona el món. Que no tremole ni s'acovarde el vostre cor. Ya heu oït lo que vos vaig dir: «me'n vaig i tornaré al vostre costat». Si de veres me voleu deveu alegrar-vos d'oïr-me dir que me'n vaig al Pare, porque el Pare és més gran que yo. Vos ho he dit ara, abans que passe, per a que quan passe, cregau.

Paraula del Senyor.

En els llocs a on se celebre el dumenge que ve l'Ascensió del Senyor, hui se poden llegir la segona llectura i l'Evangeli del dumenge sèptim de Pasqua.

SOLEMNITAT DE L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

PRIMERA LLECTURA

S'elevàrà davant d'ells

Lectura dels Fets dels Apòstols 1, 1-11

En la primera part del meu llibre, oh Teòfil, vaig parlar de tot lo que Jesús va fer i ensenyar des del principi fins al dia que donà instruccions als apòstols, que s'havia elegit mogut per l'Esperit Sant, i se'n pujà al cel. En acabant de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, perquè durant quaranta dies se'ls aparegué i els parlà del regne de Deu. Una volta que menjava en ells els digué:

«No vos alluntau de Jerusalem; espereu ací la promesa del Pare que vos vaig fer: que Joan havia batejat en aigua, però vosatres, dins de pocs dies, sereu batejats en l'Esperit Sant».

Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿és ara quan restabliràs el regne d'Israel?». Jesús els respongué: «No és cosa vostra saber el temps o el dia que el Pare ha elegit en la seua autoritat; però, quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosatres, obtindreu força per a ser testics meus en Jerusalem, en tota la Judea, en Samaria i fins als límits més lluntans del món».

En acabant d'haver dit açò, ells veren com s'alçà en l'aire, com un núvol se l'endugué i el van perdre de vista. Mentres miraven al cel com se n'anava, se'ls presentaren dos hòmens vestits de blanc, que els digueren: «Hòmens de Galilea, ¿per qué esteu ací mirant al cel? El mateix Jesús, que vos ha deixat per a pujar-se'n al cel, tornarà com vosatres l'heu vist anar-se'n».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 46, 2-3. 6-7. 8-9 (R./: 6)

R./ Deu puja en mig d'aclamacions;
al sò de trompetes puja el Senyor.

O be: Aleluya.

Aplaudiu, pobles de tot el món,
aclameu a Deu en crits de festa;
perquè el Senyor és l'Altíssim, el terrible,
el gran Rei sobre tota la terra. **R./**

Deu puja en mig d'aclamacions,
el Senyor puja al sò de trompeta.
Canteu a Deu, canteu-li;
canteu al nostre Deu, canteu-li. **R./**

Perque el Senyor és el Rei de tot el món;
canteu-li ben d'acort.
Deu regna sobre les nacions,
Deu s'assenta sobre el seu tro sagrat. **R./**

SEGONA LLECTURA

El feu assentar-se a la seua dreta en lo alt del cel

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians d'Efes **1, 17-23**

Germans:

Yo demane a Deu, Pare gloriós de nostre Senyor Jesucrist, que vos done l'esperit de sabiduria i de la seua revelació per a que conegau de veritat qui és Ell; que allumene la mirada interior del vostre cor per a que sapiau quina és l'esperança a la qual vos crida i quines riqueses de glòria comporta l'herència que Ell dona als sants; que conegau també la grandea immensa del poder que obra en nosatres, els creents, segons l'eficàcia de la seua força poderosa que va desplegar quan resucità a Crist d'entre els morts i el feu assentar-se a la seua dreta en lo alt del cel, per damunt de tots els qui manen i dels qui tenen autoritat, poder o domini, i per damunt de tots els títuls, haguts i per haver, tant en este món com en l'atre.

Tot ho ha posat baix dels seus peus; ad Ell l'ha fet cap de totes les coses i l'ha donat a l'Iglésia, que és el seu cos i la seua plenitud, Ell que ho completa tot en totes les coses.

Paraula de Deu.

Aleluya Mt 28, 19-20

R./ Aleluya. Aneu a convertir a tots els pobles, diu el Senyor. Yo estic sempre ab vosatres fins a la fi del món. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Mentres els beneïa, se separà d'ells i fon dut al cel

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc **24, 46 -53**

En aquell temps, Jesús va dir als seus discípuls:

«Estava escrit en les Escritures que el Messies havia de morir i que resucitaria al tercer dia i també que, en el seu nom, se deu predicar a tots els pobles, començant per Jerusalem, el message de la conversió i del perdó dels pecats. Vosatres sou testics de tot açò.

Quedeu-vos ací, en Jerusalem, fins que hajau rebut el poder que ve de Deu».

Més tart, Jesús se'ls endugué fòra de la ciutat, cap a les contornades de Betània. Allí, alçant les mans, els beneí. I, mentre els beneïa, se separà d'ells i fon

dut al cel. Ells, en acabant d'adorar-lo, se'n tornaren a Jerusalem plens d'alegria. I contínuament estaven en el temple beneint a Deu.

Paraula del Senyor.

DUMENGE VII DE PASQUA

PRIMERA LLECTURA

Veig al Fill de l'home, dret, a la dreta de Deu

Lectura dels Fets dels Apòstols **7, 55-60**

Per aquells dies:

Esteve, ple de l'Esperit Sant, dirigint la seua mirada al cel, va vore la glòria de Deu i a Jesús, dret, a la dreta del Pare. I digué: «Escolteu-me; veig el cel obert i al Fill de l'home, dret, a la dreta de Deu». Els presents, pegant un crit molt fort, se taparen les orelles i, tots a una, se tiraren damunt d'ell. A espentes el tragueren de la ciutat i començaren a apedregar-lo. Els qui participaven deixaren els seus manteus en terra, junt als peus d'un chic que li dien Saulo.

Esteve, mentres l'apedregaven, no parava de resar dient: «Senyor Jesús, acull l'esperit meu». En acabant caigué de genolls i pregà en alta veu dient: «Senyor, no els tingues en conte este pecat». I, havent dit estes paraules, va expirar.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 96, 1 i 2b. 6 i 7c. 9 (R./: 1a i 9a)

R./ El Senyor regna: és l'Altíssim sobre tot el món.

O be: Aleluya.

El Senyor és rei: que la terra es goge
i s'alegren les illes innumerables.
Justícia i dret sostenen el seu tro. **R./**

El cel pregona la seua justícia
i tots els pobles contemplen la seua glòria.
Davant d'Ell s'agenollen tots els deus. **R./**

Perque tu eres, Senyor, l'Altíssim sobre tot el món,
i l'Excels per damunt de tots els deus. **R./**

SEGONA LLECTURA

¡Vine, Senyor Jesús!

Lectura del llibre de l'Apocalipsis 22, 12-14. 16 -17. 20

Yo, Joan, vaig oir una veu que em dia:

«Yaestic a punt de vindre i vaig a recompensar a cada u segons la seua conducta. Yo soc l'Alfa i l'Omega, el primer i l'últim, el Principi i la Fi. Feliços els qui llaven els seus vestits per a tindre accés a l'arbre de la vida i poder entrar per les portes de la ciutat.

Yo, Jesús, vos he enviat al meu àngel a cada una de les iglésies per a que vos ho testifique tot. Yo soc el rebrot i el llinage de Davit, i l'estrela relluenta del matí.

L'Esperit i la núvia diuen: «Vine». Qui escolte, que repetisca: «Vine». Qui tinga set i vullga, que vinga a beure debades l'aigua de la vida.

Qui dona fe de tot açò proclama: «Sí, yaestic a punt de vindre».

Amén. ¡Vine, Senyor Jesús!

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 14, 18

R./ Aleluya. No vos deixaré òrfens, diu el Senyor; me'n vaig, pero tornaré i vos ompliré de goig. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Que en siguen completament u

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan 17, 20 -26

En aquell temps, Jesús, alçant els ulls al cel, va dir: «Pare Sant, no et pregue solament per ells; te pregue també per tots els qui, gràcies a la paraula d'ells, han de creure en mi. Te pregue que tots vixquen units. Pare: com tu estàs en mi, i yo en tu, que també ells estiguen units a nosatres. D'este modo el món podrà creure que tu m'has enviat.

Yo també els he donat la glòria que tu em vas donar per a que en siguen u, com ho som nosatres: yo en ells, i tu en mi, per a que apleguen a la perfecta unió. Aixina el món reconeixerà que tu m'has enviat i que els vols, igual que em vols a mi.

Pare; este és el meu desig: que tots els qui tu m'has confiat, apleguen a estar ab mi, a on yoestic, i que contempen la meua glòria, la que tu em vas donar perque ya em volies des d'abans de la creació del món.

Pare just; el món no t'ha conegut, pero yo sí que et conec. I tots estos han arribat a conèixer que tu m'has enviat. Yo els he donat a conèixer quí eres tu, i els ho donaré a conèixer encara més, per a que l'amor que tu em tens estiga també en ells i per a que en ells estiga yo també».

Paraula del Senyor.

DUMENGE DE PENTECOSTÉS

Missa de la Vigília

Estes llectures se faran en la missa de la vesprada del dissabte, be abans de les I Vespres del Dumenge de Pentecostés o be en acabant. Si no es celebra la missa de la vigília de forma més extensa es tria una llectura de l'Antic Testament entre les quatre propostes.

PRIMERA LLECTURA

La ciutat porta el nom de Babel perquè allí el Senyor posà la confusió en el llenguatge de tot el món

Lectura del llibre del Gènesis 11, 1-9

Per aquell temps:

Els hòmens de tot el món tenien una sola llengua en les mateixes paraules. Venint de l'Orient, en la terra de Senaar trobaren una planura i l'habitaren.

I es digueren els uns als altres: «Anem a fer atobons i a còure'ls al fòc». I començaren a amprar atobons en lloc de pedres, i asfalt en conte de ciment. I afegiren: «Anem a construir-nos una ciutat en una torre que tinga un cim que aplegue al cel; d'este modo farem famós el nostre nom abans de dispersar-nos per tota la terra».

El Senyor baixà per a vore la ciutat i la torre que edificaven els hòmens, i va dir: «Ya hi ha un sol poble i una sola llengua per a tots. Si esta és la primera obra que mamprenen, ya no desistiran de qualsevol dels seus projectes fins que els duguen a bon terme. Vaig a baixar i posaré confusió en el seu llenguatge, de modo que no entenga ningú lo que l'atre parla».

I aixina el Senyor els dispersà des d'aquell lloc per tota la terra, i abandonaren la construcció de la ciutat. Per això el seu nom és el de Babel: perquè allí el Senyor posà la confusió en el llenguatge de tot el món i des d'allí els dispersà per tota la terra.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 32, 10-11. 12. 13. 14-15 (R./: 12b)

R./ Feliç el poble que Deu s'ha elegit per heretat.

El Senyor desbarata els plans de les nacions,
frustra els projectes dels pobles;
mes el designi del Senyor permaneix per a sempre;
els projectes del seu cor de generació en generació. **R./**

Feliç la nació que té al Senyor per Deu;
feliç el poble que Ell s'ha elegit per heretat.
El Senyor aguaita des del cel
observant, u per u, a tots els hòmens. **R./**

El Senyor observa des de la seua morada
a tots els habitants de la terra;
ell ha plasmat tots els cors
i comprén totes les seues obres. *R./*

SEGONA LLECTURA

El Senyor baixà de la montanya del Sinaí davant de tot el poble

Lectura del llibre de l'Èxodo 19, 3-8a. 16-20b

Per aquells dies:

Moisés pujà a la montanya del Senyor, i des d'allí el Senyor el cridà i li va dir:

«Açò diràs a la Casa de Jacop i anunciaràs als israelites: Vosatres mateixos heu vist lo que he fet als d'Egipte, duent-vos com sobre ales d'àguila per a atraure-vos cap a mi. Ara, per tant, si escolteu la meua veu i guardeu la meua aliança, sereu la meua propietat personal entre tots els pobles, encara que tota la terra és meua. Sereu per a mi un regne de sacerdots i una nació santa. Açò és lo que has de dir als fills d'Israel».

Moisés anà i convocà als ancians del poble i els expongué tot lo que el Senyor li havia encomanat. I tot el poble respongué a una: «Farem tot lo que el Senyor ha dit».

Al sendemà no, a l'atre, quan se fea ya de dia allà dalt de la montanya, coberta d'un núvol molt espès, començaren a esclafir trons i a centellejar rellamps, acompanyats com de fortíssims tocs de corneta; i en el campament tot el poble s'espantà. Moisés els va fer eixir del campament a fi d'anar a l'encontre del Senyor, i es detingueren al peu de la montanya.

Tot el Sinaí fumejava, porque el Senyor havia baixat en mig del fòc; el fum pujava des d'allí com la fumaguera que ix d'un forn i tota la montanya era una cosa terrible. El toc de la corneta creixia i cada volta es fea més fort: Moisés parlava i Deu li responia en mig dels trons. El Senyor baixà a la montanya del Sinaí, a la mateixa punta de la montanya, i cridà a Moisés per a que pujara.

Paraula de Deu.

Salm responsorial Dn 3, 52. 53. 54. 55. 56 (R./: 52b)

R./ A tu, glòria i alabança per a sempre.

Beneït eres, Senyor, Deu dels nostres pares.
Beneït el teu nom sant i gloriós. *R./*

Beneït eres dins del sant temple de la glòria. *R./*

Beneït tu per damunt del tro del teu regne. *R./*

Beneït tu, que sondegés els abismes,
assentat damunt dels querubins. **R./**

Beneït eres tu en el firmament del cel. **R./**

O be:

Salm responsorial 18, 8.9.10.11 (R./: Jn 6, 68c)

R./ Senyor, tu tens paraules de vida eterna.

La llei del Senyor és perfecta
i reconforta l'esperit;
és segur tot lo que el Senyor diu;
per això ell instrueix a l'ignorant. **R./**

Els preceptes del Senyor són ben senzills
i omplim de goig el cor;
els manaments del Senyor són transparents
i allumenen els ulls del tot. **R./**

El temor de Deu és cosa santa
i es manté per a sempre més i més.
Els seus juïns estan sempre ben presos
i tots són justs i equitatius. **R./**

Són més desijables que l'or fi,
més que tot metal preciós;
són més dolços que la mel,
la mel de la bresca que regalla. **R./**

TERCERA LLECTURA

*Ossos descarnats: farà entrar dins de vosatres l'esperit
i recobrareu la vida*

Lectura del llibre del profeta Ezequiel **37, 1-14**

Per aquells dies:

La mà del Senyor se posà sobre mi i, dut per l'esperit del Senyor, me feu eixir fòra i em deixà en mig d'un camp ple d'ossos. Me va fer donar voltes i més voltes per a on estaven ells; n'hi havia moltíssims per tot el camp i estaven descarnats del tot.

I em va dir: «¿Qué et pareix, home mortal? ¿reviuran estos ossos?». Yo li vaig respondre: «Senyor Deu, només tu ho saps».

Ell me digué: «Profetisa sobre estos ossos i dis-los: ¡Ossos descarnats, escolteu la paraula del Senyor! Açò diu el Senyor Deu ad estos ossos: Yo introduiré en

vosatres l'esperit i reviureu. Vos cobriré de tendons, faré créixer la carn sobre vosatres, vos revestiré de pell, vos infondré l'esperit i reviureu; i sabreu que yo soc el Senyor».

Yo vaig profetisar com ell m'ho havia manat i, mentres profetisava, se sentí un gran rebombori i hi hagué una forta commoció: els ossos s'ajuntaren, cada u al seu punt d'unió. Els vaig mirar: estaven coberts de tendons, la carn els havia creixcut i la pell els recobria, pero no respiraven.

I em digué: «Conjura a l'esperit, profetisa, home mortal, i dis-li: Açò diu el Senyor Deu: Esperit, vine dels quatre vents i alena sobre estos morts a fi de que reviscolen».

Yo vaig profetisar com m'ho havia manat, els entrà dins l'esperit i revixqueren i es posaren drets sobre els seus peus; eren una gran multitud.

I me va dir: «Home mortal, tots estos ossos són la Casa d'Israel, que diu: «Els nostres ossos ya estan descarnats, hem perdut l'esperança i estem acabats del tot». Per això profetisa i dis-los: Açò diu el Senyor Deu:

«Escolta, poble meu; yo obriré els vostres sepulcres, vos faré eixir i vos introduiré en la terra d'Israel. I quan òbriga els vostres sepulcres i d'ells vos faça eixir, sabreu, oh poble meu, que yo soc el Senyor. Vos infondré el meu esperit i reviureu; vos faré viure tranquils en la vostra terra i sabreu que yo, el Senyor, lo que dic ho faig».

Oràcul del Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 106, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R./: 1)

R./ Doneu gràcies al Senyor,
perdura eternament el seu amor.

O be: Aleluya.

Que ho diguen aixina els rescatats del Senyor,
els qui Ell va redimir de la mà de l'opressor.
I els qui reuní de tots els països:
d'orient i d'occident, del nord i del sur. **R./**

Anaven bambant per un desert solitari,
sense trobar el camí a ciutat habitada;
esfambrats i abrasits de set,
defallien les seues ànimes. **R./**

Pero clamaren al Senyor en la seua angústia,
i els lliurà de la tribulació.
Els va portar per un camí recte,
per a que aplegaren a una ciutat habitada. **R./**

Donem gràcies al Senyor per la seua misericòrdia,
per les maravelles que fa en els hòmens.
Perque assecià als assedegats,
i als famolencs els coromullà de bens. **R./**

QUARTA LLECTURA

Abocaré el meu esperit sobre els meus serfs

Lectura del llibre del profeta Joel 3, 1-5

Açò diu el Senyor:

«Abocaré el meu esperit sobre tota la gent: profetisaran els vostres fills i les vostres filles, els vostres vells tindran ensomis i els vostres jóvens visions que es faran realitat. També en aquells dies abocaré el meu esperit sobre els meus esclaus i esclaves.

Faré que apareguen prodigis en el cel, i en la terra, sanc, fòc i nuvolades de fum. El sol s'enfosquirà i la lluna prendrà el color de la sanc abans de que aplegue el dia del Senyor, gran i terrible.

I passarà que tots els qui invoquen el nom del Senyor se salvaran perque, com ha dit el Senyor, la salvació estarà en la montanya de Sió, en Jerusalem i entre els supervivents que el Senyor cride».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 103, 1-2a. 24 i 35c. 27-28. 29bc-30 (R./: 30)

R./ Quan envies el teu alé, Senyor,
ho renoves tot sobre la terra.

Beneïx al Senyor, ànima meua.
Tu, Senyor, Deu meu, eres molt gran.
Vas vestit d'esplendor i majestat;
et cobrix la llum com un manteu. **R./**

¡Qué variades són, Senyor, les teues obres,
i totes les has fetes en sabiduria!
La terra està plena de les teues criatures.
Beneïx al Senyor, ànima meua. **R./**

Tots esperen de la teua mà
que els dones a temps el seu aliment;
quan els el dones, ells el prenen,
i quan obris tu la mà, ells mengen a plaer. **R./**

Si els retires tu l'alé, ells expiren
i tornen a la pols d'a on van eixir.
Quan envies el teu alé, Senyor,
ho renoves tot sobre la terra. **R./**

EPÍSTOLA

L'esperit intercedix en gemecs que no es poden expressar

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 8, 22-27

Germans:

Sabem que fins a hui tota la creació gemeca i patix com una mare quan dona a llum; pero no és ella només la que patix: també nosatres, que posseïm les primícies de l'Esperit, gemequem en el nostre interior esperant l'hora de ser del tot fills de Deu, quan el nostre cos siga redimit. En esperança ya vam ser salvats. Pero no hi ha ningú que espere lo que està veent perque ¿cóm ho esperaria si ya ho veu? Per tant, si esperem lo que encara no veem, és cosa d'esperar plens de paciència.

Certament, som dèbils, pero l'Esperit és el qui ve en ajuda nostra perque no sabem qué demanar; l'Esperit mateix intercedix per nosatres en gemecs que no es poden expressar. Deu, que penetra l'interior dels nostres cors, sap prou be quin és el desig d'eixe Esperit que intercedix pel poble sant d'acort en la divina voluntat.

Paraula de Deu.

Aleluya

R./ Aleluya. Vine, Esperit Sant, ompli el cor dels teus fidels i encén en ells el fòc del teu amor. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Naixeran rius d'aigua viva de l'interior de qui creu en mi

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 7, 37-39

L'últim dia de la festa dels Tabernàculs, el més solemne de tota la huitava, Jesús s'alçà dret i exclamà:

«Si algú té set, que vinga a mi i bega. De l'interior de qui creu en mi, com diu l'Escritura, naixeran rius d'aigua viva».

Açò ho dia referint-se a l'Esperit que havien de recibir els qui cregueren en Ell; puix encara no havia vingut l'Esperit perque Jesús encara no havia segut glorificat.

Paraula del Senyor.

Missa del dia

PRIMERA LLECTURA

Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar

Lectura dels Fets dels Apòstols **2, 1-11**

Durant la celebració de la festa de Pentecostés, els discípuls estaven tots junts en un mateix lloc quan, de repent, se sentí vindre del cel un sò, com si es girara un vent molt fort, que omplí tota la casa a on se trobaven reunits. Llavors aparegueren com unes llengües de foc que es distribuïren i es posaren sobre cada u d'ells; tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar en diverses llengües, com l'Esperit Sant els ho suggeria.

Per eixos dies, residien en Jerusalem jueus piadosos, provinents de tota nació que hi ha davall del cel. Quan se va oir aquell soroll la gent anà i es va quedar desconcertada perquè cada u els oïa parlar en la seua pròpia llengua. Estranyats i fóra de sí, dien:

«¿No són galileus tots estos que parlen? Puix, ¿cóm és que cada u de nosatres els sentim parlar en la nostra llengua materna? Els de Pàrtia i de Mèdia, els elamites, els residents en Mesopotàmia, en Judea i Capadòcia, en el Pont i Àsia, en Frígia i en Pamfília, en Egipte i en les regions de Líbia, tocant a Cirene, els forasters de Roma, els jueus i els prosèlits, els cretencs i els àraps i també tots nosatres els hem oït proclamar en la nostra pròpia llengua les maravelles de Deu».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 103, 1ab i 24ac. 29bc-30. 31 i 34 (R./: Cf. 30)

R./ Quan envies el teu alé, Senyor, ho renoves tot sobre la terra.

Beneïx al Senyor, ànima meua.

Tu, Senyor, Deu meu, eres molt gran.

¡Qué variades són, Senyor, les teues obres!

La terra està plena de les teues criatures. **R./**

Si els retires tu l'alé, ells expiren
i tornen a la pols d'a on van eixir.

Quan envies el teu alé, Senyor,
ho renoves tot sobre la terra. **R./**

La glòria del Senyor siga per sempre
i el Senyor se complaga de lo que ha fet.

Que li siga agradable este poema:

yo pose en el Senyor la meua complaença. **R./**

SEGONA LLECTURA

*Tots nosatres hem segut batejats en un sol Esperit
per a formar un sol cos*

Lectura de la primera carta de sant Pau al cristians de Corint **12, 3b-7. 12-13**

Germans:

No hi ha ningú que pugui dir «Jesús és el Senyor» si no és per l'acció de l'Esperit Sant.

Hi ha diversitat de dons, però l'Esperit, que els dona, és un només. Són diversos els servicis, però és un només el Senyor a qui servim. Hi ha diversitat de funcions, però totes són obra d'un sol Deu que tot ho fa servint-se de tots. L'Esperit se manifesta a cada un en bé de tots.

Perquè Crist és com el cos humà: és un, encara que tinga molts membres, ja que tots els membres, a pesar de ser-ne molts, formen un sol cos. Tots nosatres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem segut batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos; i tots hem begut del mateix i únic Esperit.

Paraula de Deu.

SEQÜÈNCIA

Vine, oh Sant Esperit,
des del cel al nostre pit
en un raig de llum divina.

Vine, Pare d'indigents,
dona-nos els dons que tens,
oh Sol que el cor allumena.

Eres tu, Consolador,
de l'ànima Habitador
i dolcíssim refrigeri;

en els treballs, el confort,
en les penes, el conhort
i en la calor, la saonada.

Oh divina Claritat:
visita l'intimitat
del cor que tant t'ansia.

L'home no seria res
si de Tu no haguera obtingut
l'ajuda que li calia.

Llava lo que no està net,
calfa tot lo que està fret,
cura tota malaltia.

Lo indòmit, domestica-ho,
tot lo que està sec, aigua-ho,
i rig lo que es desvia.

Als teus fidels benamats
dels teus dons tan esperats
dona'ls la Santa Setena,

el mèrit de la virtut,
el camí de la salut
i la joia eterna i plena.

Amén. Aleluya.

Aleluya

R./ . Aleluya. Vine, Esperit Sant, ompli el cor dels teus fidels i encén en ells el foc del teu amor. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Com el Pare m'ha enviat vos envie yo. Prengau l'Esperit Sant

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Joan 20, 19 -23

De vesprada, aquell mateix dumenge, els discípuls estaven reunits en una casa en les portes ben tancades per por dels jueus. Quan Jesús entrà, se posà en mig i els digué: «La pau estiga ab vosatres». En acabant els ensenyà les mans i el costat. I els discípuls s'alegraren de vore al Senyor.

Ell els tornà a dir: «La pau estiga ab vosatres. Com el Pare m'ha enviat, també vos envie yo». En acabant alenà sobre ells i els va dir: «Prengau l'Esperit Sant. Als qui perdoneu els pecats, els els quedaran perdonats; pero als qui no els els perdoneu, els els quedaran retinguts».

Paraula del Senyor.

DUMENGES DE
DURANT L'ANY

DUMENGE II DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

L'alegria que té el marit en l'esposa la tindrà el teu Deu en tu

Lectura del llibre del profeta Isaïes 62, 1-5

Per amor de Sió no vullc callar, per amor de Jerusalem no descansaré fins que aparega la seua justícia com l'aurora i la seua salvació flamege com una antorcha encesa.

Els atres pobles voran la teua justícia, tots el reis voran la teua glòria i et posaran de nou un nom, designat per la boca del Senyor.

Seràs una corona magnífica en les mans del Senyor i una diadema real en la palma del teu Deu.

Ya no et podran dir mai més «L'Abandonada» ni a la teua terra, «La Desvastada»; a tu et diran «La Preferida» i a la teua terra, «La Desposada» perquè el Senyor te preferix a tu i tindrà marit la teua terra.

Com un jove es casa en la seua núvia, aixina et prendrà per esposa qui t'haja reconstruït; l'alegria que té el marit en la seua dòna la tindrà el teu Deu en tu.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 95, 1-2a. 2b-3. 7-8a. 9-10a i c (R./: 3)

R./ Conteu a tots els pobles les maravelles del Senyor.

Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu al Senyor per tota la terra;
canteu al Senyor, beneïu el seu nom,
anuncieu de dia en dia que nos ha salvat. **R./**

Proclameu tots els dies la seua victòria,
conteu als pobles la seua glòria,
i els seus prodigis, a totes les nacions. **R./**

Famílies del Senyor, aclameu al Senyor,
celebreu la glòria i el poder del Senyor,
tributeu honor al nom del Senyor. **R./**

Adoreu al Senyor vestit de majestat;
que tremole davant d'ell tota la terra.
Digau als pobles: «El Senyor és Rei»;
ell governa als pobles rectament. **R./**

SEGONA LLECTURA

L'únic Esperit distribuïx a cada u els seus dons com li pareix millor

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **12, 4 -11**

Hi ha diversitat de gràcies, pero l'Esperit que les dona és el mateix; hi ha diversitat de ministeris, pero és el mateix Senyor a qui servim; i són distintes les activitats, pero Deu és únic i és ell qui ho fa tot en tots, és sempre el mateix.

I a cada u se li manifesta l'Esperit per al be de tots. I aixina, a u l'Esperit el capacita per a parlar sàbiament; a un atre li concedix expressar-se en un profund coneiximent de les coses; el mateix Esperit, que otorga a u el dò de la fe, concedix a un atre el poder de donar la salut als malalts, o el dò de fer milacres o el de profetisar; o el de discernir entre els falsos i el verdader Esperit, o el de parlar en un llenguatge misteriós o, en fi, el d'interpretar-lo.

I tot açò ho realisa el mateix i únic Esperit, distribuïnt a cada u els seus dons com li pareix millor.

Paraula de Deu.

Aleluya 2 Tess 2, 14

R./ Aleluya. Deu, per mig de l'Evangeli, nos ha cridat a posseir la glòria de nostre Senyor Jesucrist. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Aixina, en Canà de Galilea, començà Jesús els seus signes

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan **2, 1-12**

En aquell temps:

Se celebrà un casament en Canà de Galilea. Allí estava la Mare de Jesús. També Jesús i els seus discípuis foren convidats.

Veent que s'acabava el vi, la Mare de Jesús li va dir: «No els queda vi». Jesús li respongué: «¿Qué vols de mi, dòna? Encara no ha aplegat la meua hora». Pero la Mare digué als qui servien: «Feu lo que ell vos diga».

Hi havia allí sis piques de pedra destinades a les purificacions rituals dels judeus; i en cada una d'elles cabien de quatre a sis càneters d'aigua. Jesús els digué: «Ompliu d'aigua les piques». Ells les ompliren del tot. En acabant els manà: «Ara tragau-ne i porteu-ne al qui dispon del servici». Ells li'n portaren.

El majordom tastà d'aquella aigua que s'havia convertit en vi i no sabia d'a ón era; pero ben be ho sabien els qui servien perque ells mateixos l'havien treta. Qui manava cridà al nóvio i li digué: «Tots servixen primer el vi millor, i quan els convidats ya estan beguts trauen el pijor; pero tu has guardat el bon vi per al final».

Aixina, en Canà de Galilea, començà Jesús els seus signes, manifestà la seua glòria i creixqué la fe dels seus discípuls en Ell. En acabant baixà a Cafarnaüm en sa Mare, els seus parents i els seus discípuls, pero no es quedaren allí molts dies.

Paraula del Senyor.

DUMENGE III DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Ell llegia ben clar el Llibre de la Llei per a que compregueren la seua llectura

Lectura del llibre Nehemies 8, 2- 4a. 5 - 6. 8 -10

Per aquells dies:

El sacerdot Esdres portà el llibre de la Llei en presència de tot el poble reunit. En la plaça que hi ha davant de la Porta de l'Aigua, des de bon matí fins al migdia, va estar llegint el llibre als hòmens, a les dònes i als qui podien entendre'l; i tota la gent escoltava atentament la llectura del llibre de la Llei.

Esdres, mestre de la Llei, estava dret dalt d'un cadafal de fusta que havia manat fer expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ya que des d'allí els dominava a tots; i, quan el va tindre obert, tot el poble es posà dret. Esdres beneí al Senyor, gran Deu, i tot el poble, alçant les mans, respongué: «Amén, amén». En acabant, fent una gran reverència, se postraren en el front en terra adorant al Senyor.

Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Deu i els levites explicaven el sentit a fi de que compregueren la seua llectura. El governador Nehemies, Esdres —el sacerdot i mestre de la llei— i els levites, que interpretaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «Hui és un dia consagrat al Senyor, Deu nostre. No ploreu ni estigau trists». Perque tota la gent plorava mentres escoltava les paraules de la Llei. I continuaren dient-los: «Aneu-vos-en ara; mengeu bones tallades de carn, begau begudes dolces i feu part als qui no s'han proveït de res perque hui és un dia sant, consagrat a Deu, nostre Senyor. I no estigau trists, perque el goig del Senyor és la vostra fortalea».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 18, 8. 9. 10. 15 (R./: Jn 6, 63b)

R./ Les teues paraules, Senyor, són esperit i vida.

La llei del Senyor és perfecta
i reconforta l'esperit.
És segur tot lo que el Senyor diu;
per això ell instruïx a l'ignorant. **R./**

Els preceptes del Senyor són ben senzills
i òmplin de goig el cor;
els manaments del Senyor són transparents
i allumenen els ulls del tot. **R./**

El temor del Senyor és cosa santa
i es manté per a sempre més i més;
els seus juïns estan sempre ben presos
i tots són justs i equitatius. *R./*

Accepta les paraules dels meus llavis
i acull els pensaments que naixen del meu cor,
tu, que eres, Senyor, la meua roca,
tu, que eres el meu redentor. *R./*

SEGONA LLECTURA

Vosatres sou Cos de Crist i part dels seus membres

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **12, 12-30**

Germans:

És sabut que el cos humà, sent només u, té molts membres i que tots els membres, encara que en siguen molts, formen un sol cos. Igual passa en Crist. Perque tots nosatres, ya sigam judeus o no judeus, esclaus o lliures, hem segut batejats en un mateix Esperit per a formar un sol cos i a tots se nos ha donat com a beguda el mateix i únic Esperit. Ara be, el cos tampoc consta d'un sol membre, sino de molts.

Si el peu diguera: «Com no soc mà, ya no soc del cos», ¿ya deixaria, per això, de formar part del cos? I encara que l'orella diguera: «Com no soc ull, ya no soc del cos», ¿deixaria per això de ser-ho? Si tot el cos fora ull, ¿cóm podria escoltar? Si tot el cos fora orella, ¿cóm podria oldre?

Pero, Deu ha distribuït cada u dels membres en el cos com li ha paregut convenient. Si tots els membres se reduïren a u només, ¿quin cos seria eixe? Precisament per això, els membres ne són molts encara que el cos n'és u. Per la mateixa raó l'ull no pot dir-li a la mà: «No em fas ninguna falta»; com no pot el cap dir als peus: «No vos necessite».

Al contrari: quan més fràgil pareix un membre més imprescindible és; i aquelles parts del cos que nos pareixen més poc nobles les cobrim en més honor; i les que considerem més indecoroses les tractem en més gran mirament, lo que no necessiten els membres que ya per ells mateixos són decents. Deu mateix dispongué el cos de tal manera que dona més honor als membres que més ho necessiten a fi de que no hi haja desacort en el cos, sino que tots els membres per igual se preocupen els uns dels atres Per això, quan un membre patix, tots patixen en ell i, quan a u el tracten be, tots compartixen la seua alegria».

Puix be, vosatres formeu el cos de Crist i cada u, per la seua part, és u dels seus membres.

Dins de l'Iglésia, Deu ha assignat un lloc a cada u: el primer lloc, als apòstols; el segon, als profetes; el tercer, als mestres; despuix venen els qui tenen el dò de fer milacres; en acabant, els qui tenen la gràcia de curar, d'assistir als necessitats, de presidir l'assamblea i de parlar un llenguage misteriós. Per casualitat, ¿són tots

apòstols o tots són profetes? ¿Són tots mestres o tots fan milacres? ¿Tenen tots el dò de tornar la salut als malalts? ¿Parlen tots llengües misterioses o són capaços tots d'interpretar-les?

Paraula de Deu.

O be, més breu:

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **12, 12-14. 27**

Germans:

És sabut que el cos humà, sent només u, té molts membres i que tots els membres, encara que en siguen molts, formen un sol cos. Igual passa en Crist. Perque tots nosatres, ya sigam judeus o no judeus, esclaus o lliures, hem segut batejats en un mateix Esperit per a formar un sol cos i a tots se nos ha donat com a beguda el mateix i únic Esperit. Ara be, el cos tampoc consta d'un sol membre, sino de molts.

Puix be, vosatres formeu el cos de Crist i cada u, per la seua part, és u dels seus membres.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 4, 18

R./ Aleluya. El Senyor m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres, a proclamar als captius la seua lliberació. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Hui s'han complit estes paraules de l'Escritura

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc **1, 1- 4; 4, 14 -21**

Són molts els qui han mamprés el treball d'escriure una història coherent dels fets ocorreguts entre nosatres de la forma que nos els transmeteren els qui foren testics presencials de tot des del principi i més tart reberen l'encàrrec d'anunciar l'evangeli de Deu. Puix be, ilustre Teòfil, en acabar d'investigar-ho tot minuciosament des dels seus orígens, yo també he decidit escriure-t'ho pel seu orde per a que pugues reconéixer l'autenticitat de l'ensenyança que se t'ha donat.

En aquell temps:

Jesús, ple de la força de l'Esperit Sant, se'n tornà a Galilea; i la seua fama s'estengué per tota la regió. Ensenyava en les sinagogues i gojava de gran prestigi als ulls de tots.

Aplegà a Nazaret, el poble a on s'havia criat i, com tenia per costum, el dissabte entrà en la sinagoga i s'alçà a llegir l'Escritura. Li van donar el llibre del profeta Isaïes. Desenrollant-lo, trobà el passage a on està escrit:

«L'Esperit del Senyor reposa sobre mi ya que ell m'ha ungit per a dur la Bona

Nova als pobres; m'ha enviat a proclamar als captius la seua lliberació i a donar als cegos la vista; a posar en llibertat als oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor».

Enrollà, en acabar, el llibre, li'l donà a l'ajudant i s'assentà. Tota la sinagoga tenia els ulls posats en ell, i Jesús començà a dir-los: «Hui s'han complit estes paraules de l'Escritura que acabeu d'oïr».

Paraula del Senyor.

DUMENGE IV DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Te vaig fer profeta destinat a les nacions

Lectura del llibre del profeta Jeremies 1,4-5; 17-19

En temps de Josies el Senyor me va dirigir esta paraula: «Abans de que et formara en les entranyes de ta mare ya et vaig elegir; abans de nàixer ya et consagré i et vaig fer profeta destinat a les nacions.

Ara, per tant, cenyix-te el vestit i ves a dir-los lo que yo et mane. No els tingues por, que, si no, seré yo qui te'n faré tindre.

Hui faig de tu una ciutat inexpugnable, una columna de ferro, una muralla de bronze que resistirà contra tots: contra els reis i príncips de Judà, contra els sacerdots i contra el seu poble.

Lluitaran contra tu, pero no et podran abatre porque yo estaré al teu costat per a lliurar-te». Ho diu l'oràcul del Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 70, 1-2. 3ab-4a. 5-6ab. 15ab i 17 (R./: Cf. 15ab)

R./ La meua boca anunciarà la teua salvació.

A tu, Senyor, m'ampare,
que no tinga mai un desengany.
Tu, que eres bo, escolta'm,
lliura'm del perill i salva'm. **R./**

Sigues tu el castell del meu refugi,
la meua roca salvadora.
Deu meu, lliura'm de la mà de l'home injust. **R./**

Tu, Deu meu, eres l'esperança meua
i la meua confiança des de chicotet.
En les entranyes de ma mare ya confiava en tu
i, acabat de nàixer, tu ya em sostenies. **R./**

Tots els dies la meua boca
contarà el teu auxili i la teua salvació.
M'instrües tu, Deu meu, des de menut
i encara hui proclame les teues maravelles. **R./**

SEGONA LLECTURA

*Tres coses hi ha que subsistixen: la fe, l'esperança i l'amor;
pero de les tres l'amor és la més gran*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **12, 31–13, 13**

Germans:

Interesseu-vos sempre pels dons més valiosos. Pero ara vos indicaré un camí que és el millor.

¿De qué em serviria parlar els llenguages dels hòmens i dels àngels? Si em faltara l'amor seria com una campana que repica o com uns platerets que atabalen. ¿De qué em valdria tindre el dò de profecia i aplegar a conéixer tots els secrets i tot el saber? ¿De qué em serviria tindre tantíssima fe que fora capaç de moure montanyes? Si em faltara l'amor no seria res. ¿De qué em valdria distribuir als pobres tot lo que tinc i, inclús, deixar-me cremar viu? Si em faltara l'amor no em serviria per a res.

L'amor és comprensiu i servicial; l'amor no sap d'enveges, no és presumit ni orgullós; no és grosser ni egoiste, no s'irrita ni és rencorós; no s'alegra de l'injustícia, sino de la veritat. Tot ho disculpa, sempre confia, sempre espera, tot ho soporta.

L'amor no passarà mai. Vindrà, en canvi, un dia en que el dò de profecia serà inútil; el dò de parlar llenguages misteriosos s'acabarà; el dò de conéixer ya no serà de ninguna necessitat, perque ara el nostre saber és llimitat i llimitada és la nostra inspiració. Pero quan vinga lo perfecte, lo que és incomplet i llimitat desapareixerà. Quan yo era chiquet parlava com un chiquet, pensava com un chiquet, raonava com un chiquet; quan me vaig fer un home vaig dir adeu a les coses de chiquet. Ara veem confusament, com en un spill; en acabant ho vorem tot cara a cara. Ara conec només de forma llimitada; llavors coneixeré del tot, com me coneix el mateix Deu.

En una paraula, tres coses hi ha que subsistixen: la fe, l'esperança i l'amor; pero de les tres l'amor és la més gran.

Paraula de Deu.

O be, més breu:

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **13, 4-13**

Germans:

L'amor és comprensiu i servicial; l'amor no sap d'enveges, no és presumit ni orgullós; no és grosser ni egoiste, no s'irrita ni és rencorós; no s'alegra de l'injustícia, sino de la veritat. Tot ho disculpa, sempre confia, sempre espera, tot ho soporta.

L'amor no passarà mai. Vindrà, en canvi, un dia en que el dò de profecia serà inútil; el dò de parlar llenguages misteriosos s'acabarà; el dò de conéixer ya no serà de ninguna necessitat, perque ara el nostre saber és llimitat i llimitada és la nostra inspiració. Pero quan vinga lo perfecte, lo que és incomplet i llimitat desapareixerà. Quan yo era chiquet parlava com un chiquet, pensava com un chiquet, raonava com un chiquet; quan me vaig fer un home vaig dir adeu a les coses de chiquet. Ara veem

confusament, com en un espill; en acabant ho vorem tot cara a cara. Ara conec només de forma llimitada; llavors coneixeré del tot, com me coneix el mateix Deu.

En una paraula, tres coses hi ha que subsistixen: la fe, l'esperança i l'amor; pero de les tres l'amor és la més gran.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 4, 18

R./ Aleluya. El Senyor m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres, a proclamar als captius la seua lliberació. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Jesús, igual que Elies i Eliseu, no va ser enviat només als del poble d'Israel

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Lluç 4, 21-30

En aquell temps:

En la sinagoga de Nazaret començà Jesús a parlar aixina: «Hui s'han complit estes paraules de l'Escritura que acabeu d'oír». Tots li manifestaven la seua aprovació i s'admiraven de les paraules de gràcia que havia pronunciat. I es preguntaven: «Puix ¿no és este el fill de Josep?».

Jesús els digué: «Segur que em retraureu este refrany: “Mege, cura't a tu mateix. Fes ací, en la teua terra, lo que hem sentit dir que feres en Cafarnaüm». I afegí:

«Vos ho assegure: no hi ha ningun profeta que siga ben mirat en la seua terra. Vos diré més: a ben segur que hi havia moltes viudes en Israel en temps d'Elies, quan, durant tres anys i mig, del cel no caigué ni una gota d'aigua i una gran fam s'apoderà de tot el país. Pero Elies no va ser enviat a ninguna d'elles, sino a una viuda de Sarepta, en el territori de Sidó. I en temps del profeta Eliseu també hi havia molts leprosos en Israel, pero, d'entre ells, ningú va ser purificat del seu mal; només Naaman, un leprós de Síria».

En sentir açò, tots els qui estaven en la sinagoga s'indignaren i, tirant mà de Jesús, el tragueren d'allí i el dugueren a un barranc de la montanya, sobre la qual s'assentava el poble, en l'intenció de despenyar-lo. Pero Jesús se'ls escapà d'entre les mans i se n'anà.

Paraula del Senyor.

DUMENGE V DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Ací em tens, envia'm

Lectura del llibre del profeta Isaïes **6, 1-2a. 3-8**

L'any en que morí el rei Ozies vaig vore al Senyor assentat en un tro altíssim i prominent. L'orla del seu manteu omplia el temple.

L'assistien uns serafins que, drets junt ad ell, se cridaven els uns als altres dient: «¡Sant, sant, sant és el Senyor, Deu de l'Univers; la terra està plena de la seua glòria!». Les brancalades de les portes tremolaven a la clamor d'eixos crits i el temple estava tot ple de fum.

Yo vaig dir: «¡Ai de mi, estic perdut! Yo, que soc un home de llavis impurs i vixc en mig d'un poble de llavis contaminats, he vist en els ulls meus al Rei i al Senyor de l'Univers».

I u dels serafins volà cap a mi duent en la mà una brasa que havia pres de l'altar en unes tenalles; en ella tocà els meus llavis i em digué: «Açò t'ha tocat els llavis: ya ha desaparegut la teua culpa, el teu pecat ya està perdonat».

En seguida vaig oir la veu del Senyor que dia: «¿A qui enviaré? ¿Quí anirà per mi? Yo vaig respondre: «Ací estic, envia'm a mi».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 137, 1-2a. 2bc-3. 4-5. 7c-8 (R./: Cf. 1c)

R./ Te cantaré, Senyor, davant dels àngels.

Senyor, te donaré gràcies de tot cor
i davant dels àngels te vullc cantar;
inclinant el front en terra
me postraré davant del santuari. **R./**

Beneïxc el teu nom per la teua misericòrdia i la teua fidelitat,
ya que la teua paraula la poses damunt del teu bon nom.
Quan yo t'invocue, Senyor, tu m'escoltes
i enfortixes la meua ànima. **R./**

Que et beneïxquen, Senyor, tots els reis del món
en escoltar lo que tu els has manat;
que enaltixquen les obres del Senyor
perque és gran la glòria del Senyor. **R./**

Tu estens el braç i la teua dreta em salva.
Que el Senyor continue favorint-me.
Els teus favors, Senyor, són per a sempre;
acaba tu l'obra de les teues mans. *R./*

SEGONA LLECTURA

Açò és lo que tots prediquem i lo que vosatres heu cregut

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **15, 1-11**

Germans:

Vullc recordar-vos l'Evangelí que vos vaig predicar, el que vosatres acceptàreu. En ell vos manteniú fermes i per ell esteu en camí de salvació si és que el conserveu com vos el vaig anunciar; perquè, si no, s'hauria fet malbé la vostra adhesió a la fe.

Lo primer que yo vos vaig transmetre, com yo ho havia rebut, fon: que Crist, com dien ya les Escritures, morí pels nostres pecats; que fon sepultat i que resucità al tercer dia com ya dien eixes mateixes Escritures; que s'aparegué primer a Pere i, més tart, als dotze. En acabant s'aparegué a més de cincents germans al mateix temps, dels quals molts encara viuen, pero alguns ya han mort. Més tart s'aparegué a Jaume i, de nou, a tots els apòstols. Finalment, se m'aparegué també a mi mateix com si es tractara d'u que naix fòra de temps.

A mi, que soc el més menut d'entre els apòstols i que no em mereixc el nom d'apòstol perquè vaig perseguir a l'Església de Deu. Pero, per gràcia de Deu, soc lo que soc, i eixa gràcia seua no s'ha fet malbé en mi. Ben al contrari, he treballat més que tots els altres; no yo, de segur, sino la gràcia de Deu que treballa ab mi.

Pero de tots els modos, tant si soc yo com si són ells, açò és lo que prediquem i açò lo que vosatres heu cregut.

Paraula de Deu.

O be, més breu:

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **15, 3-8. 11**

Germans:

Lo primer que yo vos vaig transmetre, com yo ho havia rebut, fon: que Crist, com dien ya les Escritures, morí pels nostres pecats; que fon sepultat i que resucità al tercer dia com ya dien eixes mateixes Escritures; que s'aparegué primer a Pere i, més tart, als dotze. En acabant s'aparegué a més de cincents germans al mateix temps, dels quals molts encara viuen, pero alguns ya han mort. Més tart s'aparegué a Jaume i, de nou, a tots els apòstols. Finalment, se m'aparegué també a mi mateix com si es tractara d'u que naix fòra de temps.

Pero de tots els modos, tant si soc yo com si són ells, açò és lo que prediquem i açò lo que vosatres heu cregut.

Paraula de Deu.

Aleluya Mt 4, 19

R./ Aleluya. Vingau i seguiu-me, diu el Senyor, que vos faré peixcadors d'hòmens.

R./ Aleluya.

EVANGELI

Ho van deixar tot i el seguiren

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç 5, 1-11

En certa ocasió, la gent s'aglomerava a l'entorn de Jesús, desijosa d'escoltar la paraula de Deu. Ell, que es trobava a la vora del llac de Genesaret, va vore dos barques buides que estaven amarrades a la voreta: els peixcadors havien desembarcat i rentaven les xàrcies. Pujà Jesús a una de les barques, que era de Simó, i li demanà que l'apartara un poc de terra. En acabant s'assentà en la barca i des d'allí ensenyava a la gent.

Quan acabà de parlar digué a Simó: «Dus la barca mar a dins i caleu les xàrcies per a peixcar». Simó li respongué: «Mestre, hem passat treballant tota la nit i no hem peixcat res; pero, ya que tu ho dius, calaré les xàrcies». Aixina ho feren i van arreplegar tant de peix que les rets estaven a punt de trencar-se. En acabant avisaren per senyes als peixcadors de l'atra barca a fi de que anaren a ajudar-los. Ells s'arrimaren i van omplir tant les dos barques que casi s'afonaren.

Simó Pere, en vore açò, caigué agenollat davant de Jesús i li va dir: «Aparta't de mi, Senyor, que soc un pecador». És que vore una peixca com aquella els havia deixats atònits, ad ell i als qui l'acompanyaven. Igual els passava a Jaume i Joan, fills del Zebedeu, que eren peixcadors com Simó. Pero Jesús va dir a Simó: «No tingues por: des d'ara seràs peixcador d'hòmens».

Tragueren les barques a terra, ho deixaren tot i se n'anaren en Jesús.

Paraula del Senyor.

DUMENGE VI DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

*Malaït l'home que es fia de l'ajuda humana;
beneït qui es fia de l'ajuda del Senyor*

Lectura del llibre del profeta Jeremies 17, 5 -8

Açò diu el Senyor:

«¡Malaït qui es fia de l'home, busca l'ajuda humana i el seu cor s'aparta del Senyor! Serà com un cart en l'estepa de l'Arabà, que no pot vore mai gens de bonança; viurà en mig d'un desert tot ardorós, en una terra salobrenca i inhabitable.

Beneït l'home que es fia de l'ajuda del Senyor i posa en ell la seua confiança: serà com un arbre plantat a rant de l'aigua, que estén les raïls a la vora de la séquia; quan vinga ya l'estiu no ho sentirà; el seu fullage es mantindrà ben fresc i en anys de sequia no s'esglayarà ni deixarà de donar bon fruit».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 1, 1-2. 3-4 i 6 (R./: 39, 5a)

R./ Feliç l'home que ha posat la seua confiança en el Senyor.

Feliç l'home que no seguix els consells dels injusts,
ni va pels camins dels pecadors,
ni s'assenta a la reunió dels descreguts:
el seu goig és la llei del Senyor
i la repassa meditant-la nit i dia. **R./**

Serà com un arbre plantat a la vora de la séquia:
dona fruit quan és el temps
i mai es mustien les seues fulles;
tot lo que mamprén ho du sempre a bon terme. **R./**

No serà aixina la sòrt dels injusts, no;
seran com la palla que s'endú el vent.
Perque el Senyor ampara el camí dels justs
i el dels culpables acaba malament. **R./**

SEGONA LLECTURA
Si Crist no ha resucitat, la vostra fe no té sentit

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **15, 12. 16 -20**

Germans:

Si prediquem que Crist ha resucitat d'entre els morts, ¿cóm és que algú de vosatres va dient que els morts no resucitaran?

Perque si els morts no han de resucitar és que tampoc Crist ha resucitat. I si Crist no ha resucitat, la vostra fe no té ningun sentit i encara esteu sumergits en el pecat; i no cal afegir que també, als qui han mort creent en Crist, els haurem de donar per perduts sense remei. Si lo que esperem de Crist és només per ad esta vida, som els més desgraciats de tots els hòmens.

Pero la veritat és que Crist ha resucitat d'entre els morts i ell és el primer d'entre tots els qui dormen la sòn de la mort.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 6, 23ab

R./ Aleluya. Alegreu-vos i feu festa, perque la vostra recompensa serà gran en el cel.

R./ Aleluya.

EVANGELI
¡Feliços els pobres! ¡Ai de vosatres els rics!

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc **6, 17. 20 -26**

En aquell temps:

Jesús en els dotze baixà de la montanya i es detingué en un lloc pla a on hi havia molts dels seus discípuls i del poble. Havien vingut de tota la Judea, de Jerusalem i de la costa de Tir i de Sidó. Jesús alçà els ulls i, mirant als seus discípuls, va dir:

«¡Qué feliços sou vosatres, els pobres! El Regne de Deu és vostre.

¡Qué feliços sou vosatres, els qui ara passeu fam! Quedareu associats.

¡Qué feliços sou els qui ploreu ara! Perque riureu.

¡Qué feliços sou vosatres quan vos odien els hòmens, quan vos proscriuen, vos insulten i prohibixen usar el nom vostre com a infame per causa del Fill de l'home! Alegreu-vos i feu festa, perque la vostra recompensa és gran en el cel; igual obraren els vostres pares en els profetes.

Pero, ¡ai de vosatres els rics, perque ya teniu el vostre consol!

¡Ai de vosatres, els qui ara ya esteu farts, perque aneu a passar fam!

¡Ai de vosatres, els qui ara rieu, porque vos llamentareu i plorareu!
¡Ai de vosatres quan tot lo món vos alabe! Igual van alabar als falsos profetes
els pares d'esta gent».

Paraula del Senyor.

DUMENGE VII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Deu t'ha posat en les meues mans, pero yo no t'he volgut fer res de mal

Lectura del primer llibre de Samuel 26, 2. 7-9. 12-13. 22-23

Per aquells dies:

Saül, en tresmil soldats israelites, baixà al desert de Zif perseguint a Davit.

Davit i Abisai entraren de nit al campament de Saül i el trobaren dormint, gitat en mig d'un tancat de carros. Tenia la llança clavada en terra junt al seu capçal. Al seu entorn dormien, gitats, Abner i els altres hòmens. Abisai digué a Davit:

«Hui Deu te posa a l'enemic en les teues mans. Ara mateix vaig a clavar-lo en terra d'una llançada. No en caldran dos».

Pero Davit li contestà: «No el mates. No se li pot fer mal, sense culpa, a l'Ungit del Senyor».

Per això, Davit agarrà la llança i el picher d'aigua del capçal de Saül i se n'anaren els dos. No ho va vore ningú, ni ningú es donà conte ni es va despertar: tot lo món dormia; el Senyor els havia enviat un dormir molt pesat.

Davit passà a l'atra banda de la vall i es parà un tros llunt, dalt de la montanya. Els separava una bona distància. Des d'allí cridà: «Rei, ací tinc la teua llança. Que vinga a per ella u dels teus hòmens. El Senyor recompensarà al qui de nosatres és magnànim i lleal de veritat. Hui el Senyor t'ha posat en les meues mans, pero yo no he volgut fer res de mal a l'Ungit del Senyor».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 102, 1bc-2. 3-4. 8 i 10. 12-13 (R./: 8a)

R./ El Senyor és compassiu i benigne.

Beneïx al Senyor, ànima meua,
del fondo del cor beneïx el seu sant nom.
Beneïx al Senyor, ànima meua,
i no t'oblides dels seus favors. **R./**

Ell te perdona tots els teus pecats
i et cura totes les malalties;
ell rescata de la mort la teua vida
i t'assecia d'amor i de tendrea. **R./**

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al castic i ric en l'amor.
No és la seua paga segons els nostres pecats,
ni segons les nostres culpes, la seua retribució. **R./**

Com dista l'Orient de l'Occident,
igual de llunt aparta ell les nostres culpes.
Com un pare s'apiada dels fills,
El Senyor s'apiada dels fidels. **R./**

SEGONA LLECTURA

*Nosatres, igual que portem en el nostre ser l'imatge de l'home de terra,
hem de dur també la de l'home celestial*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **15, 45-49**

Germans:

El primer home, Adam, fon creat com un ser dotat de vida; pero l'últim Adam, com un esperit que dona vida.

No va existir primer el cos espiritual, sino el cos animat; l'espiritual vingué en acabant. El primer home, fet de la terra, era de pols; el segon home ve del cel. L'home de la terra és model dels hòmens de fanc; l'home del cel és model dels celestials.

I nosatres, igual que portem en el nostre ser l'imatge de l'home fet de pols, hem de dur també la de l'home celestial.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 13, 34

R./ Aleluya. Vos done un manament nou, diu el Senyor: que vos ameu els uns als atres com yo vos he amat. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Sigau misericordiosos com el vostre Pare és misericordiós

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç **6, 27-38**

En aquell temps, Jesús va dir als seus discípuls:

Als qui m'escolteu, yo vos dic: «Ameu als vostres enemics i feu be als qui vos odien; beneïu als qui vos malaïxen i pregueu pels qui vos calumnien. Si algú et pega en una galta, para-li l'atra; si algú vol furta-te la capa, dona-li també la túnica. Al qui et demane, dona-li; i al qui et furte lo que és teu, no li ho reclames. Feu als atres lo que voldríeu que ells vos feren.

Perque si ameu només als qui vos volen, ¿quin mèrit teniu? Això també ho fan els pecadors. I si feu be només als qui vos en fan, ¿qué feu de bo? Això també ho fan els pecadors. I si ampreu diners només quan espereu cobrar, ¿quin és el vostre mèrit? També els pecadors presten diners als roïns quan esperen que els els han de cobrar.

¡No!, vosatres heu d'amar als vostres enemics, heu de fer sempre el be i amprar sense esperar res a canvi. D'este modo tindreu una gran recompensa i sereu fills del Deu Altíssim, que és també bo, inclús en els desagraïts i els roïns. Sigau compassius com ho és també el vostre Pare.

No jugeu a ningú i no se vos jujarà tampoc. No condeneu als atres i tampoc se vos condenarà. Perdoneu i se vos perdonarà. Doneu i se vos donarà: vos abocaran en la falda una bona mesura, tupida, sacsada i plena fins al coromull. En la mateixa mesura en que vosatres hajau mesurat se vos mesurarà.

Paraula del Senyor.

DUMENGE VIII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

No alabes a ningú abans de que no haja segut examinat

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic 27, 5-8 (grec 4-7)

De la mateixa manera que es tria en el garbell i queda el rebuig, aixina serà l'escòria de l'home quan siga examinat.

Igual que l'obra del canterer ha de superar la prova del forn, aixina és provat l'home en el moment de discutir.

El fruit demostra el bon conreu de l'arbre; i la paraula demostra lo que té l'home en el cor.

No alabes a ningú abans de que no haja segut examinat; porque eixa és la prova de l'home.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 91, 2-3. 13-14. 15-16 (R./: 2a)

R./ És bo donar gràcies al Senyor.

És bo donar gràcies al Senyor
i cantar al teu nom, oh Altíssim;
proclamar de matí la teua misericòrdia,
i de nit, la teua fidelitat. **R./**

Els justs creixeran com les palmeres,
se faran grans com els cedres del Líban;
plantats en la casa del Senyor,
creixeran en els atris del nostre Deu. **R./**

Encara donaran fruit a la vellea,
continuaran frescs i plens de vigor
per a proclamar que el Senyor és just
i que en la meua Roca no existix la maldat. **R./**

SEGONA LLECTURA

Deu nos dona la victòria per Jesucrist nostre Senyor

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **15, 54-58**

Germans:

Quan este cos nostre corruptible es revista d'incorruptió, quan este ser mortal se revista d'immortalitat, se complirà lo que diu l'Escritura: «La mort ya ha segut vençuda d'arraig. ¿A ón està, oh mort, la teua victòria? ¿A ón està el teu agulló verinós?».

Del pecat li ve a la mort el seu agulló verinós i la força del pecat ve en ocasió de la Llei. Pero devem donar gràcies a Deu que, per Jesucrist nostre Senyor, nos concedix la victòria.

Per tant, germans meus molt ben volguts, mantingau-vos fermes i constants; treballeu cada dia més en l'obra del Senyor, ben segurs de que el Senyor no deixarà sense recompensa els vostres afanys.

Paraula de Deu.

Aleluya Flp 2, 15-16

R./ Aleluya. Resplandireu com estreles en mig del món si manteniu ferma la paraula de vida. **R./** Aleluya.

EVANGELI

La boca parla de lo que es desborda del cor

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc **6, 39-45**

En aquell temps:

Jesús posà als seus discípuls esta comparança: ¿Cóm pot un cego guiar a un atre cego? ¿No caurien els dos dins d'un mateix clot?

No hi ha ningun discípul que siga superior al seu mestre; prou farà per a ser perfecte si aplega a ser com ell.

¿Per qué mires el bri que ton germà té dins del seu ull i no et dones conte de la biga que tu mateix tens dins del teu? ¿Cóm li pots dir al teu germà: «Germà, deixa'm que et traga el bri que tens dins de l'ull», si tu mateix no veus la biga que tens en el teu? ¡Hipòcrita!, trau-te primer la biga del teu ull i ara serà quan t'hi voràs be per a poder traure el bri de l'ull de ton germà.

No hi ha cap arbre bo que done fruits roïns, ni ningun mal arbre que done fruits bons. Pel fruit se coneix l'arbre. Dels carts no es poden collir figues, ni raïms dels albarzers. L'home bo, de la bondat que hi ha dins del seu cor, trau el be; pero l'home roïn, com està ple de maldat, trau el mal. Perque la boca parla de lo que desborda del cor.

Paraula del Senyor.

DUMENGE IX DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Quan vinguen els estrangers a resar, escolta'ls

Lectura del primer llibre dels Reis 8, 41-43

En aquells dies: Salomó pregava al Senyor en el temple, dient:

«Quan els estrangers, que no formen part d'Israel, el teu poble, vinguen de països llunyans, atrets per la teua fama, —ya que hauran sentit parlar de la teua grandea, de la teua mà forta i del poder del teu braç—, i entren a resar en este temple, escolta'ls tu des del cel, a on habites, i concedix-los tot lo que et demanen. Aixina tots els pobles del món te coneixeran i et veneraran igual que el teu poble, Israel, i sabran que este temple, que yo he construït, està dedicat al teu sant nom.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 116, 1. 2 (R./: Mc 16, 15)

R./ Aneu i anuncieu l'Evangelí a tot el món.

O be: Aleluya.

Alabeu al Senyor totes les nacions,
glorifiqueu-lo tots els pobles. **R./**

Perque el seu amor s'ha confirmat sobre nosatres
i la fidelitat del Senyor perdura sempre. **R./**

SEGONA LLECTURA

Si pretenguera seguir agradant als hòmens, yo ya no seria servidor de Crist

Començament de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia 1, 1-2. 6-10

Yo, Pau —apòstol, no per disposició de ninguna autoritat humana, ni per designació de ningun home, sino per Jesucrist i per Deu Pare, que el va resucitar—, i tots els germans que estan en mi, escrivim a les iglésies de Galàcia.

Que Deu, Pare nostre, i Jesucrist, el Senyor, vos concedixquen la gràcia i la pau. Me sorprén que tan pronte hajau desertat del qui vos ha cridat per amor a Jesucrist i que vos hajau passat a un altre evangelí. No és que hi haja realment un altre evangelí; lo que passa és que alguns vos desconcerten intentant deformar l'Evangelí de Crist.

Puix be, si algú vos anuncia un evangeli diferent del que vos vaig anunciar yo —encara que fora yo mateix o un àngel del cel—, que eixe tal siga malaït. Ya vos ho vaig dir en una atra ocasió, i ara vos ho repetixc: Si algú vos predica un evangeli diferent del que heu rebut, que eixe tal siga malaït.

¿Qué dieu ara? ¿Vullc yo guanyar-me l'aprovació dels hòmens o la de Deu? ¿Direu que busque agradar als hòmens? Puix si encara intentara seguir agradant als hòmens, yo ya no seria servidor de Crist.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 3, 16

R./ Aleluya. Deu amà tant al món que li ha donat al seu Fill únic; tots els qui creuen en Ell tenen vida eterna. **R./** Aleluya.

EVANGELI

No he trobat tanta fe ni dins d'Israel

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç 7, 1-10

En aquell temps:

Jesús, quan acabà de parlar a la gent, se'n tornà a Cafarnaüm. Vivia allí un centurió que tenia a punt de morir-se un assistent a qui volia moltíssim. Este oficial, que havia sentit parlar de Jesús, li envià uns ancians dels judeus per a pregar-li que vinguera a salvar al seu criat.

Els emissaris, quan aplegaren a on estava Jesús, li van suplicar en molt d'interés, dient: «Se mereix que li ajudes perque vol de veres al nostre poble, tant que a costes d'ell nos ha construït la sinagoga».

Jesús se n'anà en ells. No estava molt llunt de la casa, quan el centurió li envià a uns amics a dir-li: «Senyor, no et molestes per mi. Yo no soc digne de que entres en ma casa. Per això, ni yo mateix m'he atrevit a vindre a buscar-te; pero dis-ho només de paraula i es posarà bo el meu criat. Perque yo, queestic també subordinat a l'autoritat dels meus superiors, també tinc soldats a les meues òrdens; i si li dic a u que se'n vaja, ell se'n va; i si a un atre li dic que vinga, ell ve; i si al meu criat li mane que faça una cosa, ell la fa».

Quan Jesús ho va oir se va quedar admirat; girant-se cap a la gent que el seguia, va dir: «Vos assegure que no he trobat tanta fe ni dins d'Israel». I quan els enviats tornaren a la casa, van trobar a l'assistent completament bo.

Paraula del Senyor.

DUMENGE X DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Mira, el teu fill està viu

Lectura del primer llibre dels Reis 17, 17-24

Per aquells dies:

El fill de l'ama de casa es ficà malalt. La seua malaltia fon tan greu que el chic expirà. La dòna digué a Elies: «¿Qué tens tu que vore en mi, home de Deu? ¿Has vingut a ma casa per a avivar el recort de les meues culpes i fer morir al meu fill?».

Elies li respongué: «Dona'm al teu fill». Elies, prenent-lo de la falda de la mare, el pujà a l'habitació de dalt, a on ell dormia, el ficà en el llit i en acabant invocà al Senyor, dient: «Senyor, Deu meu: ¿també a la viuda, que m'acull en sa casa, la vas a castigar fent morir al seu fill?». Més tart s'estirà tres voltes sobre el chic i clamà al Senyor: «Senyor, Deu meu: fes que torne a respirar este chiquet».

El Senyor escoltà la súplica d'Elies, al chiquet li tornà la respiració i revixqué. Elies prengué al chiquet, el va dur a la planta baixa de la casa i li'l donà a sa mare, dient-li: «Mira, el teu fill està viu».

La dòna li va dir a Elies: «Ara reconec que eres un home de Deu i que la paraula del Senyor, que tu anuncies, és veritat».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 29, 2 i 4. 5-6. 11 i 12a i 13b (R./: 2a)

R./ T'enaltiré, Senyor, porque m'has salvat.

T'enaltiré, Senyor, porque m'has salvat
i no has permés que se'm riga l'enemic.
Senyor, m'has tret del fondo de l'abisme
i m'has fet viure d'entre els qui baixaven a la fossa. **R./**

Canteu al Senyor, els seus fidels,
alabeu el seu sant nom.
El seu rigor dura un instant,
pero la seua bondat tota la vida.
Si de nit tot eren plors,
de bon matí tot és alegria. **R./**

Escolta'm, Senyor, i tin pietat de mi;
sigues tu la meua ajuda.
Tu pots canviar en goig les meues penes i el meu dol.
Senyor, Deu meu, per sempre t'alabaré. **R./**

SEGONA LLECTURA

*Deu me revelà al seu Fill per a que por tara yo als no judeus
l'anunci de la salvació*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia 1, 11-19

Germans:

Vulle deixar ben clar que l'Evangeli que vos vaig anunciar no és ninguna invenció humana, ni tampoc me l'ha transmés ni ensenyat ningú. És Jesucrist mateix qui me l'ha revelat.

Ya heu sentit parlar, segurament, del meu comportament passat, quan militava en les fi les del judaisme: en quina fúria perseguia yo a l'Iglésia de Deu intentant aniquilar-la; aixina, dins del judaisme, vaig anar guanyant prestigi com a fanàtic defensor de les tradicions dels meus pares.

Pero Deu, que em va elegir des de les entranyes de ma mare, me cridà a la seua gràcia a fi de revelar-me al seu Fill i per a que portara yo als qui no són judeus l'anunci de la salvació. En esta ocasió no vaig consultar a ningun home, ni tampoc vaig pujar a Jerusalem per a parlar en els qui eren apòstols abans que yo, sino que me'n vaig anar a l'Aràbia i d'allí vaig tornar una atra volta a Damasc. Només tres anys més tart vaig pujar a Jerusalem per a conèixer a Pere, i vaig passar quinze dies en ell. No vaig vore a ningun atre apòstol, fòra de Jaume, el parent del Senyor.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 7, 16

R./ Aleluya. Ha aparegut entre nosatres un gran profeta. Deu ha visitat al seu poble.

R./ Aleluya.

EVANGELI

Escolta'm jove, ¡alça't!

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc 7, 11-17

En aquell temps:

Jesús, en companyia dels seus discípuls i molta més gent, se n'anà a un poble nomenat Naïm. Quan ya estaven prop de l'entrada del poble es van trobar en una comitiva fúnebre que eixia d'allí: duyen a soterrar a un mort, fill únic d'una mare viuda.

En vore-la, el Senyor se compadí i li va dir: «No plores». S'acostà al fèretre, li posà la mà damunt, i els qui el portaven se van detindre. I Jesús exclamà: «Escolta'm, jove; ¡alça't!». El qui estava mort s'incorporà i començà a parlar, i Jesús li'l donà a sa mare.

En vore açò, tots els parents van quedar esglayats de temor i glorificaven a Deu. I dien: «Ha aparegut entre nosatres un gran profeta. Deu ha visitat al seu poble». La notícia s'escampà per tota la Judea i per tota la seua contornada.

Paraula del Senyor.

DUMENGE XI DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

El Senyor passa per alt el teu pecat; no moriràs

Lectura del segon llibre de Samuel 12, 7-10. 13

Per aquells dies:

Natan digué a Davit: «Açò diu el Senyor, Deu d'Israel: Yo t'he ungit rei d'Israel i t'he salvat de les mans de Saül. T'he entregat la Casa del teu Senyor i he posat en els teus braços a les seues dònnes. T'he donat la Casa d'Israel i de Judà i, per si tot això fora poc, encara t'afegiré moltes coses més.

¿Per qué has despreciat tu la paraula del Senyor cometent lo que als seus ulls està malvist? A Uries, l'hitita, l'has fet morir a espasa; has pres per muller a la seua dòna i ad ell el vas matar en l'espasa dels amonites. Per això, per haver-me despreciat en prendre per esposa a la dòna d'Uries, l'hitita, l'espasa no s'apartarà mai més de ta casa».

Davit digué a Natan: «He pecat contra el Senyor». Natan li respongué: «Està be: el Senyor passa per alt el teu pecat; no moriràs».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 31, 1-2. 5. 7. 11 (R./: 5d)

R./ Senyor, tu m'has perdonat la culpa i el pecat.

Feliç el qui està absolt de la seua culpa,
aquell a qui li han perdonat el seu pecat.
Feliç l'home a qui el Senyor no li culpa de maldat,
que no té dins d'ell gens de falsia. **R./**

T'he confessat les meues culpes,
no he amagat els meus pecats.
Quan he dit: «Confessaré al Senyor el meus erros»,
tu ya m'has perdonat la culpa i el pecat. **R./**

Tu eres la meua protecció; tu em lliures del pesar.
Tu em rodeges d'aquell goig que yo tinc de vore'm lliure. **R./**

Alegreu-vos, justs, i gogueu-vos en el Senyor;
aclameu-lo tots, hòmens rectes i de cor sincer. **R./**

SEGONA LLECTURA

Yo vixc; pero ya no soc yo qui viu: és Crist qui viu en mi

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia 2, 16. 19-21

Germans:

Sabem que l'home no es justifica per haver complit les obres de la Llei, sino per haver cregut en Jesucrist. Per això nosatres hem cregut en Jesucrist, per a que sigam justificats, no pel compliment de la Llei, sino per la fe en Crist, ya que l'home no hauria pogut ser justificat per Deu només pel compliment de la Llei.

Yo ya estic mort per a la Llei perque la mateixa Llei m'ha dut a la mort. Pero ara, crucificat ab Crist, vixc per a Deu. Yo vixc; pero ya no soc yo qui viu: és Crist qui viu en mi. La meua vida en este món consistix en creure en el Fill de Deu, que m'ha volgut i ha entregat la seua vida per mi. Yo no vullc fer inútil la gràcia de Deu; ya que si algú poguera ser justificat per obra de la Llei, Crist hauria mort inútilment.

Paraula de Deu.

Aleluya 1 Jn 4, 10b

R./ Aleluya. Deu ha segut el primer en amar-nos, tant, que ha enviat al seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Has vist que esta dòna ama moltíssim: és que eren molts els pecats que li han segut perdonats

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc 7, 36-8, 3

En aquell temps:

Un fariseu convidà a Jesús a menjar en ell. Jesús anà a casa del fariseu i es posà en taula. Hi havia en el poble una dòna que duya una vida de pecat. Quan ella va saber que Jesús menjava en casa del fariseu anà en un gerret d'alabastre ple de perfum i es colocà darrere, junt als peus de Jesús. La dòna estava plorant, en les llàgrimes li banyava els peus i en els cabells li'ls eixugava; en acabant li'ls besà i abocà damunt d'ells el perfum.

El fariseu que havia convidat a Jesús, al vore açò, pensà «Si est home fora un profeta sabia quí és esta dòna que està tocant-lo i quina reputació tan mala té».

Jesús li va dir: «Simó, vaig a dir-te una cosa».

Simó li respongué: «Dis-m'ho, Mestre».

Jesús continuà: «Hi havia, en certa ocasió, un acreedor que tenia dos deutors, u li devia deu voltes més que l'atre. Pero com ningú dels dos podia pagar-li, als dos els perdonà el deute. ¿Quin d'ells te pareix que el voldrà més?».

Simó li respongué: «Crec que aquell a qui va perdonar el deute major».

Jesús li va dir: «Tens raó».

I girant-se cap a la dòna, digué a Simó: «¿Veus ad esta dòna? Quan he entrat en ta casa, tu no m'has oferit aigua per als peus; pero ella me'ls ha banyats en les seues llàgrimes i me'ls ha eixugats en els seus cabells. Tu tampoc m'has donat el bes de benvinguda; ella, en canvi, des del moment que ha entrat no ha parat de besar-me els peus. Tu no m'has ungit en oli el cap; pero ella ha abocat sobre els meus peus el seu perfum. Per això et dic que si demostra tant d'amor és perque els seus moltíssims pecats li han segut perdonats. Aquell a qui poc se li perdona poc d'amor és el que manifesta». Més tart digué a la dòna: «els teus pecats te són perdonats». En oir-ho, els atres convidats començaren a pensar: «¿Quí és este, que inclús perdona els pecats?».

Pero Jesús continuà dient a la dòna: «La teua fe t'ha salvat. Ves-te'n en pau».

En acabant d'això, Jesús anava pels pobles i aldees proclamant la Bona Nova del Regne del Cel. L'acompanyaven els dotze i algunes dònes a qui havia curat d'esperits malignes i d'unes atres malalties: eren Maria la Magdalena, de qui Jesús havia fet eixir set dimonis; Joana la muller de Cuza, administrador d'Herodes; Susana i unes quantes més, que assistien a Jesús i als seus discípuls en els seus propis recursos.

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluç 7, 36-50

En aquell temps:

Un fariseu convidà a Jesús a menjar en ell. Jesús anà a casa del fariseu i es posà en taula. Hi havia en el poble una dòna que duya una vida de pecat. Quan ella va saber que Jesús menjava en casa del fariseu anà en un gerret d'alabastre ple de perfum i es colocà darrere, junt als peus de Jesús. La dòna estava plorant, en les llàgrimes li banyava els peus i en els cabells li'ls eixugava; en acabant li'ls besà i abocà damunt d'ells el perfum.

El fariseu que havia convidat a Jesús, al vore açò, pensà «Si est home fora un profeta sabia quí és esta dòna que està tocant-lo i quina reputació tan mala té».

Jesús li va dir: «Simó, vaig a dir-te una cosa».

Simó li respongué: «Dis-m'ho, Mestre».

Jesús continuà: «Hi havia, en certa ocasió, un acreeador que tenia dos deutors, u li devia deu voltas més que l'atre. Pero com ningú dels dos podia pagar-li, als dos els perdonà el deute. ¿Quin d'ells te pareix que el voldrà més?».

Simó li respongué: «Crec que aquell a qui va perdonar el deute major».

Jesús li va dir: «Tens raó».

I girant-se cap a la dòna, digué a Simó: «¿Veus ad esta dòna? Quan he entrat en ta casa, tu no m'has oferit aigua per als peus; pero ella me'ls ha banyats en les seues llàgrimes i me'ls ha eixugats en els seus cabells. Tu tampoc m'has donat el bes de benvinguda; ella, en canvi, des del moment que ha entrat no ha parat de besar-me els peus. Tu no m'has ungit en oli el cap; pero ella ha abocat sobre els meus peus el seu

perfum. Per això et dic que si demostra tant d'amor és perquè els seus moltíssims pecats li han segut perdonats. Aquell a qui poc se li perdona poc d'amor és el que manifesta». Més tart digué a la dona: «els teus pecats te són perdonats». En oir-ho, els altres convidats començaren a pensar: «¿Quí és este, que inclús perdona els pecats?».

Pero Jesús continuà dient a la dona: «La teua fe t'ha salvat. Ves-te'n en pau».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Me miraran a mi, a qui han traspassat

Lectura del llibre del profeta Zacaries 12, 10-11; 13, 1

Açò diu el Senyor:

«Abocaré sobre la dinastia de Davit i sobre els habitants de Jerusalem un esperit d'amor i de clemència. Me miraran a mi, a qui han traspassat i faran per mi un dol com el que es fa per la mort del fill únic; ploraran amargament per mi com se plora per la mort del primer fill.

Aquell dia hi haurà en Jerusalem un dol tan gran com el d'Hadad-Rimmon en la vall de Meguidó».

Aquell dia brollarà una font per a la casa de Davit i per als habitants de Jerusalem, per a llavar els seus pecats i impurees.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 (R./: Cf. 2b)

R./ Tot yo tinc set de tu, Senyor, Deu meu.

Tu, Senyor, eres el meu Deu i yo et delere;
tot yo tinc set de tu
i per tu es desviu este cor meu
com una terra eixuta, exhausta, sense una gota d'aigua. **R./**

Yo et contemplava en el santuari
per a vore't ple de glòria i poderós.
L'amor que em tens val més que la vida,
i per això els meus llavis t'alaben ara. **R./**

Durant tota la meua vida vullc beneir-te
i alçar les mans en alabança del teu nom.
Me sent associat de lo bo i de lo millor,
i la meua boca t'alaba plena de goig. **R./**

Perque tu m'ajudes sempre,
i a l'ombra de les teues ales soc feliç.
La meua ànima s'ha enamorat de tu;
la teua drete em sosté. **R./**

SEGONA LLECTURA

Tots els qui heu segut batejats vos heu revestit de Crist

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia 3, 26-29

Germans:

Tots vosatres, els qui creeu en Jesucrist, sou fills de Deu. Tots els qui heu segut batejats per a incorporar-vos a Crist, de Crist vos heu revestit. Ya no hi ha distinció entre jueus i no jueus, ni entre esclau i lliure, ni entre home i dona.

Tots som una cosa en Jesucrist. I si som de Crist, també som descendents d'Abraham i hereus de les promeses.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 10,27

R./ Aleluya. Les meues ovelles reconeixen la meua veu, diu el Senyor; també yo les reconec i elles me seguixen. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Tu eres el Messies, l'Enviat de Deu. El Fill de l'home ha de patir molt

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc 9, 18-24

En aquell temps:

Un dia que Jesús se trobava resant en un lloc apartat se li acostaren els discípuls. Ell els preguntà: «¿Quí diu la gent que soc yo?».

Els li respongueren: «Uns diuen que tu eres Joan Batiste; uns atres que Elies i uns atres que u dels antics profetes resucitat».

Jesús els tornà a preguntar: «I vosatres, ¿quí dieu que soc yo?».

Pere li respongué: «Tu eres el Messies, l'Enviat de Deu».

Pero Jesús els encarregà molt severament que a ningú digueren res d'açò. I afegí: «El Fill de l'home ha de patir molt; els ancians del poble, els grans sacerdots i els escribes l'han de rebujar; més tart el mataran, pero al tercer dia resucitarà».

I els digué a tots: «Si algú vol ser discípul meu que s'oblidi d'ell mateix, que carregue cada dia en la seua creu i em seguixca. Perque qui vullga salvar la seua vida, la perdrà; pero qui done la seua vida per mi, eixe, la salvarà».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XIII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Eliseu se n'anà en Elies i fon el seu ajudant

Lectura del primer llibre dels Reis **19, 16b. 19 -217**

Per aquells dies:

El Senyor va dir a Elies: «Ungix com a profeta successor teu a Eliseu, fill de Safat d'Abel-Meholà».

Elies anà i va trobar a Eliseu, fill de Safat, que llaurava en dotze parells de bous, i ell mateix conduïa l'últim parell. Elies passà pel seu costat i tirà damunt d'ell el seu manteu de profeta. Eliseu, deixant els bous, corregué darrere d'Elies i li demanà: «Deixa'm dir adeu a mos pares; en acabant vindré i et seguiré». Elies li va respondre: «Ves i torna-te'n. ¿Quí t'ho impedix?».

Eliseu se'n tornà, agafà el parell de bous i els matà; va torrar la carn en el fòc que havia fet en la fusta dels aparells de llaurar, convidà a la seua gent i se'ls van menjar. Més tart se n'anà en Elies i fon el seu ajudant.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 15, 1-2a. i 5. 7-8. 9-10. 11 (R./: Cf. 5a)

R./ Senyor, en l'herència tu eres la meua fillola.

Guarda'm, Senyor, que en tu trobe yo refugi.

Yo dic: «Senyor, només tu em fas feliç».

Senyor, heretat meua i càlic meu: tu eres la meua fillola;

la sòrt meua està en les teues mans. **R./**

Beneït siga el Senyor, que m'aconsella;

inclús de nit, m'instruïx interiorment.

Davant dels meus ulls he posat per a sempre al Senyor

i, en ell a la meua dreta, no vacilaré. **R./**

Per això se m'alegra el cor,

se m'òmpliu de goig les entranyes

i el meu cos reposa esperançat:

perque tu no entregaràs a la mort la meua vida

ni deixaràs caure a la fossa a qui t'és fidel. **R./**

M'ensenyaràs el camí que du a la vida;

m'ompliràs de goig en la teua presència.

Al teu costat, tot és alegria

i delícies per a sempre. **R./**

SEGONA LLECTURA

Heu segut cridats a ser lliures

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia 5, 1. 13-18

Germans:

Crist nos ha lliberat de l'esclavitud per a que vixcam en llibertat. Mantingau-vos, per tant, fermes i no consentiu convertir-vos novament en esclaus.

Vosatres, germans, heu segut cridats a ser lliures. No utiliseu eixa llibertat com un pretext per a fer el vostre propi gust; al contrari, feu-vos esclaus els uns dels altres per amor; perque la Llei es complix tota si es complix este manament només: «Amaràs al pròxim com a tu mateix». Pero si aneu mossegant-vos i vos devoreu els uns als altres, penseu que acabareu destruint-vos mútuament.

Ara, per tant, vos dic: deixeu-vos guiar per les exigències de l'Esperit a fi de no donar satisfacció a les desordenades apetències humanes, perque eixes apetències van contra l'Esperit de Deu, i l'Esperit va contra eixes apetències. L'antagonisme entre ells és tan irreductible que no vos deixa fer lo que voldríeu. Pero si vos deixeu conduir per l'Esperit, ya no esteu baix del domini de la Llei.

Paraula de Deu.

Aleluya 1 Sam 3, 9; Jn 6, 69b

R./ Aleluya. Parla, Senyor, que el teu servent t'escolta; tu tens paraules de vida eterna. R./ Aleluya.

EVANGELI

Se decidí valerosament a encaminar-se cap a Jerusalem

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc 9, 51- 62

Quan ya s'anava acostant el temps de pujar Jesús al cel, se decidí valerosament a encaminar-se cap a Jerusalem. N'envià ad alguns a fi de que se li alvançaren, i ells, de camí, van entrar en una aldea de Samaria per a preparar-li estage. Pero la gent, quan va saber que Jesús se dirigia a Jerusalem, se negà a recibir-lo.

En vore açò, els discípuls Jaume i Joan li digueren: «Senyor, ¿vols que els destruïm en fòc del cel?».

Pero Jesús, encarant-se en ells, els reptà dient-los: «No sabeu de quin esperit sou. El Fill de l'home no ha vingut a perdre les ànimes, sino a salvar-les». I se n'anaren a una atra aldea.

Mentres anaven de camí, u d'ells li va dir: «Yo estic disposat a seguir-te per a on vages».

Jesús li respongué: «Les raboses tenen caus i els pardalets nius; pero el Fill de l'home no té a ón reposar el cap».

A un atre li va dir: «Tu, seguix-me».

Ell li contestà: «Senyor, deixa'm que vaja primer a soterrar a mon pare».

Jesús li digué: «Deixa que els morts soterrin als seus morts; tu dedica't a anunciar el Regne de Deu».

Un atre li va dir també: «Yo estic disposat a seguir-te, Senyor, per a on vagis; pero deixa'm dir primer adeu als de ma casa».

Jesús li contestà: «Qui mira arrere quan posa la mà en l'esteva de l'aladre no és apte per al Regne de Deu».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Yo decantaré cap ad ella, com un riu, la pau

Lectura del llibre del profeta Isaïes 66, 10-14c

Alegreu-vos i feu festa ab Jerusalem tots els qui l'ameu; estigau contents d'ella tots els qui li portàreu dol.

Perque sereu alletats i vos asseciareu en el seu consol i chuplareu de les delícies dels seus pits.

Açò diu el Senyor: «Yo decantaré cap ad ella, com un riu, la pau, i com un torrent que se n'ix, les riqueses de les nacions.

En braços seran portades les seues criatures i les engrunsaran sobre els genolls; igual que una mare consola al seu fill, aixina vos consolaré yo: en Jerusalem sereu consolats.

Quan ho voreu, el vostre cor glatirà de goig, i com l'herba del prat reviuran els vostres ossos». La mà del Senyor se manifestarà als seus serfs.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 65, 1-3a. 4-5. 6-7a. 16 i 20 (R./: 1b)

R./ Aclameu al Senyor tots els de la terra.

Aclameu al Senyor tots els de la terra,
canteu a la glòria del seu nom;
poseu dignitat en l'alabança
i digau-li: ¡qué admirables són les teues obres! **R./**

Tota la terra se't prosterna
per a cantar himnes al teu nom.
Vingau a contemplar les gestes del Senyor,
que tan admirable és en lo que fa pels hòmens. **R./**

Convertí la mar en terra eixuta
i pogueren passar a peu el riu.
En ell tenim posat el nostre goig,
en ell, que ho governa tot en el seu poder. **R./**

Vingau i escolteu-me, fidels del Senyor,
i vos contaré lo que ell va fer per mi.
Beneït siga Deu, que no rebuja la meua súplica
ni em nega mai el seu favor. **R./**

SEGONA LLECTURA

Yo duc impreses en el meu cor les marques distintives de nostre Senyor Jesucrist

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia **6, 14-18**

Germans:

Deu me lliure de gloriar-me en res que no siga la creu de nostre Senyor Jesucrist, en la qual el món ha mort per a mi i yo per al món. ¡Qué més dona estar circumcidats o no estar-ho! Lo únic que importa és ser hòmens nous.

Pau i misericòrdia per a tots els qui s'ajusten ad esta norma i per a tot el poble: l'Israel de Deu.

D'ara en avant, que no m'inquiete més ningú, porque ya tinc prou en dur impreses en el meu cos les marques distintives de Jesús.

Germans: que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist estiga en el vostre esperit. Amén.

Paraula de Deu.

Aleluya Col 3, 15a-16a

R./ Aleluya. Que la pau de Crist exulte en els vostres cors; que la paraula de Crist tinga cabuda entre vosatres en tota la seua riquesa. **R./** Aleluya.

EVANGELI

La pau que els desigeu quedarà en ells

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç **10, 1-12. 17-20**

En aquell temps:

El Senyor designà també a uns atres setantadós discípuls i els envià, de dos en dos, per davant d'ell, a tots els pobles i aldees que pensava visitar.

I els dia: «Hi ha molt que segar i són pocs els segadors. Per tant, demaneu a l'amo dels sembrats que envie més hòmens a segar-los. Aneu: yo vos envie com a corders en mig de llops. No dugau sac, ni serró, ni calcer, i no vos detingau per a saludar a ningú en el camí.

Quan entreu en alguna casa, digau primer: ¡Pau ad esta casa! Si els qui allí viuen són gent de pau, la pau que els desigeu quedarà en ells; pero si no ho són, retornarà a vosatres. Quedeu-vos en la mateixa casa, menjant i bevent de lo que tinguen, porque qui treballa be es mereix el seu jornal. No aneu de casa en casa. Quan arribeu a un poble a on se vos recibisca be, mengeu lo que vos oferixquen, cureu als malalts que hi haja i digau a la gent d'allí: «El Regne de Deu està prop de vosatres».

Pero si entreu en un poble a on no volen recibir-vos, ixcau als seus carrers dient: «Inclús la pols del vostre poble, que se nos ha apegat als peus, nos l'espolem

contra vosatres. Pero sapiau que el Regne de Deu ya està prop». Vos dic que el dia del juí els habitants de Sodoma seran tractats en més clemència que els d'eixe poble».

Els setantadós tornaren tot contents i dient: «Senyor, inclús els dimonis nos obedixen en el teu nom».

Jesús els respongué: «Yo he vist a Satanàs caure des del cel com un rellamp. Yo vos he donat poder per a chafar serps, alacrans i totes les forces de l'enemic; i res ni ningú vos podrà fer mal. Pero, aixina i tot, no vos alegreu tant perque vos obedixquen els esperits malignes com per estar els vostres noms escrits ya en el cel».

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluç 10, 1-9

En aquell temps:

El Senyor designà també a uns atres setantadós discípuis i els envià, de dos en dos, per davant d'ell, a tots els pobles i aldees que pensava visitar.

I els dia: «Hi ha molt que segar i són pocs els segadors. Per tant, demaneu a l'amo dels sembrats que envie més hòmens a segar-los. Aneu: yo vos envie com a corders en mig de llops. No dugau sac, ni serró, ni calcer, i no vos detingau per a saludar a ningú en el camí.

Quan entreu en alguna casa, digau primer: ¡Pau ad esta casa! Si els qui allí viuen són gent de pau, la pau que els desigeu quedarà en ells; pero si no ho són, retornarà a vosatres. Quedeu-vos en la mateixa casa, menjant i bevent de lo que tinguen, perque qui treballa be es mereix el seu jornal. No aneu de casa en casa. Quan arribeu a un poble a on se vos recibisca be, mengeu lo que vos oferixquen, cureu als malalts que hi haja i digau a la gent d'allí: «El Regne de Deu està prop de vosatres».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XV DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

La Llei la tens molt prop de tu per a poder complir-la

Lectura del llibre del Deuteronomi 30, 10-14

Moisés parlà al poble dient-li:

«Escolta la veu del Senyor, Deu teu, guardant els seus manaments i decrets escrits en el llibre d'esta Llei, i convertix-te al Senyor, Deu teu, en tot el cor i en tota l'ànima.

Perque la Llei que hui et done no és cosa tan difícil per a tu que no la pugues alcançar. No està en el cel, ni val dir: «¿quí és capaç de pujar allí per a dur-nos-la i fer-nos-la conèixer per a que la pugam complir?». No està tampoc a l'atra vora de la mar, ni val dir: «¿quí és capaç de travessar la mar per a dur-nos-la i fer-nos-la conèixer per a que la pugam complir?». La Llei la tens molt prop de tu per a poder complir-la; la tens en els llavis i en el cor. Complix-la».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 68, 14 i 17.30-31. 33-34. 36ab i 37 (R./: Cf. 33)

R./ Humils, busqueu sincerament al Senyor
i reviuran els vostres cors.

A tu, Senyor, eleve la meua súplica en esta hora propícia;
que m'escolte la teua gran bondat i que la teua fidelitat m'ajude.
Respon-me, Senyor, en la delícia de les teues gràcies
i, per la teua gran compassió, gira't cap a mi. **R./**

Yo soc un pobre afligit;
que em sostinga, oh Deu, la teua salvació.
Alabaré el nom de Deu en càntics,
proclamaré la seua grandea en acció de gràcies. **R./**

Els humils, quan ho vegem, s'alegraran.
Busqueu sincerament al Senyor i reviuran els vostres cors,
perque el Senyor escolta sempre al desvalgut
i no abandona als seus captius. **R./**

Deu salvarà a Sió i reconstruirà les viles de Judà;
hi haurà qui les habite i les herete.
Els fills dels teus serfs les heretaran
i les habitaran els qui amen el teu nom. **R./**

o be:

Salm responsorial 18, 8. 9. 10. 11 (R./: Cf. 9ab)

R./ Els preceptes del Senyor òmplin de goig el cor.

La llei del Senyor és perfecta
i reconforta l'esperit;
és segur tot lo que el Senyor diu;
per això ell instrüix a l'ignorant. **R./**

Els preceptes del Senyor són ben senzills
i òmplin de goig el cor;
els manaments del Senyor són transparents
i allumenen els ulls del tot. **R./**

El temor de Deu és cosa santa
i es manté per a sempre més i més.
Els seus juïns estan sempre ben presos
i tots són justs i equitatius. **R./**

Són més desijables que l'or fi,
més que tot metal preciós;
són més dolços que la mel,
la mel de la bresca que regalla. **R./**

SEGONA LLECTURA

Tot ho ha creat Deu per Ell i per ad Ell

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses **1, 15-20**

Jesucrist és l'imatge de Deu invisible, el primogènit de tot lo creat, ya que Deu creà totes les coses per Ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, ya siguen trons, dominacions, principats o potestats; tot ho ha creat Deu per Crist i per a Crist. Ell ya existia abans que cosa alguna i tot té en ell la seua consistència.

Ell és també el cap del cos, que és l'Iglésia; en Ell comença tot. Ell és el primogènit dels qui han de resucitar porque Ell en tot és el primer. Deu, efectivament, va voler que en Ell residira la plenitud de totes les coses i que per Ell se reconcilie ab Deu tot l'Univers, fent les paus en tot lo que hi ha, tant en la terra com en el cel, per la mort de Jesucrist en el patíbul de la creu.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 6, 64b. 69b

R./ Aleluya. Les teues paraules, Senyor, són esperit i vida; tu tens paraules de vida eterna. R./ Aleluya.

EVANGELI

Per a mi, ¿quí és el meu pròxim?

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Lluç 10, 25-37

En aquell temps:

Un doctor de la Llei, volent posar a prova a Jesús, li feu este preguntat: «Mestre, ¿qué he de fer per a obtindre la Vida Eterna?».

Jesús li contestà: «¿Qué hi ha escrit en la Llei de Moisés? ¿Qué lliges?».

Ell li respongué: «Amaràs al Senyor, Deu teu, en tot el teu cor, en tota la teua ànima, en totes les teues forces i en tot el teu enteniment; i al teu pròxim com a tu mateix».

Jesús li va dir: «Has respost correctament. Fes açò i viuràs».

Pero el doctor de la Llei, per tal de justificar la seua pregunta, insistí: «I per a mi, ¿quí és el meu pròxim?».

Jesús li digué:

«En certa ocasió, un home, que baixava de Jerusalem a Jericó, caigué en mans d'uns lladres que li robaren tot lo que portava, li pegaren una bona palissa i se n'anaren, deixant-lo mig mort. Poc més tart, baixava pel mateix camí un sacerdot que va vore al malferit, pero, pegant una volta, passà de llarc. Igual va fer un levita que passà per aquell lloc.

Finalment, un samarità, que viajava per aquella contornada, quan aplegà i el va vore malferit, se va commoure, se li acostà, i en acabant de curar-li les ferides en oli i vi, li les embenà, el montà en la seua pròpia cavalcadura, el va dur a un hostel i cuidà d'ell. Al sendemà, quan el samarità hagué d'anar-se'n, li donà dos denaris a l'hostaler i li va dir: «Ocupa't be d'este home; i si gastares més de lo que ara et done, ya t'ho pagaré quan torne».

Puix be, ¿quin d'estos tres hòmens creus tu que es comportà com a pròxim del qui va caure en mans dels lladres?».

El doctor de la Llei contestà: «El qui va tindre misericòrdia d'ell».

Jesús li digué: «Puix ves-te'n i fes tu lo mateix».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XVI DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Senyor, no passes de llarc i queda't en el teu servent

Lectura del llibre del Gènesis 18, 1-10a

Per aquells dies:

Mentres Abraham estava assentat a l'entrada de la tenda, junt a la carrasca de Mambré, perquè feia molta calor, se li aparegué el Senyor. Abraham alçà els ulls i va vore davant d'ell a tres hòmens drets. En vore'ls, se n'anà corrent a rebre-los des de l'entrada de la tenda i es prosternà inclinant el front en terra.

I digué: «Senyor, si he alcançat el teu favor, no passes de llarc i queda't en el teu servent; faré que et duguen aigua per a llavar-vos els peus i que descanseu a l'ombra de la carrasca. Mentrestant, vos duré unes rosques de pa per a que refeu les vostres forces abans de continuar el camí, ja que heu passat prop del vostre servent». Ells li respongueren: «Be està; fes-ho com dius».

Abraham entrà a pressa en la tenda, a on estava Sara, i li digué: «Afanya't, pren tres mesures de la flor de la farina, pasta-la i fes uns pans cuits a la brasa». En acabant correu cap a la corraliça, trià un vedell ben gros i li'l donà a un criat per a que el preparara en seguida. Quan ja ho tenia tot a punt, prengué brullo, llet i el vedell amanit; els ho va servir i ell se quedà dret, al seu costat, baix de la carrasca, mentrimentres s'ho menjaven.

Més tart, li preguntaren: «¿A on està Sara, la teua dona?». Abraham els respongué: «Ací, dins de la tenda». Afegí u d'ells: «L'any que ve, quan tornaré a vore't ací, Sara, la teua muller, haurà tingut un fill».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 14, 2-3a. 3bc-4ab. 5 (R./: 1b)

R./ Senyor, ¿quí podrà quedar-se en ta casa?

Qui es comporta honradament i obra en rectitut;
qui diu la veritat com la pensa
i, quan parla, no sembla calúmnies. **R./**

Qui no fa mal al seu veí
ni diu de ningú res infamant;
qui als seus ulls conten poc els descreguts
i vol i aprecia als qui temen al Senyor. **R./**

Qui no fia els seus diners abusivament
i qui no es ven per a fer-li mal a l'inocent.
Qui obra d'este modo mai sucumbirà. **R./**

SEGONA LLECTURA

*El pla secret de Deu, amagat durant sigles i generacions sanceres,
ara l'ha revelat als creents*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses 1, 24-28

Germans:

Ara estic content de patir per vosatres. D'este modo vaig completant en la meua pròpia carn lo que encara falta als sofriments de Crist en favor del seu cos, que és l'Iglésia. Deu m'ha fet servidor d'esta Iglésia i m'ha confiat l'encàrrec de dur a terme en vosatres el seu message complet.

El pla secret de Deu, amagat durant sigles i generacions sanceres, ara l'ha revelat als creents, fent-los conéixer la glòria i la riquesa que este misteri conté per als qui no són judeus: me referixc a Crist, que viu en vosatres i és l'esperança de la glòria. Eixe Crist anuncie yo, amonestant i instruint a tots els hòmens de la millor manera que sé i que puc; ya que lo que yo vullc és que tots alcancen la plena madurea en la seua vida cristiana.

Paraula de Deu.

Aleluya Cfr. Lc 8, 15

R./ Aleluya. ¡Feliços els qui, en un cor bo i dòcil, guarden la paraula de Deu i donen fruit per la seua constància! **R./** Aleluya.

EVANGELI

Marta l'acollí i Maria ha escollit la millor part

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc 10, 38-42

En aquell temps:

Jesús entrà en un poblet a on una dòna, que de nom se dia Marta, l'acollí en sa casa. Una germana d'ella, de nom Maria, assentada als peus del Senyor, escoltava les seues paraules. Marta, en canvi, anava molt atrafegada en els quefers domèstics per tal d'obsequiar-lo. Per això s'acostà a Jesús i li va dir: «Senyor ¿te pareix be que la meua germana em deixe a soles en tot el treball de la casa? Dis-li, per favor, que m'ajude».

El Senyor li va respondre: «Marta, Marta, estàs inquieta i nerviosa per moltes coses, pero només n'hi ha una que és necessària. Maria ha triat la millor part i ningú li la podrà furta».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XVII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Que el meu Senyor no es moleste si yo torne a parlar

Lectura del llibre del Gènesis 18, 20 -32

Per aquells dies, el Senyor va dir: ¡«Quina clamor tan forta contra Sodoma i Gomorra!, ¡qué greu és el seu pecat! Baixaré a vore si tota la ciutat se comporta com ho denota la clamor que m'està arribant; i si no és tota la ciutat, vullc saber-ho».

Els dos àngels se n'anaren cap a Sodoma, mentres Abraham se quedava en presència del Senyor. Al moment, Abraham se li acostà i li va dir: «¿És cert que faràs desaparèixer tant a l'inocent com al culpable? Si hi haguera en la ciutat cinquanta justs, ¿els faries desaparèixer a tots i no perdonaries a la ciutat per amor als cinquanta justs que n'hi hauria? Mai de la vida podries fer tal cosa: matar al just en el culpable, de modo que l'inocent i el culpable siguen tractats igual. Això, ¡mai de la vida! Tu, que eres el juge de tot el món, ¿deixaries de fer justícia?».

El Senyor li contestà: «Si trobara en la ciutat a cinquanta justs, per amor d'ells, perdonaria a tota la ciutat».

Abraham continuà dient: «Encara m'atreuixc a parlar al meu Senyor, yo que soc tot pols i cendra. Si, per a arribar al número de cinquanta justs, ne faltaren cinc, ¿destruiries, per eixos cinc, tota la ciutat?».

Respongué el Senyor: «No la destruiria si en trobara a quarantacinc».

Abraham insistí: «Supongam que només n'hi haguera quaranta».

Ell li respongué: «En atenció ad eixos quaranta no ho faria». Abraham continuà dient: «Que no es moleste el meu Senyor si insistixc: i ¿si només n'hi haguera trenta?».

Ell li contestà: «No ho faria per consideració ad eixos trenta».

Abraham insistí de nou: «M'atreuixc a parlar al meu Senyor: ¿i si, per una suposició, no n'hi haguera més que vint?».

Li respongué el Senyor: «No la destruiria en atenció ad eixos vint».

Abraham continuà dient-li encara: «Que el meu Senyor no s'enfade si insistixc una volta més: i, ¿si només n'hi haguera deu?».

El Senyor li respongué: «Per atenció ad eixos deu no la destruiria».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 137, 1-2a. 2b-3. 6-7. 8 (R./: 3a)

R./ Quan t'invoque yo, Senyor, tu m'escoltes.

Senyor, te done gràcies de tot cor
i davant dels àngels te vullc cantar;
inclinant el front en terra
me postraré davant del santuari. **R./**

Beneïxc el teu nom per la teua misericòrdia i la teua fidelitat,
ya que la teua paraula la poses per damunt del teu bon nom.
Quan t'invoque yo, Senyor, tu m'escoltes
i enfortixes la meua ànima. **R./**

El Senyor és sublim; mira als humils en bons ulls,
pero als altius se'ls coneix des de ben llunt.
Si camine entre perills, tu em guardes la vida;
estens la mà contra els meus enemics
i la teua dreta em salva. **R./**

El Senyor me favorix del tot.
La teua misericòrdia, Senyor, és per a sempre.
No abandones mai l'obra de les teues mans. **R./**

SEGONA LLECTURA

*Deu vos ha tornat la vida juntament en la de Crist
i vos ha perdonat totes les culpes*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses **2, 12-14**

Germans:

Pel batisme fóreu sepultats ab Crist i ab Ell va resucitar per haver cregut en el poder de Deu, que el va resucitar d'entre els morts.

I morts estàveu vosatres a causa de les vostres culpes i perque vivíeu permanentment en les vostres desordenades apetències humanes. Pero ara Deu vos ha tornat la vida, juntament en la de Crist, i vos ha perdonat totes les culpes. Ha destruït el document acusador que contenia càrrecs contra vosatres i l'ha fet desaparèixer clavant-lo en la creu.

Paraula de Deu.

Aleluya Rm 8, 15

R./ Aleluya. Heu rebut un esperit que vos fa fills i nos fa cridar: Abba, Pare. **R./**
Aleluya.

EVANGELI

Demaneu i Deu vos donarà

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc **11, 1-13**

En aquell temps:

Un dia que estava Jesús pregant en un lloc, quan ya havia acabat de resar, u dels discípuls li va dir: «Senyor, ensenya-nos a resar igual com Joan ensenyava als

seus discípuls».

Jesús els digué: «Quan reseu, digau:

Pare, santificat siga el teu nom.

Vinga el teu Regne.

Dona-nos cada dia el pa que necessitem.

Perdona-nos els pecats,

com també nosatres perdonem als qui nos ofenen.

I no nos deixes caure en la tentació».

En acabant els va dir: «Supongau que u de vosatres va a mijanit a casa d'un amic i li diu: «Amic, deixa'm tres pans, perquè un altre amic meu, que va de viatge, acaba d'aplegar a ma casa i no tinc res que oferir-li». Supongau també que l'altre, des de dins, respon: «per favor, no em molestes ara; ja tinc la porta tancada i els meus fills i yo ya estem gitats; no pretendràs que m'alce per a donar-te uns pans». Puix be, vos assegure que, si no s'alçava a donar-li els pans per raó de la seua amistat, a lo manco per a evitar que seguira molestant-lo, s'alçaria i li donaria tot lo que necessita.

Per això vos dic: demaneu i vos donaran; busqueu i trobareu; toqueu i vos obriran la porta. Perquè qui demana, obté; qui busca, troba; i al qui toca, li obriran la porta. ¿Quin pare, entre vosatres, si un fill li demana peix, li donarà una serp? ¿O be, si li demana un ou, li donarà un alacrà? Puix si vosatres, que sou roïns, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare, que està en el cel, donarà l'Esperit Sant als qui li'l demanen».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA *¿Qué trau l'home de tot el seu esforç?*

Lectura del llibre de l'Eclesiastés 1, 2; 2, 21-23

Vanitat de vanitats, dia el Predicador, vanitat de vanitats i tot és vanitat.

En acabant de que u s'esforça en treballar en destrea, traça i eficàcia, li ho ha de deixar tot a un atre que no s'ha esforçat ni gens, ni poc, per res. També això és vanitat i una gran desgràcia. Perque, de fet, ¿qué trau l'home de tot el seu esforç i de tots els seus afanys en que treballa baix del sol? De dia, tot és desfici, dolor i fatiga, i de nit, ni el seu cap pot descansar.

També açò és vanitat.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 89, 3-4. 5-6. 12-13. 14 i 17 (R./: 1bc)

R./ A lo llarc de les generacions, Senyor,
tu has segut el nostre ampar.

Tu pots reduir als hòmens a la pols
només dient-los. «Torneu-vos-en, fills d'Adam».
Mil anys davant de tu són com el dia que ya ha passat
o com el canvi d'una guàrdia de la nit. **R./**

L'home passa per la vida com un ensomi
o com l'herba que es renova:
florix i verdeja de matí,
i de vesprada es marcix i es seca. **R./**

Ensenya-nos a calcular els nostres dies
per tal d'adquirir un cor sensat.
Torna-te'n, Senyor, ¿qué esperes?,
tin compassió dels teus serfs. **R./**

Assecia-nos dels teus favors, ya de bon matí,
i sempre ho celebrarem plens d'alegria.
Que vinga sobre nosatres la bondat del Senyor, Deu nostre,
i enfortisca i consolide l'obra de les nostres mans. **R./**

SEGONA LLECTURA
Orienteu la vida cap al cel, a on està Crist

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses 3, 1-5. 9 -11

Germans:

Ya que heu resucitat ab Crist, orienteu la vida cap al cel, a on està Crist assentat a la dreta de Deu; poseu el cor en els bens del cel i no en els de la terra. Morts ya al món, la vostra vida està amagada, ab Crist, en Deu. Quan se manifeste Crist, que és la vostra vida, també vosatres apareixereu junt ad Ell plens de glòria.

Per tant, destruïu tot lo que hi ha en vosatres de mundà: la luxúria, l'impurea, les passions desenfrenades, els mals desijos i l'avarícia, que és una espècie d'idolatria.

No aneu enganyant-vos els uns als atres. Despulleu-vos de l'antiga i pecadora condició humana i convertiu-vos en hòmens nous, hòmens que van renovant-se constantment a image del seu Creador, en busca d'un coneiximent d'Ell cada volta més profund. En este orde nou ya no hi ha fronteres de raça, religió, cultura o posició social, perque Crist és la síntesis de tot i està en tots.

Paraula de Deu.

Aleluya Mt 5, 3

R./ Aleluya. ¡Feliços els pobres, aquells que són conscients de la seua necessitat de Deu! El Regne del Cel és per ad ells. **R./** Aleluya.

EVANGELI
Tot lo que volies guardar-te, ¿de qui serà?

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc 12, 13-21

En aquell temps: u del públic digué a Jesús:

«Mestre, dis-li al meu germà que repartisca en mi l'herència».

Jesús li contestà: «Amic: ¿quí m'ha nomenat jube o repartidor d'herències entre vosatres?».

I, dirigint-se a tots, afegí: «Vejau de no caure en l'avarícia, perque la vida de l'home no depén de les seues riqueses».

I els ho va explicar en esta paràbola:

«En certa ocasió, un home ric obtingué de les seues terres una abundant collita. En vore-la, se digué: «I ara, ¿qué faré si no tinc prou lloc per a guardar tanta collita? I decidí: «Ya sé lo que he de fer: tiraré a terra els graners i en faré uns atres més grans a on puga guardar el gra i les atres collites meues. En acabant, ya me podré dir a mi mateix: «gita't, menja, beu i dona't bona vida».

Pero Deu li va dir: «Insensat: esta mateixa nit vas a morir; i tot lo que volies guardar-te ¿de quí serà?». Açò és lo que li passa al qui amontona riqueses pensant només en sí mateix i no se fa ric als ulls de Deu.

Paraula del Senyor.

DUMENGE XIX DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

*En un mateix fet castigaves als enemics i a nosatres nos omplies de glòria,
tu que nos havies cridat*

Lectura del llibre de la Sabiduria 18, 6 -9

Aquella nit de l'eixida d'Egipte havia segut anunciada anticipadament als nostres pares a fi de que es sentiren encorajats en vore complides les promeses en que havien cregut. El teu poble esperava la salvació dels innocents i la perdició dels culpables perque, en un mateix fet, castigaves als enemics i a nosatres nos omplies de glòria, tu que nos havies cridat.

Els fills sants d'un poble bo t'oferiren, a amagatontes, sacrificis i es comprometeren a guardar esta sagrada llei: que tots els del poble sant se solidarisarien en les coses bones igual com s'havien solidarisat en els perills. En acabant començaren a entonar els himnes tradicionals.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 32, 1 i 12. 18-19. 20 i 22 (R./: Cf. 12)

R./ Feliç el poble que el Senyor
s'ha elegit per a la seua heretat.

Justs, aclameu al Senyor;
que dels bons be que es mereix l'alabança.
Feliç la nació de la qual Deu és el Senyor
i el poble que Ell s'ha elegit per a la seua heretat. **R./**

Els ulls del Senyor velen pels seus fidels,
pels qui esperen en la seua misericòrdia,
quan lliura les seues vides de la mort
i els reanima en temps de fam. **R./**

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili i escut nostre que nos protegix.
Que la teua misericòrdia, Senyor, vinga sobre nosatres,
com sempre ho esperem de tu. **R./**

SEGONA LLECTURA

Tenia posada l'esperança en la ciutat que té a Deu mateix per arquitecte i constructor

Lectura de la carta als hebreus **11, 1-2. 8-19**

Germans:

La fe és estar segurs de que existixen els bens que esperem i estar certs de les realitats que encara no veem. Per la fe es guarda en l'Escritura el bon recort dels antepassats.

Per la fe, Abraham, obedí la crida de Deu i es posà en camí cap a la terra que havia de posseir en herència; i va eixir del seu poble sense saber a ón aniria; per la fe residí com un foraster en la terra que Deu li havia promés, vivint en tendes de campanya, cosa que igualment feren Isaac i Jacop, hereus, com ell, de la mateixa promesa; vixqué d'este modo perque tenia posada l'esperança en la ciutat de sòlits fonaments que té a Deu per arquitecte i constructor.

Per la fe, també Sara, que era estèril, quan ya li havia passat l'edat, obtingué la virtut de fundar un llinage; tot, perque es fià de la promesa. Aixina que només d'un home, per cert, sense vigor per a engendrar, naixqué una descendència tan numerosa com les estreles del cel i tan incontable com l'arena de les plages de la mar.

Tots estos moriren sense haver obtingut lo que Deu els havia promés, pero ho van vore en els ulls de la fe i ho saludaren des de llunt, reconeixent d'esta manera que eren estrangers, com gent de pas per aquella terra.

Els qui es comporten d'este modo està clar que estan buscant una pàtria. Ara be; si lo que enyoraven era la pàtria de la qual havien eixit, a temps estaven de tornar-se'n. Pero no; clarament se veu que ells aspiraven a una pàtria millor: la del cel. Per això, Deu se pagava de dir-se el «Deu d'ells» perque els tenia preparada una ciutat. Per la fe, Abraham, posat a prova, oferí en sacrifici a Isaac, que era el seu fill únic, i, per tant, el depositari de les promeses, del qui Deu havia dit: "Isaac assegurarà la teua descendència". Pero Abraham confiava en que Deu seria prou poderós per a resucitar morts. Per això, el fet de recobrar al seu fill era com un anunci simbòlic d'aquella realitat.

Paraula de Deu.

O be, més breu:

Lectura de la carta als hebreus **11, 1-2. 8-12**

Germans:

La fe és estar segurs de que existixen els bens que esperem i estar certs de les realitats que encara no veem. Per la fe es guarda en l'Escritura el bon recort dels antepassats.

Per la fe, Abraham, obedí la crida de Deu i es posà en camí cap a la terra que havia de posseir en herència; i va eixir del seu poble sense saber a ón aniria; per la fe

residí com un foraster en la terra que Deu li havia promés, vivint en tendes de campanya, cosa que igualment feren Isaac i Jacop, hereus, com ell, de la mateixa promesa; vixqué d'este modo perque tenia posada l'esperança en la ciutat de sòlits fonaments que té a Deu per arquitecte i constructor.

Per la fe, també Sara, que era estèril, quan ya li havia passat l'edat, obtingué la virtut de fundar un llinage; tot, perque es fià de la promesa. Aixina que només d'un home, per cert, sense vigor per a engendrar, naixqué una descendència tan numerosa com les estrelles del cel i tan incontable com l'arena de les plages de la mar.

Paraula de Deu.

Aleluya Mt 24, 42 a 44

R./ Aleluya. Vigileu i estigau a punt perque no podeu imaginar en quin moment ha de vindre el Fill de l'home. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Estigau també a punt vosatres

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Lluç 12, 32- 48

En aquell temps, Jesús digué als seus discípuls:

«No tingues por, chicoteta rabera, perque és voluntat del vostre Pare donar-vos el Regne. Vengau els vostres bens i repartiu l'import entre els qui ho necessiten. Feu-vos aixina en un capital que no es deteriora, en un tesor inagotable en el cel, a on no hi ha lladres que el roben ni rovell que el faça malbé. Perque a on tingau la vostra riquesa tindreu el vostre cor».

«Estigau preparats, en el cos cenyit i en la llum encesa. Sigau com els criats que estan esperant que l'amo torne de la boda a fi d'obrir-li tan pronte com arribe i toque a la porta. Feliços aquells criats que l'amo trobe desperts en el moment de la seua vinguda. Vos assegure que es cenyirà, els farà assentar-se en taula i ell mateix els anirà servint. Feliços d'ells si, quan aplegue l'amo, be siga a mijanit, be siga de bon matí, els troba ben desperts.

Per una atra banda, estigau segurs de que, si l'amo de la casa sabera a quina hora hauria de vindre el lladre, no li permetria assaltar-la. Per tant, també vosatres vigileu i estigau a punt perque no podeu imaginar en quin moment ha de vindre el Fill de l'home».

Pere li preguntà: «Senyor, esta paràbola ¿l'has dita només per a nosatres o per a tots?».

El Senyor li respongué: «Vosatres comporteu-vos com l'administrador fidel i prudent a qui l'amo confia el personal de servici de sa casa i li encarrega que tinga ben disposts i a temps els aliments que li corresponen. Feliç aquell criat si l'amo, quan arribe, el troba complint el seu deure. Vos dic que li confiarà tots els seus bens. Pero si, perque està fòra de casa el seu amo, eixe criat se val del seu càrrec per a maltractar als atres criats i criades i per a menjar, beure i emborrachar-se, l'amo, el

dia que aplegue d'improvís, el castigarà severament i el condenarà a la pena que es mereix: a la dels traïdors.

El criat que sap lo que l'amo vol, pero no es capacita per a fer-ho, ni l'obedix, serà castigat molt severament. En canvi, el criat que, per ignorar lo que exigix l'amo, fa alguna cosa mereixedora de castic serà castigat no tan severament. Al qui molt se li ha donat, molt li serà exigit; al qui molt se li confia, molt més se li exigit».

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluç 12, 35-40

En aquell temps, Jesús digué als seus discípuls:

«Estigau preparats, en el cos cenyit i en la llum encesa. Sigau com els criats que estan esperant que l'amo torne de la boda a fi d'obrir-li tan pronte com arribe i toque a la porta. Feliços aquells criats que l'amo trobe desperts en el moment de la seua vinguda. Vos assegure que es cenyirà, els farà assentar-se en taula i ell mateix els anirà servint. Feliços d'ells si, quan aplegue l'amo, be siga a mijanit, be siga de bon matí, els troba ben desperts.

Per una atra banda, estigau segurs de que, si l'amo de la casa sabera a quina hora hauria de vindre el lladre, no li permetria assaltar-la. Per tant, també vosatres vigileu i estigau a punt perque no podeu imaginar en quin moment ha de vindre el Fill de l'home».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XX DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

¡Ai, mare meua! m'has dut al món, a mi que ho tinc tot en contra meua

Lectura del llibre del profeta Jeremies 38, 4-6. 8-10

Per aquells dies:

Alguns dels principals de Jerusalem digueren al rei: «Muiga Jeremies, perquè en els seus sermons no fa més que desmoralisar als soldats que queden en la ciutat i a tots els seus habitants. Este home no vol el bé del poble, sino la seua perdició».

El rei Sedecies els va respondre: «Agafeu-lo; està en les vostres mans». El rei era incapaç de negar-los res. Ells agafaren a Elies i el van ficar dins de la cisterna de Melquies, fill del rei, la qual estava en el pati de la presó, i el baixaren en unes cordes. Com en la cisterna no hi havia aigua, sino fang, Jeremies s'afonà en el tarquim.

Abdemelec ixqué del palau real, anà a buscar al rei i li va dir: «Rei i Senyor meu: no està gens bé açò que han fet eixos hòmens en el profeta Jeremies. L'han tirat a la cisterna, i allí es morirà de fam ara que no hi ha ni pa en la ciutat.».

El rei ordenà a Abdemelec, l'etíop: «Emporta't a tres hòmens i trau de dins de la cisterna al profeta Jeremies abans de que es muiga».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 39, 2. 3. 4. 18 (R./: 14b)

R./ Senyor, vine a pressa en ajuda meua.

Yo espere fermament en el Senyor;
Ell se baixa cap a mi
i escolta els meus gemecs. **R./**

Ell m'ha tret fòra del fang
i del tarquim a on me moria;
posà els meus peus sobre la roca
i assegurà tots els meus passos. **R./**

En la boca m'ha posat un càntic nou,
un himne d'alabança al nostre Deu.
Molts, en vore-ho, s'admiraran
i confiaran més i més en el Senyor. **R./**

Yo soc un pobre desvalgut;
pero tu, Senyor, cuida de mi.
Tu, que eres qui m'ajuda i em llibera,
oh Deu meu, no tardes més. **R./**

SEGONA LLECTURA

Sense acovardir-nos-en, llancem-nos a participar en la carrera que nos correspon

Lectura de la carta als hebreus **12, 1-4**

Germans:

Un gran núvol de testimonis nos rodeja; per tant, desfem-nos de tot impediment i del pecat que nos seduïx; i sense acovardir-nos-en, llancem-nos a participar en la carrera que nos correspon. La nostra meta ha de ser Jesús, qui és oríge i plenitud de la nostra fe; el qual, renunciant a una vida de plaer, acceptà el suplici de la creu sense por a l'ignomínia i ara està assentat a la dreta del Pare.

Tingau, per tant, sempre ben present al qui hagué d'aguantar una oposició tan forta contra ell mateix, de part dels pecadors, a fi de que el desànim no s'apodere de vosatres, ni vos canseu mai de resistir; perque en la vostra lluita contra el pecat encara no heu aplegat a donar la sanc.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 10, 27

R./ Aleluya. Les meues ovelles reconeixen la meua veu, diu el Senyor; també yo les reconec i elles me següeixen. **R./** Aleluya.

EVANGELI

No ha vingut a dur la pau, sino la divisió

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc **12, 49-53**

En aquell temps, Jesús digué als seus discípuis:

«Yo he vingut a botar fòc al món i ¡cóm m'agradaria vore'l ya tot encés! Pero hi ha una prova que he de passar, un batisme que m'ompli d'angústia mentres no s'haja complit.

¿Vos penseu que he vingut a dur la pau al món? Vos dic que no, sino que he vingut a dur la divisió. Perque, ya des d'ara, dins d'una família de cinc persones, hi haurà de dividits tres contra dos i dos contra tres. El pare es posarà en contra del fill, i el fill en contra del pare; la mare renyirà en la seua filla, i la filla en sa mare; la sogra s'enfrontarà a la nora, i la nora s'enfrontarà a la sogra»

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXI DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

De tots els països portaran als vostres germans

Lectura del llibre del profeta Isaïes 66, 18-21

Açò diu el Senyor:

«Yo conec les obres de tots els hòmens i els seus pensaments. Yo mateix vindré per a reunir a la gent de totes les nacions i de totes les llengües; tots vindran ací per a vore la meua glòria, els donaré una senyal i, d'entre ells, enviaré ad alguns dels supervivents a les atres nacions: a Tarsis, Etiopia i Líbia, a Masoc, Tubal i Grècia, i a les illes lluntes que no havien sentit mai parlar de mi ni havien vist mai la meua glòria.

I anunciaran la meua glòria a les nacions i de tots els països, com una ofrena al Senyor, portaran als vostres germans. Els duran a cavall, en carruages i en lliteres, montats en mules i en dromedaris, fins a la Montanya Santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran d'igual modo com els israelites duen, en vaixela pura, les seues ofrenes al temple del Senyor. I d'entre ells ne triaré ad alguns per a fer-los sacerdots i levites, diu el Senyor».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 116, 1. 2 (R./: Mc 16, 15)

R./ Aneu i anuncieu l'Evangelí a tot el món.

O be: Aleluya.

Alabeu al Senyor totes les nacions,
glorifiqueu-lo tots els pobles. **R./**

Perque el seu amor s'ha confirmat sobre nosatres
i la fidelitat del Senyor perdura sempre. **R./**

SEGONA LLECTURA

El Senyor corrig als qui ama

Lectura de la carta als hebreus 12, 5-7. 11-13

Germans:

No deveu oblidar aquella exhortació paternal de l'Escritura: «fill meu, no desatengues la correcció del Senyor ni et desanimes quan ell te reprén, porque el Senyor corrig al qui ama i castiga als fills que més s'estima».

Accepteu vosatres el castic educador, que és senyal del tracte que Deu vos dona com a fills. Perque, ¿quin pare no corrige als seus fills?

En el moment de rebre-lo no hi ha castic que nos resulte agradable; sempre nos causa dolor; pero en acabar de passar per ell nos proporciona, com a fruit, una vida honrada i en pau. Per això, enfortiu ara les vostres dèbils mans, consolideu els vostres vacilants genolls i encamineu els vostres passos per sendes planes. Aixina el peu del qui coixeja ya no es farà més mal, sino que es podrà curar.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 14, 5

R./ Aleluya. Yo soc el camí, la veritat i la vida, diu el Senyor; no arriba ningú al Pare, sino el qui va per mi. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Vindrà gent de l'Orient i de l'Occident i s'assentarà en taula en el Regne de Deu

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Lluc 13, 22-30

En aquell temps:

Jesús, anant de camí cap a Jerusalem, ensenyava a la gent dels pobles i viles per a on passava.

En certa ocasió, u li preguntà: «Senyor, ¿són pocs els qui se salvaran?».

Ell li respongué: «Esforceu-vos en entrar per la porta estreta, perque vos assegure que molts voldran entrar, pero no podran. En acabant de que l'amo de la casa s'haurà alçat a tancar la porta, els qui vos haureu quedat fòra començareu a tocar dient: «Senyor, obri-nos». Pero ell vos respondrà: «no sé d'a ón sou». Aixina i tot, començareu a dir-li: «Nosatres hem menjat i begut en tu, i tu has ensenyat en les nostres places».

Pero ell vos tornarà a dir: «No sé d'a ón sou. Fugiu llunt de mi, vosatres que heu estat sempre fent el mal». Allí plorareu i vos cloixiran les dents quan vejau a Abraham, Isaac i Jacop, i a tots els profetes, en el Regne de Deu, mentres que a vosatres vos tiraran fòra. I vindrà gent de l'Orient i de l'Occident, del nord i del sud, i s'assentarà en taula en el Regne de Deu.

Mireu: els qui ara són els últims seran els primers, i els primers d'ara seran els últims en acabant».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Fes-te com un chiquet i Deu s'apiadarà de tu

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic 3, 17-20. 28-29

Fill meu, si eres ric, sigues humil i seràs més benvolgut que l'home generós. Per més gran que sigues, fes-te com un chiquet i Deu s'apiadarà de tu; perquè és gran la misericòrdia de Deu, i als humils els manifesta la seua glòria.

No té ni cura ni remei el mal dels descreguts perquè és brot de mala planta. El sabi s'estima els proverbis dels qui saben, i l'orella atenta s'alegra d'oïr parlar en sabiduria.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 67, 4-5ac. 6-7ab. 10-11 (R./: Cf. 11b)

R./ El Senyor dona casa als desvalguts.

Els justs són feliços i s'alegren
cantant en presència del Senyor.

Alabeu al Senyor, canteu himnes al seu nom;
alegreu-vos davant d'Ell per la seua victòria. **R./**

El Senyor és pare d'òrfens i defensor de viudes
des del lloc sant a on residix.

El Senyor dona casa als desvalguts,
llibera als presoners i els enriquix. **R./**

Vas fer caure, oh Deu, una pluja generosa
per a refer la teua heretat que estava extenuada.

La teua ramera pasturà en eixes terres fèrtils
que la teua bondat, oh Deu, preparava per als pobres. **R./**

SEGONA LLECTURA

Vos heu acostat a la montanya de Sió, a la ciutat del Deu viu

Lectura de la carta als hebreus 12, 18-19. 22-24a

Germans:

Vosatres no vos heu acostat, com els israelites, ad aquella montanya palpable del Sinaí, tota ella fòc ardent, fosc i negra nuvolada, o al fragor de la tempestat; ni vos ha calgut oïr el clamor de la corneta ni la veu d'aquelles paraules que als

israelites, en oir-les, els feu suplicar que no els seguira parlant Deu.

Vosatres, en canvi, vos heu acostat a la montanya de Sió, a la ciutat del Deu viu, a la Jerusalem celestial. Allí està l'assemblea dels àngels innumerables i la reunió festiva dels privilegiats, inscrits com a primers ciutadans del cel; allí està Deu, juge de tots; allí estan les ànimes dels justs que ya han arribat a la meta del seu destí, i allí està el mediador de la Nova Aliança, Jesús.

Paraula de Deu.

Aleluya Mt 11, 29ab

R./ Aleluya. Accepteu el meu jou i feu-vos discípuls meus, que soc senzill i humil de cor. R./ Aleluya.

EVANGELI

Qui s'enaltix serà humiliat, pero qui s'humilia serà enaltit

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç 14, 1. 7-14

Un dissabte, Jesús anà a menjar a casa d'u dels principals fariseus. I ells l'estaven espiant.

En vore Jesús que els convidats se triaven els llocs d'honor, els propongué esta paràbola: «Quan algú et convida a un banquet de bodes, no et poses en el lloc d'honor; mira que, si hi haguera un atre convidat més honorable que tu, vindria qui vos ha convidat als dos i et diria: «cedix-li ad este el lloc», i tu, tot avergonyit, hauries d'ocupar l'últim lloc.

Al contrari, quan t'hagen convidat, ves a ocupar l'últim lloc; aixina, en entrar qui et va convidar, te dirà: «amic, puja més amunt». D'este modo creixerà el teu prestigi davant dels atres convidats. Perque qui pretenga enaltir-se serà humiliat, pero qui s'humilie, serà enaltit».

En acabant, dirigint-se al qui l'havia convidat, li va dir: «Quan faces un dinar o un sopar, no convides als teus amics, ni als teus germans, ni als atres parents teus, ni als veïns rics, no siga cosa que ells te conviden posteriorment i ya hauràs quedat recompensat. Més be, quan dones un banquet de festa, convida als pobres, als invàlits, als coixos i als cegos.

Els no tenen res per a recompensar-t'ho; i, precisament per això, seràs feliç: perque Deu t'ho recompensarà quan resuciten els justs».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXIII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

¿Quí pot descobrir la voluntat del Senyor?

Lectura del llibre de la Sabiduria 9, 13 -18

¿Quin home coneix els designis de Deu? ¿Quí pot descobrir la voluntat del Senyor? Perque els pensaments dels mortals són insegurs i els nostres raonaments incerts. I és que el cos mortal és un pes per a l'ànima i esta barraca de terra és una càrrega per a l'esperit capaç de meditar.

Si a penes coneixem les coses de la terra, si nos costa treball descobrir lo que duem entre mans, ¿quí seria capaç de trobar el rastre de les coses del cel? ¿quí coneixeria els teus designis si tu mateix no li hagueres donat sabiduria enviant-li des del cel el teu sant esperit? Només aixina és com s'han adreçat els camins dels qui viuen en la terra i els hòmens han deprés a descobrir lo que t'agrada.

I als qui et complauen, Senyor, des del principi, la sabiduria els salvarà.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 89, 3-4. 5-6. 12-13. 14 i 17 (R./: 1)

R./ A lo llarc de les generacions, Senyor,
tu has segut el nostre ampar.

Tu pots reduir als hòmens a la pols
només dient-los. «Torneu-vos-en, fills d'Adam».
Mil anys davant de tu són com el dia que ya ha passat
o com el canvi d'una guàrdia de la nit. **R./**

L'home passa per la vida com un ensomi
o com l'herba que es renova:
florix i verdeja de matí,
i de vesprada es marcix i es seca. **R./**

Ensenya-nos a calcular els nostres dies
per tal d'adquirir un cor sensat.
Torna-te'n, Senyor, ¿qué esperes?,
tin compassió dels teus serfs. **R./**

Assecia-nos dels teus favors, ya de bon matí,
i sempre ho celebrarem plens d'alegria.
Que vinga sobre nosatres la bondat del Senyor, Deu nostre,
i enfortisca i consolide l'obra de les nostres mans. **R./**

SEGONA LLECTURA

Accepta'l, no com a un esclau, sino com a un germà benvolgut

Lectura de la carta de sant Pau a Filemó **9b-10. 12-17**

Benvolgut germà:

Yo, Pau, l'ancià, presoner ara per Jesucrist, te recomane a Onèssim, el meu fill, a qui he engendrat en la fe estant entre cadenes. Ara te'l retorne com si fora yo mateix. M'hauria agradat retindre'l junt a mi per a que em servira en lloc de servir-te, ara que estic encadenat en la presó per causa de l'Evangelí. Pero no he volgut fer res sense contar en tu a fi de que este favor, que ara et demane, me'l faces en tota llibertat i no a la força. ¡Qué sap u si ell, providencialment, se separà de tu per un breu temps per a que el pogueres recobrar ara per a sempre, i, no ya com a un esclau, sino molt millor, com a un germà benvolgut! Ya ho és moltíssim per a mi; pero més encara ho ha de ser per a tu, no únicament com a persona, sino també com a cristià. Per tant, si de veres me tens per amic teu, rebex-lo com si fora yo mateix.

Paraula de Deu.

Aleluya Sal 118, 135

R./ Aleluya. Deu meu, fes que deprenga els teus camins; guia'm en la teua veritat. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Aquell de vosatres que no renuncie a tot lo que té, no pot ser discípul meu

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc **14, 25-33**

En aquell temps:

Mentres Jesús anava de camí, acompanyat de molta gent, se girà i els va dir: Qui vullga vindre-se'n en mi, ha d'estar disposat a deixar pare i mare, dòna, fills, germans i germanes, i inclús la seua pròpia vida. Si no és aixina, no pot ser discípul meu.

Qui no està disposat a carregar en la seua pròpia creu per a seguir-me, tampoc pot ser discípul meu.

Si algú de vosatres vol construir una torre, ¿no s'assentarà primer a calcular el preu i comprovar si té prou diners per a acabar-la? Perque, si en acabant de fer els fonaments, no poguera dur a terme l'obra, tots els qui ho vorien se riurien d'ell dient: «Este home es posà a construir, pero no pogué acabar».

O be: si un rei vol anar a fer la guerra contra un atre rei, ¿no es posarà primer a calcular si en deumil soldats pot fer front a l'enemic que alvança contra ell en uns vintmil? Perque si vera que no pot, quan l'atre rei encara estiguera prou llunt, li enviaria una delegació a negociar la pau.

Del mateix modo, aquell de vosatres que no renunciï a tot lo que té, no pot ser discípul meu.

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXIV DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

El Senyor se va desdir de l'amenaça que havia pronunciat contra el seu poble

Lectura del llibre de l'Èxodo 32, 7-11. 13 -14

Per aquells dies:

El Senyor digué a Moisès: «Ves i baixa al pla, que s'ha pervertit el teu poble, el que tu havies fet eixir de la terra d'Egipte. Pronte s'ha desviat del camí que yo li havia marcat. S'han fet un vedell d'or i l'han adorat; li oferixen sacrificis i diuen: «Poble d'Israel, ací tens al teu deu, el qui t'ha fet eixir de la terra d'Egipte».

I el Senyor continuà dient a Moisès: «Veig que este poble és un poble ingovernable. Deixa que s'inflame contra ell la meua indignació i no en deixaré ni a u. I de tu faré un gran poble».

Pero Moisès suplicà al Senyor, Deu seu, dient: «¿Per qué, Senyor, s'encén la teua indignació contra el teu poble, que tu l'has fet eixir de la terra d'Egipte en gran poder i en forta mà?»

Recorda-te'n dels teus serfs Abraham, Isaac i Jacop i del jurament que els feres per tu mateix dient-los: «faré que la vostra descendència siga tan numerosa com les estrelles del cel; i tota esta terra, de la qual vos he parlat, la donaré als vostres descendents per a que la posseïxquen per a sempre».

I el Senyor se va desdir de l'amenaça que havia pronunciat contra el seu poble.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 50, 3-4. 12-13. 17 i 19 (R./: Lc 15, 18)

R./ Tornaré a on està mon pare i li diré: Pare, he pecat.

Compadix-te de mi, Deu meu,
tu que tant me vols;
tu, que eres tan bo, borra les meues faltes,
renta'm ben be de les meues culpes
i purifica'm tu dels meus pecats. **R./**

Deu meu, crea en mi un cor ben pur
i fes renàixer dins de mi un esperit ben recte.
No me tires fòra de la teua presència
ni apartes de mi el teu esperit sant. **R./**

Obri'm, Senyor, els llavis
i la meua boca proclamarà la teua alabança.
El sacrifici que t'ofereix és un cor apesarat;
un cor contrit i humiliat,
tu, Deu meu, mai no el desdenyés. **R./**

SEGONA LLECTURA
Jesús vingué al món a salvar als pecadors

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu **1, 12-17**

Bon germà:

Estic agraït a nostre Senyor Jesucrist perquè m'ha sostingut en la seua força i s'ha fiat de mi en posar-me al seu servici. I això que en un altre temps blasfemava contra ell i perseguia a l'Església en violència. Però com no tenia fe en ell i no sabia lo que me fea, Deu s'apiadà de mi i m'abocà la seua gràcia, omplint-me de fe i d'amor cristià.

Lo que ara dic és doctrina de fe, que deu ser acceptada sense reserves: que Jesucrist va vindre al món a salvar als pecadors, d'entre els quals yo soc el primer. Precisament per això, Deu s'ha compadit de mi i Jesucrist ha abocat sobre mi, a mans ben plenes, la seua generositat per a eixemple d'aquells que, per creure en Ell, obtindran la Vida Eterna.

Al qui és el Rei de l'Univers, al Deu immortal, invisible i únic, honor i glòria per a sempre. Amén.

Paraula de Deu.

Aleluya 2 Cor 5,19

R./ Aleluya. Deu va fer les paus en el món per mig de Jesucrist i a nosatres nos ha confiat la missió de la pau. **R./** Aleluya.

EVANGELI

En el cel hi ha molta alegria per un sol pecador que es convertisca

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc **15, 1-32**

En aquell temps:

Veent que tots els publicans i pecadors s'acostaven a Jesús per a escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i dien: «Este acull als pecadors i menja en ells». Per això, Jesús els contà esta paràbola:

«¿Quí de vosatres, si tinguera cent ovelles i se li'n perguera una, no deixaria en el camp les altres norantanou i se n'aniria a buscar la que se li havia perdut? I quan la

trobara, ¿veritat que, tot content, se la posaria als muscles i, en arribar a casa, reuniria als seus amics i veïns i els diria: «Vingau a celebrar-ho perque he trobat l'ovella que se m'havia perdut?». Puix yo vos assegure que, igualment, hi ha més alegria en el cel per un pecador que es convertix que per norantanou justs no necessitats de conversió.

O també, ¿quina dòna, si tinguera dèu monedes i se li'n perguera una, no encendria una llum, agranaria la casa i la buscaria en interès fins que la trobara? I en trobar-la, ¿veritat que reuniria a les amigues i veïnes i els diria: «feliciteu-me, perque he trobat la moneda que se m'havia perdut?» Puix yo vos dic que també s'alegren els àngels de Deu per un sol pecador que es convertix».

També els contà Jesús esta atra paràbola: «Hi havia una volta un pare que tenia dos fills. Un dia el més jove li digué: «Pare, dona'm la part que em pertoca de l'herència». El pare els repartí els seus bens. Pocs dies més tart, el fill més jove arreplegà tot lo que tenia i se n'anà cap a un país molt apartat; una volta allí, s'ho malgastà tot vivint com un perdut.

Quan estava ya sense diners, sobrevingué una gran fam en aquella regió i ell començà també a passar necessitat. Per això, demanà treball a un propietari del país, que l'envià als seus camps a guardar porcs. Ell hauria volgut omplir-se l'estòmec de les garrofes que es menjaven els porcs, pero no li'n donava ningú.

Aixina que ho recapità i es digué: «¡Quànts jornalers en casa de mon pare tenen pa de sòbres, mentres yo ací m'estic morint de fam!». Tornaré a casa de mon pare i li diré: «Pare, he pecat contra Deu i contra tu; ya no mereixc que em digues "fill". Tracta'm com a u dels teus treballadors». Immediatament, se posà en camí cap a la casa de son pare.

Encara estava llunt d'allí, quan son pare el va vore i, commogut profundament, ixqué corrent al seu encontre, se li tirà al coll, abraçant-lo, i el besà. El fill començà a dir-li: «Pare, he pecat contra Deu i contra tu; ya no mereixc que em digues "fill"».

Pero el pare va manar als seus criats: «Porteu-li a pressa la millor roba i vestiu-lo; poseu-li un anell en el dit i calcer en els peus. En acabant, tragau el vedell més gros i mateu-lo; menjarem i farem festa perque este fill meu, que ya el donava per mort, ha tornat viu; ya el donava per perdut i l'hem retrobat».

Mentrestant, el fill major tornava ya del camp. Quan s'acostava a la casa, va sentir la música i el soroll del ball i, cridant a u dels criats, li preguntà qué significava tot allò. Ell li contestà: «És que ton pare ha fet matar el vedell més gros perque el teu germà ha tornat sà i bo». El germà major s'indignà i es negava a entrar, i això que el pare ixqué a demanar-li en insistència que passara dins. I responent a les súpriques del pare, li va dir: «Des de fa molts anys estic treballant per a tu, sense haver-te desobedit en res, i tu no m'has donat mai ni un sol cabrit per a menjar-me'l en els meus amics. I ara que torna eixe fill teu, havent malgastat els teus diners en males dònes, resulta que fas matar el vedell més gros».

El pare li contestà: «Fill, tu sempre has estat al meu costat i tot lo que yo tinc és teu. Pero ara devies alegrar-te i fer festa perque este germà teu, que ya el donàvem per mort, ha tornat viu: ya el donàvem per perdut i l'hem retrobat».

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç 15, 1-10

En aquell temps:

Veient que tots els publicans i pecadors s'acostaven a Jesús per a escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i dien: «Este acull als pecadors i menja en ells». Per això, Jesús els contà esta paràbola:

«¿Quí de vosatres, si tinguera cent ovelles i se li'n perguera una, no deixaria en el camp les altres norantanou i se n'aniria a buscar la que se li havia perdut? I quan la trobara, ¿veritat que, tot content, se la posaria als muscles i, en arribar a casa, reuniria als seus amics i veïns i els diria: «Vingau a celebrar-ho perquè he trobat l'ovella que se m'havia perdut?». Puix yo vos assegure que, igualment, hi ha més alegria en el cel per un pecador que es convertix que per norantanou justs no necessitats de conversió.

O també, ¿quina dòna, si tinguera deu monedes i se li'n perguera una, no encendria una llum, agranaria la casa i la buscaria en interès fins que la trobara? I en trobar-la, ¿veritat que reuniria a les amigues i veïnes i els diria: «feliciteu-me, perquè he trobat la moneda que se m'havia perdut?» Puix yo vos dic que també s'alegren els àngels de Deu per un sol pecador que es convertix».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXV DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Contra els qui «compren en diners gent necessitada»

Lectura del llibre del profeta Amós 8, 4 -7

Escolteu açò els qui escorreu als pobres i despulleu als desvalguts dient: «¡Quàn passarà la festa de la lluna nova per a poder vendre el blat i quàn passarà el dissabte per a poder obrir els graners!». Perque rebaixeu les mesures quan veneu el gra i, en cobrar, aumenteu els preus; perque feu trampes en els pesos i veneu la farina mesclada de segó; perque per a poder tindre un esclau compreu per diners a gent necessitada, i al pobre, per un parell de sandàlies. El Senyor jura, per la glòria de Jacop, que no oblidarà mai tot açò que feu.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 112, 1-2. 4-6. 7-8 (R./: Cf. 1a i 7b)

R./ Alabeu al Senyor, que trau de l'infortuni al pobre.

O be: Aleluya.

Alabeu, servidors del Senyor,
alabeu el nom del Senyor;
beneït siga el nom del Senyor
des d'ara i per a sempre. **R./**

El Senyor s'eleva sobre les nacions
i la seua glòria sobre el cel.
¿Quí, com el Senyor, Deu nostre,
que habita en les altures i des d'allí
s'inclina per a mirar el cel i la terra? **R./**

Ell alça de la pols al desvalgut
i trau de l'infortuni al pobre
per a assentar-los entre els príncips
i els poderosos del seu poble. **R./**

SEGONA LLECTURA

Feu pregàries per tots els hòmens a Deu, que vol que tots se salven

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu 2, 1-8

Te recomane, en primer lloc, germà meu, que es facen pregàries, súpliques, oracions i accions de gràcies per tots els hòmens: pels reis i per tots els qui tenen autoritat sobre la terra, per a que pugam dur, de forma tranquil·la i serena, una vida de pietat i de decència. Açò és bo i agradable a Deu, el nostre Salvador, que vol que tots els hòmens se salven i arriben al coneiximent de la veritat.

Perque hi ha un deu només, i un únic mediador entre Deu i els hòmens: l'home Jesucrist, que entregà la seua vida per a rescatar la llibertat de tots. Esta és la gran prova del pla de Deu, feta pública en el temps apropiat. De tot açò he segut constituït pregoner i apòstol a fi d'instruir en la fe i en la veritat a totes les nacions. I conste que açò que dic és veritat i no ment.

És, per tant, el meu desig que tots els hòmens preguen, allí a on estiguen, alçant les mans netes d'ira i de divisions.

Paraula de Deu.

Aleluya 2 Cor 8, 9

R./ Aleluya. Jesucrist, que és ric, se va fer pobre per a enriquir-nos en la seua pobrea.

R./ Aleluya.

EVANGELI

No podeu servir a Deu i a les riqueses

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç 16, 1-13

En aquell temps, Jesús dia als seus discípu·ls:

A un home ric li van denunciar que el seu administrador malversava els seus bens. L'amo el cridà i li va dir: «¿Qué és açò que m'han dit de tu? Dona'm contes de la teua administració que des d'ara quedes despedit del càrrec».

L'administrador se posà a pensar: ¿Qué vaig a fer, ara que l'amo em despacha i em lleva l'administració? Yo, per a cavar, no tinc forces i anar a captar me fa vergonya. ¡Ah!, ya sé lo que he de fer per a trobar als qui m'acolliran en les seues cases quan hauré perdut el càrrec.

I començà a cridar, u per u, als deutors de l'amo. Al primer li preguntà: «¿Quànt li deus al meu amo?». Ell li contestà: «Cent gerres d'oli». I ell digué: «Puix a pressa, pren els teus albarans, assenta't i escriu-ne u que diga "cinquanta"». A un atre li va dir: «I tu, ¿quànt deus?». Ell li respongué: «Cent sacs de blat». Ell li digué: «Puix ací tens els teus albarans; escriu-ne u que diga "huitanta"». Quan l'amo ho va saber, alabà l'astúcia d'aquell administrador immoral. Perque, efectivament, els hòmens d'este món són més astuts en els seus negocis que els qui són fills de la llum.

Per això, vos aconselle que vos guanyeu amics a costa de les riqueses d'este món per a que, quan aplegue l'hora de deixar-les, trobeu als qui vos rebrixquen en la mansió eterna.

Qui és fidel en les coses chicotetes també ho serà en les coses grans; i qui no és honrat en les coses menudes tampoc ho serà en les importants. De modo que, si no sou fidels en l'administració de les riqueses d'este món, ¿quí vos confiarà les verdaderes riqueses? Si no sou de fiar en lo que és d'un atre, ¿quí vos confiarà lo que per dret vos correspon?

No pot ningú servir a dos amos al mateix temps, perque n'avorrirà a u i s'estimarà més a l'atre, o a u li serà fidel i a l'atre no li farà ni cas.

No podeu ser a l'hora servidors de Deu i dels diners.

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc 16, 10-13

En aquell temps, Jesús dia als seus discípuls:

Qui és fidel en les coses chicotetes també ho serà en les coses grans; i qui no és honrat en les coses menudes tampoc ho serà en les importants. De modo que, si no sou fidels en l'administració de les riqueses d'este món, ¿quí vos confiarà les verdaderes riqueses? Si no sou de fiar en lo que és d'un atre, ¿quí vos confiarà lo que per dret vos correspon?

No pot ningú servir a dos amos al mateix temps, perque n'avorrirà a u i s'estimarà més a l'atre, o a u li serà fidel i a l'atre no li farà ni cas.

No podeu ser a l'hora servidors de Deu i dels diners.

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA
S'ha acabat ya l'orgia dels vividors

Lectura del llibre del profeta Amós 6, 1a. 4 -7

Açò diu el Senyor omnipotent:

«¡Ai dels qui viuen tranquils dins de Sió, dels qui es creuen segurs en la montanya de Samaria. Se giten en llits d'ivori, se tomben en els seus divans, se mengen els millors corders de la ramera i els vedells acebats en els corrals; canten al sò de l'arpa, inventen, com Davit, les seues melodies, se beuen els vins més generosos i s'ungixen en els perfums més fins, pero no es preocupen gens ni miqueta pels desastres de la tribu de Josep. Per això aniran cap al desterro al front dels deportats. S'ha acabat ya l'orgia dels vividors».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 145, 6c-7. 8-9a. 9bc-10 (R./: 1b)

R./ Alaba al Senyor, ànima meua.

O be: Aleluya.

El Senyor se manté sempre fidel,
fa justícia als oprimits
i dona pa als famolencs.
El Senyor llibera als detinguts. **R./**

El Senyor dona la vista als cegos
i adreça als qui han caigut;
el Senyor ama als qui són justs;
el Senyor guarda als forasters. **R./**

El Senyor manté a l'orfe i a la viuda
i capgira el camí dels qui fan el mal.
El Senyor regna eternament;
és el teu Deu, Sió, des de sempre i per a sempre. **R./**

SEGONA LLECTURA
*Guarda el manament que has rebut fins al dia
en que es manifeste el Senyor*

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu **6, 11-16**

Germà, servidor de Deu:

Esforça't en practicar la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència i la dolçor. Mantin valerosament el combat de la fe i guanya't la vida eterna, a la qual Deu t'ha cridat, i de la qual tu has fet tan noble professió davant de tants i tants testimonis.

I ara, en la presència de Deu, font de tota vida, i davant de Jesucrist que, en presència de Ponç Pilat, va donar testimoni en la seua noble confessió, solemnement te recomane que guardes irrepreensible i sense taca el manament que has rebut fins al dia en que es manifeste Jesucrist nostre Senyor; manifestació esta que, quan serà l'hora, la durà a terme el qui és benaventurat i l'únic Sobirà, el Rei dels reis i l'amo dels qui manen. Al qui és l'únic immortal, al qui habita en la llum inaccessible i al qui ningú l'ha vist mai, ni ningú és capaç de vore'l, ad ell, l'honor i l'imperi per a sempre. Amén.

Paraula de Deu.

Aleluya 2 Cor 8, 9

R./ Aleluya. Jesucrist, que és ric, se va fer pobre per a enriquir-nos en la seua pobrea.

R./ Aleluya.

EVANGELI

*Te van tocar moltes classes de bens i, en canvi, a Llàzer només mals;
pero ara ell goja ací de consol i a tu et correspon patir*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc **16, 19 -31**

En aquell temps:

Jesús contà als fariseus esta paràbola: «Una volta hi havia un home ric que anava vestit de púrpura i de finíssim lli i celebrava esplèndides festes a diari. Junt al seu portal, un pobre, Llàzer de nom, tot ell ple d'apostemes, estava tirat en terra esperant satisfer la seua fam en lo que tiraven de la taula del ric, pero no li ho donava ningú. A voltes, inclús els gossos se li acostaven i li llepaven les úlceres. Quan el pobre es va morir, els àngels se l'endugueren al sí d'Abraham; també més tart se morí el ric, el soterraren i parà en l'infern.

I passà que, estant el ric en el torment, alçà els ulls i va vore allà llunt a Abraham i a Llàzer en ell, i el cridà dient-li: "Pare Abraham, tin pietat de mi i envia'm a Llàzer, que mulle en aigua la punta del seu dit i em refresque la llengua,

perque estic abrasint-me en mig d'estes flames”.

Abraham li respongué: “Amic, recorda-te'n que en vida et van tocar moltes classes de bens i, en canvi, a Llàzer només mals; pero ara ell goja ací de consol i a tu et correspon patir. Pensa també que entre nosatres i vosatres s'obri una fossa tan infranquejable que no pot anar ningú, encara que ho pretenga, des d'ací cap a vosatres ni des de vosatres cap ací”.

El ric insistí: “En este cas, pare, te suplique que envies a Llàzer a casa de mos pares a fi de que parle als cinc germans que tinc per a que no vinguen ells també a parar ad este lloc de torments”.

Abraham li contestà: “Ells ya tenen lo que van dir Moisés i els Profetes; que els escolten”. El ric li va dir: “No, pare Abraham, no en tindran prou. Si algú dels qui ya han mort va i els parla, se convertiran”.

Abraham li respongué: “Si no fan cas de Moisés ni dels Profetes, tampoc se deixaran convéncer per més que resucite algú dels qui ya han mort”».

Paraula del Senyor.

DUMENGE **XXVII** DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA
El just viurà perquè ha cregut

Lectura del llibre del profeta Habacuc **1, 2-3; 2, 2-4**

¿Quànt de temps, Senyor, he de demanar-te auxili sense que m'escoltes i he de cridar «violència» sense que em salves? ¿Per què deixes que veja estes desgràcies, que contemple tantes penes, violències i catàstrofes, que hi haja baralles i s'alcen més discòrdies?

El Senyor me va respondre: «Escriu la visió i grava-la en tauletes d'argila, de forma que es pugui llegir a pressa. La visió espera el seu moment, s'acosta a la seua fi i no fallarà. Si es retarda, espera-la, perquè ha de vindre sense dilació. El qui és injust té el seu esperit unflat d'orgull, però el just viurà perquè ha cregut».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 94, 1-2. 6-7c. 7d-9 (R./: 8)

R./ Qué be si hui escoltàrem la veu del Senyor:
«No enduriu els vostres cors.»

Vingau, aclamem al Senyor en crits de festa,
donem vítols a la Roca que nos salva;
presentem-nos davant d'Ell donant-li gràcies
i aclamant-lo en els nostres cants. **R./**

Entreu, inclinem el front en terra i adorem-lo;
agenollem-nos davant del Senyor, que nos ha creat,
perquè Ell és el nostre Deu
i nosatres som el seu poble i la rabera que Ell mateix guia. **R./**

¡Qué be si hui escoltàreu la seua veu:
«no enduriu els vostres cors com en Meribà,
com el dia de Massà en el desert,
quan me van posar a prova els vostres pares
i em tentaren a pesar d'haver vist les meues obres. **R./**

SEGONA LLECTURA

No t'averkonyixques del testimoni que donà Nostre Senyor

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu 1, 6 -8. 13-14

Benvolgut germà:

Te recorde que tens menester de reviscolar el dò de Deu que obtingueres quan te vaig impondre les meues mans; perque no és un esperit de covardia el que Deu te dona, sino de fortalea, d'amor i de domini d'u mateix. Per tant, no t'averkonyixques de donar la cara per Nostre Senyor i per mi, que estic en la presó per Ell. Ben al contrari, sostingut per la força de Deu, patix juntament en mi per l'obra de l'Evangelí. Tin com a norma la sana doctrina que de mi has escoltat i guarda este tesoro tan valios en l'ajuda de l'Esperit Sant que habita en nosatres».

Paraula de Deu.

Aleluya 1 Pe 1, 25

R./ Aleluya. La paraula del Senyor dura sempre, i esta paraula és l'Evangelí que yo vos he anunciat. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Si tinguéreu fe...

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc 17, 5-10

En aquell temps:

Els apòstols digueren a Jesús: «Aumenta-nos la fe».

El Senyor els va respondre: «Si tinguéreu fe, encara que només fora com un granet de mostaçà, diríeu ad esta morera: “arranca't d'arraül i planta't en la mar” i vos obediria.

Supongau que algú de vosatres té un criat llaurant o fent de pastor. Quan tornara del camp, ¿li diríeu: “vine ací i assenta't ara mateix a sopar?”. Més be li diríeu: “prepara'm el sopar i cuida't de servir-me mentres menje i bec. En acabant, podràs menjar i beure tu”. ¿És que l'amo ha de donar-li gràcies al criat perque ha complit les seues òrdens?

Igualment vosatres, quan hajau fet tot lo que se vos mana, digau: “som uns servidors sense cap de mèrit; no hem fet més que complir en el nostre deure”».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Naaman se'n tornà cap a on estava l'home de Deu

Lectura del segon llibre dels Reis 5, 14 -17

Per aquells dies:

Naaman de Síria baixà al riu Jordà i es banyà set voltes, com li ho havia manat Eliseu, l'home de Deu. La seua carn, neta ya de la llepra, se tornà com la d'un chiquet.

Per això, en la seua comitiva se'n tornà cap a on estava l'home de Deu i, dret davant d'ell, li va dir: «Ara reconec que no hi ha un altre deu en tota la terra més que el d'Israel. I, per favor, accepta el present d'un servidor teu».

Eliseu li contestà: «Te jure, per Deu a qui servixc, que no acceptaré res». I encara que Naaman insistia, Eliseu no ho va consentir.

Aixina que Naaman li digué: «¿Permits que el teu servidor carregue un parell de mules en terra d'esta nació? Perque, des d'ara en avant, el teu servidor no oferirà cap d'holocaust ni ningun sacrifici de comunió a un altre deu que no siga el Senyor».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 97, 1bcde. 2-3ab. 3cd-4. 5-6 (R./: Cf. 2b)

R./ El Senyor revela la seua justícia davant de les nacions.

Canteu al Senyor un càntic nou,
ya que ha fet obres prodigioses;
la seua mà dreta i el seu braç sagrat
s'han fet en la victòria. **R./**

El Senyor anuncia la seua victòria
i revela la seua justícia a les nacions;
l'han mogut la misericòrdia i la fidelitat
que els té a la Casa d'Israel. **R./**

D'un cap a l'atre de la terra
tots han vist la victòria del nostre Deu.
Aclameu al Senyor tots els de la terra;
esclateu en cants de goig i en ovacions. **R./**

Canteu al Senyor els vostres himnes,
canteu-los al sò de les vostres citres;
aclameu al Rei i Senyor
al sò de trompetes i al toc de clarins. **R./**

SEGONA LLECTURA

Si som constants en les proves, també regnarem ab Crist

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu 2, 8 -13

Germà benamat: Pensa sempre en Jesucrist, resucitat, que naixqué del llinatge de Davit: esta és la Bona Nova que yo anuncie i per la qual he vingut a parar a la presó com si fora un malfactor. Pero a l'Evangelí de Deu no el pot encadenar ningú. Per això, ho he aguantat tot per a be dels elegits, a fi de que també ells alcancen la salvació i la glòria eterna guanyades per Jesucrist.

Doctrina de fe és esta: si morim ab Crist, també viurem ab ell; si som constants en les proves, també regnarem ab ell; si el neguem, també ell nos negarà; pero, encara que li sigam infidels, ell continua sent-nos fidel perque no pot faltar a la seua paraula.

Paraula de Deu.

Aleluya 1 Tess 5, 18

R./ Aleluya. Sigau constants en l'acció de gràcies perque açò és lo que Deu vol de vosatres en Jesucrist. **R./** Aleluya.

EVANGELI

¿Només este estranger ha tornat per a donar glòria a Deu?

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc 17, 11-19

En aquell temps:

Un dia, Jesús, anant de camí cap a Jerusalem, passà entre Samaria i Galilea.

Al moment d'entrar en una aldea, li ixqueren al pas dèu leprosos que, des de llunt, el cridaven dient-li: «Jesús, Mestre, tin compassió de nosatres».

Jesús, en vore'ls, els va dir: «Aneu a presentar-vos als sacerdots ». I passà que, mentres anaven de camí, van quedar nets de la seua lepra.

U d'ells, en vore's sà i bo, se'n tornà alabant a Deu a crits i postrat, en el front en terra, als peus de Jesús, li donava gràcies. Este home era un samarità.

Li preguntà Jesús: «¿No n'eren dèu els purificats? ¿A ón estan els atres nou? ¿ningú, només que este estranger, ha segut capaç de tornar per a alabar a Deu?».

I li va dir: «Alça't i ves-te'n. La teua fe t'ha salvat».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXIX DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Mentres Moisès mantenia alçades les mans, guanyava Israel

Lectura del llibre de l'Èxodo 17, 8-13

Per aquells dies:

Els amalequites anaren a Rafidim i atacaren al poble d'Israel. Moisès va dir a Josué: «Recluta a uns quants hòmens de guerra i demà de matí ix a atacar als amalequites. Yo estaré dret, dalt de la montanya, en la vara de Deu en la mà». Josué va complir les òrdens de Moisès i començà el combat contra els d'Amalec. Moisès, Aaron i Hur pujaren al cim de la montanya.

Mentres Moisès mantenia alçades les mans, guanyaven els d'Israel; pero quan les baixava per a descansar, guanyaven els amalequites. I com ya li pesaven massa les mans per a poder mantindre-les alçades, els qui l'acompanyaven li acostaren una pedra i el feren assentar-se en ella; Aaron i Hur, u a cada costat, li sostenien els braços. Aixina va poder mantindre en alt les mans fins a la posta del sol. Josué va derrotar a Amalec i a tots els seus guerrers els va matar a espasa.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 120, 1bc-2 .3-4. 5-6. 7-8 (R./: 2)

R./ L'ajuda em ve del Senyor,
que ha fet el cel i la terra.

Yo alce els ulls cap a les montanyes:
¿d'a ón me vindrà l'ajuda?
L'ajuda em ve del Senyor,
que ha fet el cel i la terra. **R./**

Ell no deixa que esvare el teu peu,
ni s'adorm el teu guardià.
El custodi d'Israel no s'adorm mai;
és ben cert: ¡sempre vigila! **R./**

El Senyor te guarda de tot mal
i protegix la teua vida.
El Senyor guarda tots els teus camins
des d'ara i per a sempre. **R./**

SEGONA LLECTURA

L'home que és de Deu estarà sempre a punt per a tota classe d'obres bones

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu 3, 14-4, 2

Benvolgut germà:

Persevera fidel a la doctrina que has deprés i has acceptat com a cosa de fe. Tu saps quins foren els teus mestres i que, des de chiquet, coneixes les Sagrades Escritures com a font de sabiduria i de salvació, gràcies a la fe en Jesucrist. Tota l'Escritura està inspirada per Deu i és profitosa per a ensenyar la veritat, per a convèncer contra l'erro, per a reformar les costums i per a educar en la virtut. Aixina, en ella, l'home que és de Deu estarà sempre a punt per a tota classe d'obres bones.

Davant de Deu i de Jesucrist, que ha de jujar als vius i als morts i que ha de manifestar-se com a Rei, te suplique formalment: proclama la paraula de l'Evangeli i insistix en tot moment, tant si agrada com si no, tant si és oportú com si no ho és. Procura convèncer a la gent, reprén-la, anima-la en tota comprensió i competència per a ensenyar.

Paraula de Deu.

Aleluya Hb 4, 12

R./ Aleluya. La paraula de Deu és font de vida i d'eficàcia i aclariu les intencions i els pensaments del cor. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Deu farà justícia als seus elegits que clamen a ell de nit i de dia

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc 18, 1-8

En aquell temps:

Jesús, per a ensenyar als seus discípuls que convé pregar sempre i sense desanimar-se, els contà esta paràbola: «Una volta, hi havia en una ciutat un juge que no tenia temor de Deu ni gens de consideració per les persones.

En la mateixa ciutat vivia una viuda que a sovint anava al juge i li dia: “Fes-me justícia enfront del meu contrari”. Per algun temps el juge no li va fer gens de cas.

Pero, finalment, pensà: “Encara que no tinc temor de Deu ni ninguna consideració per les persones, vaig a fer-li justícia ad esta viuda per a evitar que em siga tan pesada i em deixe en pau d'una volta per totes”».

I el Senyor afegí: «Ya heu oït lo que va dir aquell mal juge. Puix be; ¿Deu no farà justícia als seus elegits que clamen a ell de nit i de dia? ¿Creeu que els farà esperar? Vos dic que molt pronte els farà justícia. Pero, quan vindrà, el Fill de l'home, ¿encara trobarà fe en el món?».

Paraula del Senyor.

DUMENGE **XXX** DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Els crits dels pobres travessen els núvols

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic **35, 15b-17. 20-22a** (grec **35, 12-14. 16-19a**)

El Senyor és un Deu just i no pot ser mai parcial; no és parcial ni contra el pobre i escolta les súpliques de l'oprimit; no es fa el sort als crits de l'orfe ni a les queixes insistents de la viuda; les seues penes guanyen el seu favor.

El Senyor accepta en benevolència al qui li dona l'honor, i el seu prec toca els núvols; els crits del pobre van més allà dels núvols del cel i no paren fins a aplegar a Deu; ell no descansa fins que Deu l'atén i el Totpoderós li fa justícia.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 33, 2-3. 17-18. 19 i 23 (R./: 7a)

R./ Quan el pobre invoca al Senyor, ell l'escolta.

Beneiré al Senyor en tot moment,
tindrè sempre en els llavis la seua alabança,
la meua ànima es gloria en el Senyor;
s'alegraran els humils quan ho escolten. **R./**

El Senyor s'encara als malvats
per a borrar de la terra la seua memòria.
Quan u crida, el Senyor l'escolta
i el trau de tots els seus perills. **R./**

El Senyor està prop dels afligits,
ell salva als abatuts.
El Senyor redimix als seus serfs;
no serà castigat el qui es refugia en ell. **R./**

SEGONA LLECTURA
Ara m'espera la corona mereixcuda

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu **4, 6-8. 16-18**

Benvolgut germà:

La meua vida és com una ofrena a punt de ser sacrificada i el moment de la meua mort és imminent. He fet noblement el meu combat, he corregut fins a la meta i he mantingut la fe. Ara, únicament me queda rebre la corona de salvació que el Senyor, jure justíssim, me donarà aquell dia del juí; i no a mi a soles, sino a tots els qui hagen enyorat la seua vinguda gloriosa. Durant la meua primera defensa davant del tribunal, tots m'abandonaren i ningú em va fer costat. Que Deu els ho perdone. Pero el Senyor m'ajudà i em donà forces per a anunciar íntegrament el message de salvació per a que pogueren escoltar-lo totes les nacions.

El Senyor, que em lliurà de la boca del lleó, continuarà lliurant-me de tot mal, me salvarà i em guardarà per al seu regne del cel. ¡Ad ell, la glòria pels sigles dels sigles. Amén!

Paraula de Deu.

Aleluya 2 Cor 5, 19

R./ Aleluya. Deu va fer les paus ab el món per mig de Jesucrist, i a nosatres nos ha confiat la missió de la pau. **R./** Aleluya.

EVANGELI

El publicà baixà a sa casa justificat; el fariseu, no

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc **18, 9-14**

En aquell temps:

A uns que, tenint-se per justs, se sentien segurs de sí mateixos i tenien per no res als altres, Jesús els contà esta paràbola: «En certa ocasió, dos hòmens pujaren al temple a resar. U d'ells era un fariseu; l'atre, un publicà.

El fariseu, dret, ben plantat, resava d'esta manera en el seu interior: “¡Oh Deu!, yo et done gràcies perque no soc com els altres hòmens: lladres, injusts i adúlter. No soc tampoc com eixe publicà. Yo dejune dos dies per semana i t'ofereixc la dècima part de tot lo que tinc”.

En canvi, el publicà, que s'havia quedat un tros llunt del fariseu, ni s'atrevia a alçar els ulls al cel; només se colpejava el pit i dia: “¡Oh Deu! tin compassió de mi, que soc un pecador”.

Vos dic que este publicà baixà perdonat a sa casa; pero el fariseu no. Perque el qui pretenga ser superior als altres serà humilitat; pero el qui s'humilie serà enaltit».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXXI DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

T'apiades de tots, Senyor, perquè tu ames totes les coses

Lectura del llibre de la Sabiduria 11, 22–12, 2

Senyor, el món sencer, en la teua presència, és com un gra d'arena en la balança, com una gota de rosada que cau de matí sobre la terra. T'apiades de tots perquè tot ho pots, i tanques els ulls als pecats dels hòmens per a que es puguen arrepenedir. Ames tot lo que existix i no odies res de lo que has creat; si hagueres odiat alguna cosa no l'hauries creada.

I ¿cóm se mantindrien les coses si tu no ho volgueres? ¿Cóm seguirien existint si tu no les hagueres cridades? I tu, Senyor, amic de la vida, a tots perdones perquè són teus.

En totes les coses està present el teu alé immortal. Per això reprens, a poc a poc, als qui es desencaminen; als qui cauen, els recordes el seu pecat per a que es convertixquen i creguen en tu, Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 144. 1bc-2. 8-9. 10-11. 13cd-14 (R./: 1bc)

R./ T'alabaré, Deu meu i Rei meu;
beneiré sempre el teu nom.

T'alabaré, Deu meu i Rei meu;
beneiré sempre el teu nom.
Cada dia he de beneir-te
i he d'alabar per a sempre el teu nom. **R./**

El Senyor és compassiu i bondadós,
lent per al castic i ric en pietat.
El Senyor és bo per a tots
i és amable en totes les seues criatures. **R./**

Que totes les teues criatures te glorifiquen, Senyor,
que et beneïxquen els teus fidels;
que proclamen la glòria del teu Regne
i que parlen de les teues gestes. **R./**

El Senyor és fidel a la seua paraula,
i les seues obres són obres d'amor.
El Senyor sosté als qui estan a punt de caure
i alça als qui han entropçat. **R./**

SEGONA LLECTURA

Que Jesús, el nostre Senyor, siga glorificat en vosatres, i vosatres en Ell

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 1, 11–2, 2

Germans:

Sempre resem per vosatres, per a que sigau dignes de la vocació cristiana a la qual vos crida el nostre Deu i per a que Ell, en el seu poder, duga a terme plenament tant els vostres bons propòsits com les obres que la fe vos inspira. D'este modo, Jesús, nostre Senyor, serà glorificat en vosatres, i vosatres en Ell, segons la gràcia de Deu i de nostre Senyor Jesucrist.

A propòsit del gloriós adveniment de Jesucrist, nostre Senyor, i del moment de la nostra reunió ab ell, una cosa vos preguem, germans: que no pergau fàcilment el cap ni vos alarmeu per unes supostes revelacions, rumors o cartes nostres. Res d'això vos ha de fer supondre que el dia del Senyor siga imminent.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 3, 16

R./ Aleluya. Deu ama tant al món que li ha donat al seu Fill únic; tots els qui creuen en Ell tindran vida eterna. **R./** Aleluya.

EVANGELI

El Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar lo que estava perdut

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc 19, 1-10

En aquell temps:

Havent entrat Jesús en Jericó, travessava la ciutat. Vivia allí un home que es dia Zaqueu, cap de publicans i ric, que intentava conèixer a Jesús; pero la gent li impedia vore'l perque era baixet d'estatura. Pero ell correu cap avant i se'n pujà dalt d'una figuera per tal de vore a Jesús quan passara per allí.

Jesús, en aplegar ad aquell lloc, alçà els ulls i li va dir: «Zaqueu, baixa en seguida, que hui he d'estajar-me en ta casa». Ell baixà corrent i el recebí molt content. Tots els qui ho veren murmuraven dient: «Este ha entrat a estajar-se en casa d'un pecador».

Pero Zaqueu se posà dret i, dirigint-se al Senyor, li va dir: «Senyor, estic decidit a donar als pobres la mitat dels meus bens; i, si d'algú m'he aprofitat, estic dispost a restituir-li'n quatre voltes més».

Jesús li contestà: «Hui ha vingut la salvació ad esta casa, ya que també este és fill d'Abraham. El Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar lo que s'havia perdut».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXXII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

El Rei de l'Univers nos resucitarà per a una vida eterna

Lectura del segon llibre dels macabeus **7, 1-2. 9-14**

Per aquells dies:

Detingueren a set germans en companyia de sa mare. El rei els feu flagellar en assots i vergues per a forçar-los a menjar carn de porc, cosa que la Llei prohibia.

El major d'ells, parlant en nom de tots, digué: «¿Qué vols traure de nosatres? Estem disposats a morir abans que violar la llei dels nostres pares».

El segon, a punt d'expirar, digué: «Tu, malvat, nos pots arrancar la vida present; pero, quan haurem mort per la seua llei, el Rei de l'Univers nos resucitarà a una nova vida».

En acabant, van torturar al tercer. Li manaren que traguera la llengua, i ho va fer en seguida; i a un temps que estenia les mans sense por, els digué en tota noblea: «De Deu les vaig recibir i per la llei de Deu no les plore; espere recobrar-les del mateix Deu». El rei i la seua comitiva quedaren admirats de la valentia d'aquell jove que despreciava les tortures.

Quan morí este, torturaren de la mateixa manera al quart. I a punt d'expirar, va dir: «Val la pena morir a mans dels hòmens quan s'espera que Deu mateix nos resucite. Tu, en canvi, no resucitaràs a una nova vida».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 16, 1bcde. 5-6. 8b i 15 (R./: 15)

R./ En despertar, m'asseciaré del teu semblant, Senyor.

Escolta, Senyor, la meua apelació,
atén al meu clamor;
ou, atentament, la meua súplica
que ix de llavis que no enganyen. **R./**

Els meus passos no abandonen els teus camins,
alvancen segurs per les teues rutes.
T'invoque, Deu meu, i sé que em respondràs,
atén-me, Senyor, i escolta lo que et demane. **R./**

Protegix-me a l'ombra de les teues ales.
Yo vinc a vore't demanant justícia.
Quan me desperte, m'asseciaré del teu semblant. **R./**

SEGONA LLECTURA

Que el Senyor vos done força per a tota classe de paraules i obres bones

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 2, 16–3, 5

Germans:

Que Jesucrist, el nostre Senyor, i Deu, el nostre Pare, que tant nos vol i nos ha concedit tan generosament un consol etern i una gran esperança, vos confirmen internament i vos facen constants en tota classe de paraules i d'obres bones.

Per lo demés, germans, reseu per nosatres a fi de que la paraula de Deu se propague per totes bandes i seguixca l'alvanç gloriós que començà entre vosatres; reseu també per a que Deu nos lliure dels hòmens roïns i malvats, ya que no tots accepten la fe. Pero el Senyor, que és fidel, vos donarà forces i vos guardarà del maligne. Gràcies al Senyor estem segurs que ya compliu i seguireu complint tot lo que vos hem inculcat. Que el Senyor, per tant, encamine els vostres cors per tal de que ameu a Deu i espereu en Jesucrist.

Paraula de Deu.

Aleluya Ap 1, 5-6

R./ Aleluya. Jesucrist és el primer resucitat d'entre els morts. Ad ell siga la glòria i el poder pels sigles dels sigles. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Deu no és un Deu de morts, sino de vius

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc 20, 27-38

En aquell temps:

S'acostaren a Jesús uns saduceus, que neguen la resurrecció, i li preguntaren: «Mestre, Moisès nos deixà escrit que, si a u se li mor son germà deixant dòna, pero sense fills, ha de casar-se en la viuda i donar descendència al seu germà. Puix be, hi havia, en certa ocasió, set germans; el primer se casà i morí sense fills. El segon i el tercer se casaren també en la viuda, i aixina els set moriren sense deixar fills. Finalment, morí la dòna.

Per tant, quan aplegue la resurrecció, ¿de quin d'ells serà la muller, ya que els set van estar casats en ella?».

Jesús els va dir: «En este món els hòmens i les dònes se casen; pero els qui seran dignes de la resurrecció d'entre els morts i de la vida futura ya no es casaran, com tampoc podran ya morir, porque seran com els àngels. Seran fills de Deu porque participaran de la resurrecció.

En quant a que els morts han de resucitar, el mateix Moisès ho indica en l'episodi de l'albarzer, quan diu que el Senyor, el Deu d'Abraham, d'Isaac i de Jacop, no és Deu de morts, sino de vius, porque per ad ell tots estan vius».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXXIII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA *Vos allumenarà el sol de justícia*

Lectura del llibre del profeta Malaquies 4, 1-2a (3, 19-20a)

Mireu que aplega el dia abrasidor com un forn; els malvats i roïns seran igual que la palla; els cremaré aquell dia, quan arribe, i d'ells no quedarà ni rama ni raïl, diu el Senyor de l'univers.

Pero, als qui temen el meu nom, els allumenarà el sol de justícia, que porta la salut en els seus rajos de llum.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 97, 5-6. 7-8. 9ab. 9cd (R./: Cf. 9)

R./ El Senyor ve a governar la terra en justícia.

Canteu al Senyor els vostres himnes,
canteu-los al sò de les vostres citres;
aclameu al Rei i Senyor
al sò de trompetes i a toc de clarins. **R./**

Que brame la mar en tot lo que es mou,
el món i tots els qui l'habiten;
que tots els rius aplaudixquen, i aclamen les montanyes,
en vore que ve el Senyor a governar la terra. **R./**

Governarà tot lo món en justícia
i tots els pobles en rectitut. **R./**

SEGONA LLECTURA *El qui no treballa que no menge*

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 3, 7-12

Germans:

Ya sabeu qué heu de fer per a imitar el meu eixemple: no vaig viure entre vosatres sense treballar ni em donà ningú debades el pa que em vaig menjar, sino que em cansí, treballant dia i nit, fins casi extenuar-me, a fi de no ser una càrrega per a ningú de vosatres. I no és que no tinguera dret a la meua manutenció; pero volia donar-vos un eixemple que imitar.

Ya, quan vivia entre vosatres, vos ho vaig dir: el qui no vol treballar que no menge. Perque he sabut que alguns viuen sense treballar; no fan res i maten el temps ficant-se en lo que no els importa.

Puix ad eixos els dic i els recomane, de part de nostre Senyor Jesucrist, que treballen per a guanyar-se en pau el pa que es mengen.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 21, 28

R./ Aleluya. Alceu el cap ben alt perque pronte sereu lliberats. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Soportant les coses en paciència, salvareu les vostres ànimes

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Lluç 21, 5-19

En aquell temps:

Alguns elogiaven la grandor del temple per la bellea de les pedres i els exvots. Jesús els va dir: «Vindrà el dia en que no quedarà pedra sobre pedra de tot això que admireu; tot serà destruït».

Els li preguntaren: «Mestre, ¿quan serà això? ¿Cóm sabrem que eixes coses ya estan a punt de passar?».

Ell els contestà: «Aneu espai que no vos enganye ningú. Perque en vindran molts, que s'aprofitaran del meu nom, dient: “Yo soc el Messies” o també “Ya ha aplegat el moment”. No els feu cas, deixeu-los córrer. Quan sentau parlar de guerres i de revolucions no vos alarmeu. Encara que això ha de passar primer, el final no vindrà d'immediat».

Més tart els va dir també: «Un poble s'alçarà en armes contra un atre poble i un regne contra un atre regne; hi haurà per totes bandes grans cataclismes, fam i epidèmies; i també fets espantosos, i grans senyals apareixeran en el cel.

Pero abans de tot això vos detindran, vos perseguiran, vos entregaran als tribunals i vos tancaran en la presó. Per causa del meu nom vos presentaran davant dels reis i dels governadors; aixina tindreu ocasió de donar testimoni.

Pero feu propòsit de no preparar la vostra defensa, perque yo en eixe instant vos donaré paraules i sabiduria a les quals no podran fer front ni contradir cap dels vostres adversaris.

Inclús vos faran traïció els vostres mateixos pares, germans, parents i amics, i a molts de vosatres vos mataran. Tots vos odiaran per causa del meu nom; pero no caurà ni u dels vostres cabells. Soporteu estes coses en perseverància i salvareu les vostres ànimes».

Paraula del Senyor.

DUMENGE **XXXIV** O ÚLTIM DE DURANT L'ANY
SOLEMNITAT DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST,
REI DE TOT EL MÓN

PRIMERA LLECTURA
Ungiren a Davit com a rei d'Israel

Lectura del segon llibre de Samuel **5, 1-3**

Per aquells dies:

Totes les tribus d'Israel anaren a Hebron en busca de Davit i li digueren: «Os del teu os i carn de la teua carn som; ja fa temps, quan Saül encara era el nostre rei, tu conduïes les tropes d'Israel, tant quan anaven com quan tornaven de la guerra. Ademés, el Senyor te va prometre: «Tu seràs el pastor d'Israel, el meu poble; tu seràs el sobirà d'Israel».

Quan tots els ancians d'Israel anaren a Hebron a vore al rei, el rei Davit va fer en ells un pacte en presència del Senyor; i ells, a Davit, l'ungiren rei d'Israel.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 121, 1bc-2. 4-5 (R./: Cf. 1)

R./ Anem alegres a la casa del Senyor.

Quina alegria quan me digueren:

«Anem a la casa del Senyor».

Ya han aplegat els nostres peus
als teus llindars, Jerusalem. **R./**

Allí és a on pugen les tribus,
les tribus del Senyor.

Segons la costum del poble d'Israel
per a alabar el sant nom del Senyor.

Allí estan els tribunals de la justícia
i el tro de la casa de Davit. **R./**

SEGONA LLECTURA
Nos ha traslladat al regne del seu Fill amat

Lectura de la carta de l'apòstol sant Pau als cristians de Colosses **1, 12-20**

Germans:

Doneu gràcies a Deu Pare, que vos ha fet dignes de compartir l'herència del seu poble sant en el Regne de la llum. Ell nos lliberà del poder de les tenebres i nos traslladà al regne del seu Fill benamat, per la sanc del qual nos ve la redenció i el

perdó dels nostres pecats.

Ell és l'imatge de Deu invisible, el primogènit de tot lo creat, ya que Deu creà totes les coses per Ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, ya siguen trons, dominacions, principats o potestats; tot ho ha creat Deu per Crist i per a Crist. Ell ya existia abans que cosa alguna i tot té en Ell la seua consistència.

Ell és també el cap del cos, que és l'Iglésia; en Ell comença tot. Ell és el primogènit dels qui han de resucitar perque Ell, en tot, és el primer. Deu, efectivament, va voler que en Ell residira la plenitud de totes les coses i que per Ell se reconcilie ab Deu tot l'univers, fent les paus en tot lo que hi ha, tant en la terra com en el cel, per la mort de Jesucrist en el patíbul de la creu.

Paraula de Deu.

Aleluya Mc 11, 10

R./ Aleluya. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Beneït el Regne del nostre pare Davit, que està a punt d'aplegar. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Senyor, recorda-te'n de mi quan arribes al teu regne

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc **23, 35-43**

En aquell temps:

El poble estava allí mirant-ho tot. Les autoritats feen burla de Jesús dient: «Ell, que n'ha salvat a uns atres, que es salve a sí mateix si és el Messies, l'Elegit de Deu».

També es burlaven d'ell els soldats; i, oferint-li vinagre, li dien: «Si eres el Rei d'Israel, salva't a tu mateix». Havien posat més amunt del seu cap un cartell, escrit en llatí, grec i hebreu, que dia: «ESTE ÉS EL REI DELS JUDEUS».

U dels criminals crucificats l'insultava dient: «¿No eres tu el Messies? Salva't a tu mateix i a nosatres». Pero l'atre l'increpava dient: «Tu, que estàs patint la mateixa pena, ¿no tens tampoc temor de Deu? I això que el nostre suplici és just perque nos el mereixem; este, en canvi, no ha fet res de mal».

I, girant-se a Jesús, li digué: «Jesús, recorda-te'n de mi quan arribes al teu Regne».

Jesús li respongué: «De veres t'ho dic: hui estaràs en companyia meua en el Paraís».

Paraula del Senyor.

SOLEMNITATS
DEL SENYOR
DE DURANT L'ANY

Dumenge darrere de Pentecostés
SOLEMNITAT DE LA SANTÍSSIMA TRINITAT

PRIMERA LLECTURA

La Sabiduria havia naixcut abans de que existira la terra

Lectura del llibre dels Proverbis 8, 22-31

Açò diu la Sabiduria de Deu:

«Molt abans de començar les seues obres, el Senyor me creà com a principi de tot lo que ell ha fet.

Vaig ser formada des d'antic, des del començament, abans ya d'existir la terra.

Encara no existien els abismes ni les fonts de les aigües i ya havia naixcut yo. Vaig nàixer abans que les montanyes, abans de que foren aplomats els grans tossals. Encara no havia fet la terra, ni la mar, ni el conjunt terrós de l'univers.

Quan colocava la volta del cel, allí estava yo. Quan traçava la ralla de l'horisó sobre els abismes, quan subjectava els núvols allà dalt, quan fixava l'horisó de l'oceà, quan posava llímits a la mar i les aigües feen cas a les seues órdenes, quan assentava els fonaments de la terra, yo estava al seu costat com l'aprenent preferit; era yo la seua delícia quotidiana, jugava tot el temps en la seua presència, me divertia jugant per tot el món i la meua delícia era estar ab els fills dels hòmens».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 8, 4-5. 6-7. 8-9 (R./: 2)

R./ Senyor, rei nostre,
¿qué admirable és el teu nom per tota la terra!

Quan mire el cel, obra de les teues mans,
la lluna i les estreles que has creat,
yo em dic: ¿qué és l'home per a que t'enrecordes d'ell?
¿qué és un mortal per a que d'ell te preocupes? **R./**

L'has fet casi igual a Deu,
l'has coronat de glòria i dignitat,
l'has fet amo de l'obra de les teues mans
i tot ho has posat baix els seus peus. **R./**

Ganados i raberes en comú
i inclús els animals del bosc,
els pardalets que volen i els peixos de la mar
i tot lo que travessa les sendes de les aigües. **R./**

SEGONA LLECTURA

Nos mantenim en pau ab Deu, gràcies a Jesucrist, perque, en acabant de donar-nos l'Esperit Sant, Deu ha inundat del seu amor els nostres cors

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 5, 1-5

Germans:

Ara que ya estem justificats per la fe, nos mantenim en pau ab Deu, gràcies a Jesucrist, nostre Senyor. Per la fe, ell nos ha donat accés a la gràcia en que vivim, i tenim la satisfacció i l'esperança de participar en la glòria de Deu. És més: inclús les tribulacions nos òmplin de goig perque sabem que en la tribulació es forja l'enterea del cristià; l'enterea mereix l'aprovació de Deu i l'aprovació divina és font d'esperança, d'una esperança que no pot decepcionar perque, en acabant de donar-nos l'Esperit Sant, Deu ha inundat del seu amor els nostres cors.

Paraula de Deu.

Aleluya Ap 1, 8

R./ Aleluya. Glòria al Pare, i al Fill, i a l'Esperit Sant: al Deu que és, que era i que ha de vindre. R./ Aleluya.

EVANGELI

Tot lo del Pare és meu; i lo que l'Esperit vos donarà a conèixer ho obtindrà de mi

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 16, 12-15

En aquell temps:

Jesús va dir als seus discípuls: «Encara vos hauria de dir més coses, pero no podríeu entendre-les ara. Quan vinga el Consolador, l'Esperit de la veritat, ell vos guiarà cap a l'enteniment de la veritat completa. Ell no parlarà pel seu propi conte, sino que dirà només lo que ha sentit dir i vos anunciarà lo que ha de vindre. Ell me glorificarà perque tot lo que vos anirà comunicant ho obtindrà de mi. Tot lo del Pare és meu; per això vos he dit que tot lo que l'Esperit vos donarà a conèixer ho obtindrà de mi».

Paraula del Senyor.

Dijous darrere de la Santíssima Trinitat (traslladada al dumenge següent)

SOLEMNITAT DEL COS I DE LA SANC DE CRIST

PRIMERA LLECTURA

Oferí pa i vi

Lectura del llibre del Gènesis 14, 18 -20

Per aquells dies:

Melquisedec, rei de Salem, oferí pa i vi. I com era sacerdot del Deu Altíssim, beneí a Abraham dient-li: «Que el Deu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneïxca a Abraham; i beneït siga el Deu Altíssim que ha posat en les teues mans als teus enemics». I Abraham li donà el delme de tot.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 109, 1. 2. 3. 4 (R./: 4bc)

R./ Tu eres sacerdot per a sempre,
com ho va ser Melquisedec.

Paraula del Senyor al meu senyor:
«Descansa a la meua dreta
i espera que pose als teus enemics
per escabell dels teus peus». **R./**

El Senyor t'envia des de Sió
el ceptre del teu poder;
domina tu en mig dels enemics. **R./**

Eres príncip des del dia en que vas nàixer
entre les teues esplendors sagrades.
Des del sí de la mare et vaig engendrar,
com la rosada, abans de l'aurora. **R./**

El Senyor ho ha jurat i no es desdiu:
«Tu eres sacerdot per a sempre,
com ho va ser Melquisedec». **R./**

SEGONA LLECTURA

Cada volta que en mengeu i en beveu anuncieu la mort del Senyor

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **11, 23 -26**

Germans:

Vos he confiat una tradició que yo vaig rebre del Senyor; a saber: que Jesús, el Senyor, la mateixa nit que havia de ser entregat, prengué un pa i, dient l'acció de gràcies, el partí i va dir: «Açò és el meu Cos entregat per vosatres; feu açò que és el meu memorial». Igualment, en acabar de sopar, prengué el càlic i digué: «Este càlic és la nova Aliança sagellada en la meua Sang; cada volta que en begau feu-ho en memòria meua».

I, per això, sempre que mengeu d'este pa i beveu d'este càlic esteu proclamant la mort del Senyor, a l'espera del seu retorn.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 6, 51-52

R./ Aleluya. Yo soc el pa viu baixat del cel, diu el Senyor; qui menja d'este pa viurà per a sempre. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Tots ne menjaren tant com van voler

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc **9, 11b-17**

En aquell temps:

Jesús parlà del Regne de Deu a la gent i va curar als malalts. Quan començà a declinar el dia, els dotze apòstols s'acostaren a Jesús i li digueren: «Despedix a tota eixa gent; que se'n vagen als pobles i alqueries de la contornada a buscar estage i qué menjar. Ací estem en un lloc despoblat». Jesús els respongué: «Doneu-los qué menjar vosatres mateixos». Ells li digueren: «Nosatres només tenim cinc pans i dos peixos; a no ser que anem a comprar menjar per a tots».

N'eren uns cinquemil, només contant als hòmens. Jesús va dir als seus discípuls: «Feu que es reclinen en terra en grups de cinquanta». Ells ho van fer com els digué i tota la gent se va reclinar.

En acabant, Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos i, mirant al cel, els beneí, els partí i els va anar donant als seus discípuls a fi de que els distribuïren entre la gent. Tots ne van menjar a plaer i encara arreplegaren dotze còvens plens de trossos de pa que havien sobrat.

Paraula del Senyor.

Divendres de la tercera setmana darrere de Pentecostés

SOLEMNITAT DEL SAGRAT COR DE JESÚS

PRIMERA LLECTURA

Yo mateix pasturaré a les meues ovelles i les duré a sestejar

Lectura del llibre del profeta Ezequiel 34, 11-16

Açò diu el Senyor:

«Yo mateix buscaré a les meues ovelles seguint-los el rastre. Com el pastor segueix el rastre de la ramera quan les ovelles estan disperses, aixina seguiré yo el rastre de les meues ovelles i les arplegaré de tots els llocs per a on s'havien dispersat el dia de núvols i de boira. Les faré eixir d'entre els pobles, les reuniré de totes les nacions, les faré tornar a la seua terra i les pasturaré per les montanyes d'Israel, per les seues rieres i els llogarets del país. Les conduiré a les millors pastures i tindran les deveses en les terres més altes d'Israel. Allí reposaran en bones mallades i trobaran pastures boníssimes en les montanyes d'Israel.

Yo mateix pasturaré a les meues ovelles i les duré a sestejar, diu l'Oràcul del Senyor. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar a l'extraviada, embenaré a la que s'havia fet mal i posaré bona a la malalta; mantindré a les grosses i robustes, i les pasturaré a totes com és degut».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 22, 1-3a. 3b-4. 5. 6 (R./: 1)

R./ El Senyor és el meu pastor; no em falta res.

El Senyor és el meu pastor; no em falta res.

Me fa sestejar en prats deliciosos,
me du a abeurar a fonts tranquiles
i allí em renova. **R./**

Camine segur en la seua guia per l'amor del seu nom.

Encara que passe per sendes tenebroses
no tinc por de res perque et tinc al meu costat;
el teu gayato de pastor me serena i em conforta. **R./**

Pares taula tu mateix davant de mi
i els meus enemics ho veuen.

M'ungixes el cap en perfums
i la meua copa se n'ix de tant com tu me l'omplis. **R./**

La teua bondat i el teu amor
m'acompanyaran tots els dies de la meua vida
i viuré anys i més anys
en la casa del Senyor. **R./**

SEGONA LLECTURA
Deu dona proves de l'amor que nos té

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **5, 5 -11**

Germans:

L'esperança no nos pot decepcionar perquè, en acabant de donar-nos a l'Esperit Sant, Deu ha inundat del seu amor els nostres cors. Si no, ¿per qué, quan nosatres encara érem incapaços de salvar-nos, Crist, en el moment oportú, va morir pels qui érem culpables? Difícil cosa és acceptar la mort, encara que siga en favor d'un just; no obstant açò, per una persona, bona de veritat, potser algú estaria disposat a donar la seua vida.

Puix be: Crist va morir per nosatres, que érem uns pecadors. ¿Pot haver una major prova de l'amor que Deu nos té? I ara que, per la mort de Crist, Deu nos ha justificat, ¿no quedarem, en molta més raó, lliures del castic gràcies a la mort del mateix Crist?

Si, sent enemics seus, Deu nos reconcilià ab ell mateix al preu de la mort del seu Fill, ara, que estem en pau ab Ell, ¿no nos salvarà fent-nos participar de la seua pròpia vida? Més encara: el mateix Jesucrist, nostre Senyor, per qui hem obtingut la reconciliació, fa que nos sentim ya plens d'alegria en Deu.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 10, 14

R./ Aleluya. Yo soc el bon Pastor, diu el Senyor; yo reconec a les meues ovelles i elles me reconeixen a mi. **R./** Aleluya.

O be: Mt 11, 29ab

R./ Aleluya. Accepteu el meu jou i feu-vos discípuls meus, que yo soc benévol i humil de cor. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Vingau a celebrar- ho, que he trobat l'ovella que se m'havia perdut

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç **15, 3 -7**

En aquell temps:

Jesús contà als fariseus esta paràbola: «¿Quí de vosatres, si tinguera cent ovelles i se li'n perguera una, no deixaria en el camp les atres norantanou i se n'aniria

en busca de la que se li havia perdut? I, quan la trobara, ¿veritat que, tot content, se la posaria als muscles i, en aplegar a casa, reuniria als seus amics i veïns i els diria: «Vingau a celebrar-ho, que he trobat l'ovella que se m'havia perdut?».

Puix yo vos assegure que, igualment, hi ha més alegria en el cel per un pecador que es convertix que per norantanou justs no necessitats de conversió».

Paraula del Senyor.